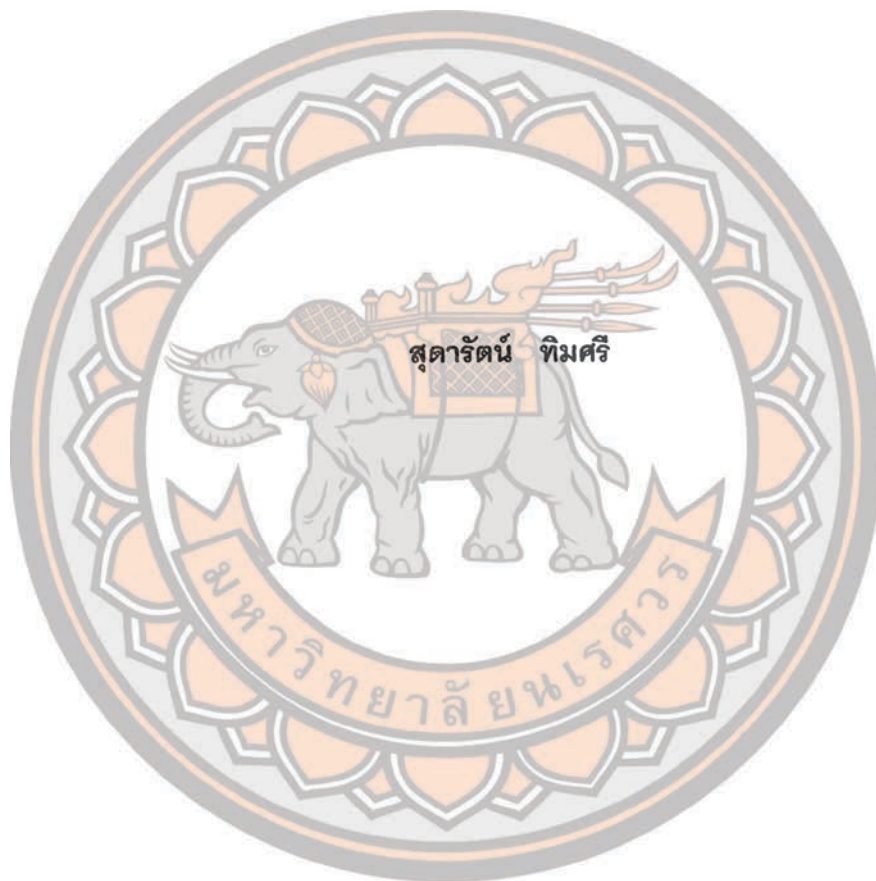

การพัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

การค้นคว้าอิสระ เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
กรกฎาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

อาจารย์ที่ปรึกษาและหัวหน้าภาควิชาการศึกษา ได้พิจารณาการค้นคว้าอิสระ เรื่อง
“การพัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย” เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ประกาศคุณูปการ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์โดยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภูฟ้า เสวกพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้อุทิศสละเวลาอันมีค่ามาเป็นที่ปรึกษาพร้อมทั้งให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องด้วยความเอาใจใส่ จนทำให้การวิจัยสำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษาและวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, อาจารย์สิริกานต์ ทองมาก อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, และนางเมธิกา ศรีโพธิ์ทอง ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านห้วยเฮี้ย อำเภอนครไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 เป็นอย่างสูง ที่ได้กรุณาให้ความอนุเคราะห์ในการเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัยในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร บุคลากร และนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านลาดคือ จังหวัดพิษณุโลก ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ความสะดวกในการเก็บข้อมูล คุณค่าและประโยชน์ได้อันพึงจะมีจากการวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยขอขอบและขออุทิศให้ผู้มีพระคุณทุกๆ ท่าน

สุดาร์ตน์ ทิมศรี

ชื่อเรื่อง	การพัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
ผู้ศึกษาค้นคว้า	สุตารัตน์ ทิมศรี
ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ภูฟ้า เสวกพันธ์
ประเภทสารนิพนธ์	การค้นคว้าอิสระ กศ.ม. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์, ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายคือ 1) เพื่อสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย 2) เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน แบบแผนการวิจัย คือ (The One Group Posttest Only Design or One Shot Case Study) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อการใช้ออกสารหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีการดำเนินการตามระเบียบวิจัยและพัฒนา เป็น 3 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตร 2) การใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตร 3) การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักสูตร

ผลการวิจัยพบว่า 1) หลักสูตรมีองค์ประกอบ ดังนี้ หลักการและเหตุผล, จุดมุ่งหมาย, ผังมโนทัศน์, โครงสร้างหลักสูตร, แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้, สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล และหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.27) และเอกสารประกอบหลักสูตร มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.13) 2) การสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในระดับดี เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 พบว่า ผลคะแนนคิด

เป็นร้อยละ 74.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์อย่างน้อย 50% 3.ผลการศึกษาคำถามเชิงปลายเปิด
ของนักเรียนอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31, S.D. = 0.24$)

Title THE DEVELOPMENT OF CURRICULUM IN EXPERIENCE CAMP
ENHANCING ENGLISH COMMUNICATION SKILLS FOR THE
ELEMENTARY STUDENTS

Researcher Sudarat Thimsri

Advisor Asst. Prof. PUFA SAVAGPUN, Ph.D.

Academic Paper Independent Study M.Ed. in Curriculum and Instruction ,

Category Naresuan University, 2017

Key words Curriculum in Experience Camp, Communication skills

ABSTRACT

The purposes of this study were 1) to construct the curriculum, and study its quality. 2) to experiment the curriculum and study the results curriculum using. 3) to study students satisfaction of curriculum in Experience Camp enhancing English Communication skills for the Elementary Students. The sample group consists of 20 students from Banlădkue School. The Independent Study instruments were; an evaluation of communicative skills and evaluation students of curriculum in Experience Camp enhancing English Communication skills for the Elementary Students. The Data was analyzed by Mean, Percentage and Standard Deviation. The Independent Study procedure comprised 3 steps of research and development processes. Step 1) Constructing and studying the quality of curriculum documents and curriculum supplementary documents. Step 2) Experimenting the curriculum and studying the results of curriculum using. Step 3) To study the students' satisfaction of curriculum in Experience Camp enhancing English Communication skills for the Elementary Students.

The result of research were as follow;

The Development of Curriculum in Experience Camp enhancing English Communication skills for the Elementary Students composed of rationale, aims, concept map, curriculum structure, activity process, instruction and learning sources and evaluation. The curriculum documentations appropriateness inspected by 3 experts was appropriated at good level ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.27).

The curriculum supplementary documents were appraised at good level (\bar{x} = 4.27, S.D. = 0.13). The English Communicative skills were appraised at good level (74.17%). The students' satisfaction of curriculum in Experience Camp enhancing English Communication skills were appraised at good level (\bar{x} = 4.31, S.D. = 0.24).

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย.....	3
ขอบเขตของการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการ เรียนรู้ภาษาต่างประเทศ.....	8
ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร.....	10
คำยภาษาอังกฤษ.....	23
แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....	27
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	34
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	37
ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะ การสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย.....	37
ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย.....	41
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรค่ายเสริม ประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย.....	46
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย.....	50
ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย.....	54
ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการ สอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ตอนปลาย.....	54
5 บทสรุป.....	57
สรุปผลการวิจัย.....	60
อภิปรายผลการวิจัย.....	60
ข้อเสนอแนะ.....	63
บรรณานุกรม.....	64
ภาคผนวก.....	68
ประวัติผู้วิจัย.....	133

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบการวิจัยกลุ่มเดียว.....	42
2 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรค่ายเสริม ประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้น ประถมศึกษาตอนปลาย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	51
3 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของเอกสารประกอบ หลักสูตรหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน.....	53
4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในการ ใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย กับเกณฑ์ร้อยละ 70.....	54
5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของ นักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการ สื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย.....	55

1 ผังแนวคิด (Concept Map) หลักการเขียนและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาของครูผู้สอน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย..... 75

หน้า

MLU

สารบัญ

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมโลกปัจจุบันการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมและปรับตัวให้เท่าทัน สถานการณ์ให้สามารถรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคต กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษา โดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ (ัญญลักษณ์, วีระสมบัติ, 2555, หน้า 21)

จากความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษดังกล่าวข้างต้น ทำให้มีการพัฒนาด้านหลักสูตรและการสอนมาอย่างต่อเนื่อง โดยปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการเรียนวิชาภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นพื้นฐานในช่วงชั้นที่ 1 ถึงช่วงชั้นที่ 4 เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสมตามสถานการณ์และความจำเป็นโดยมีการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ขึ้นในแต่ละช่วงชั้น เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตรงตามจุดหมายของหลักสูตรอันเป็นคุณภาพตามความคาดหวังของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึงผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดในตัวผู้เรียนเป็นมาตรฐานกลาง ซึ่งเป็นกรอบด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและคุณธรรมจริยธรรม ค่านิยม ที่สถานศึกษาสามารถนำไปปรับและพัฒนาเพื่อกำหนดเป็นผลการเรียนรู้ในหลักสูตรสถานศึกษา มาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเกี่ยวกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังของผู้เรียน อันจะนำไปสู่การจัดการกระบวนการเรียนรู้และการวัดประเมินผล การเรียนรู้ทั้ง 4 สาระและ 8 มาตรฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 3-6)

การเรียนภาษาต่างประเทศต่างจากการเรียนสาระการเรียนรู้อื่น เนื่องจากผู้เรียนไม่ได้เรียนเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะในการใช้ภาษา กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้นักเรียนระดับประถมศึกษาได้เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อฝึกการฟัง พูดแบบง่ายๆ เป็นการส่งเสริมให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นการวางรากฐานในการเรียนรู้ต่อไป การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเชื้อประโยชน์ให้กับผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในการดำรงชีวิต ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การที่ผู้เรียนจะมีทักษะทั้ง 4 ทักษะได้จะต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี และมีโอกาสได้ใช้ทักษะเหล่านี้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง และเมื่อพิจารณาทักษะทั้ง 4 ทักษะแล้ว ทักษะการฟัง และการพูด เป็นทักษะที่มีความจำเป็นและมีบทบาทสำคัญในชีวิตประจำวัน จากการศึกษาของ สุโร พงษ์ทองเจริญ (2523, หน้า 4) พบว่า ในการเรียนการสอนภาษา เริ่มแรกครูควรฝึกทักษะในการฟัง การพูดเสียก่อนเมื่อนักเรียนเกิดทักษะการฟัง การพูดดีขึ้น จึงจะฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตามธรรมชาติ ของการเรียนภาษาของมนุษย์ ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ วันชัย วัฒนวิทย์ (2546, หน้า 13) ที่กล่าวว่า ครูจำเป็นต้องยึดหลักธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา ในการเรียนภาษานักเรียนควรเริ่มเรียนจากทักษะการฟังก่อนแล้วจึงฝึกพูด ส่วนการอ่านและการเขียนเป็นขั้นตอนที่ควรฝึกหลังจากนักเรียนสามารถฟังและพูดได้ดีพอสมควรแล้ว

อย่างไรก็ตามจากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน ปีการศึกษา 2560พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนบ้านลาดคือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 มีคะแนนต่ำกว่าระดับประเทศ คือ สาระเพื่อการสื่อสาร มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 31.32 (สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ, 2560) ซึ่งโรงเรียนควรเร่งพัฒนาเป็นอย่างยิ่งเนื่องจากคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ

จากการศึกษาของกรมวิชาการ (2545) ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษสามารถสรุปใจความได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ทางภาษา เป็นวิธีการสอนที่ส่งผลให้ผู้เรียนมีทักษะบูรณาการการใช้ภาษาที่ดี ซึ่งกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษถือเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีการสอนแบบมุ่งเน้นประสบการณ์ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาศักยภาพด้านภาษาของผู้เรียน อีกทั้ง

กิจกรรมที่หลากหลายในค่ายภาษาอังกฤษจะช่วยกระตุ้นความรู้สึกรักอยากรู้และทำทหายความคิด เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะต่อไปอย่างเป็นขั้นตอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านค่ายเป็นการจัดกิจกรรมที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างต่อเนื่องโดยผ่านกิจกรรมต่างๆ ทั้งนี้เพราะค่ายเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้หนึ่งจัดชั้นในรูปของกิจกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียน เพื่อพัฒนาส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่าน การปฏิบัติจริงและเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้น เพื่อเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนอย่างสูงสุด อันจะเป็นพลังการขับเคลื่อน การพัฒนาผู้เรียนสู่ประชาคมอาเซียนในทุกพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และการสร้างศักยภาพให้แก่ผู้เรียนเป็นเรื่องสำคัญที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมความเป็นประชาคมอาเซียน

จากเหตุผลข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นกลวิธีหนึ่งที่จะพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้คล่องแคล่วมากขึ้น เพิ่มการมีปฏิสัมพันธ์ในกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสม โดยผู้วิจัยคาดหวังว่า หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้น

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้แบ่งเป็น 3 ขั้นตอน โดยกำหนดขอบเขตในแต่ละขั้นตอนออกเป็น 3 ด้าน คือ ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล ขอบเขตด้านเนื้อหา และขอบเขตด้านตัวแปร ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบด้านต่างๆ ของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยมีองค์ประกอบหลักสูตร คือ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ คู่มือการจัดกิจกรรม ค่าย 3 วัน จำนวน 18 ชั่วโมง ซึ่งแบ่งกิจกรรมออกเป็น 5 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice – breaking Activity)
2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity)
3. กิจกรรมสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (Communication Activity)
4. กิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity)
5. กิจกรรมเติมเต็ม(Fillers)

ขอบเขตด้านตัวแปร

ความเหมาะสม

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ 5 ด้าน ได้แก่ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ ความถูกต้องของไวยากรณ์ ความสามารถในการออกเสียง ความคล่องแคล่ว และความตรงของเนื้อหา

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

นิยามศัพท์เฉพาะ

เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดนิยามศัพท์เฉพาะของการศึกษาไว้ดังนี้

1. การพัฒนาหลักสูตร หมายถึง กระบวนการสร้าง และหาคุณภาพหลักสูตร การใช้หลักสูตร รวมถึงการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

2. หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น หมายถึง การจัดการประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเรียนการสอนในห้องเรียนเป็นนอกห้องเรียน โดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย เป็นการจัดการค่ายภาษาอังกฤษแบบกลางวัน (Day Camp) ประกอบด้วยหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรดังนี้

2.1 หลักสูตร หมายถึง เอกสารที่เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น ที่มีองค์ประกอบ คือ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2.2 เอกสารประกอบหลักสูตร หมายถึง คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น ซึ่งประกอบด้วย ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม ตารางการจัดกิจกรรม แผนการดำเนินกิจกรรม

3. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถทางภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นคะแนนที่ได้จากการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยครอบคลุมประเด็น ดังนี้ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ ความถูกต้องของไวยากรณ์ ความสามารถในการอ่านออกเสียง ความคล่องแคล่ว ความตรงของเนื้อหา

ความสำคัญของการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีความสำคัญและประโยชน์ด้านต่างๆ ดังนี้

1. ได้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
2. ได้แนวทางสำหรับครูในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะนำหลักสูตรไปใช้เพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ เต็มตามศักยภาพ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแบ่งออกเป็นหัวข้อดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

1.1 สาระมาตรฐานการเรียนรู้

1.2 คุณภาพผู้เรียน

2. ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร

2.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตร

2.2 ความหมายของหลักสูตร

2.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

2.4 โครงสร้างหลักสูตร

2.5 รูปแบบหลักสูตร

2.6 ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

2.7 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

3. ค่ายภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ

3.2 จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

3.3 ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ

3.4 ลักษณะของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

4. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.1 ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.2 วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

4.3 ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.4 การวัดและประเมินผล

4.5 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยภายในประเทศ

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อ ในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ ประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสารแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น ตีความ นำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอดและความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างเหมาะสม

ภาษาและวัฒนธรรม การใช้ภาษาต่างประเทศตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ความสัมพันธ์ ความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น การใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก การใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน ชุมชน และสังคมโลก เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ ประกอบอาชีพ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.1 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

1.2 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า

พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว

ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

บอกความเหมือน/ ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย

เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

2. ความเข้าใจเบื้องต้นเกี่ยวกับหลักสูตร

2.1 ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญยิ่งในการจัดการศึกษาทุกระดับ เพราะเป็นโครงร่างกำหนดกรอบแนวทางการปฏิบัติที่จะนำไปสู่การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตรวมทั้งเป็นแนวทางในการให้การศึกษา ให้วิชาความรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรม การปลูกฝังเจตคติและค่านิยม การสร้างความเจริญเติบโต ความสมบูรณ์ทางร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา หรืออีกนัยหนึ่งก็คือการพัฒนาผู้เรียนในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในทิศทางที่สอดคล้องกับความมุ่งหมายทางการศึกษาที่กำหนด ฉะนั้น เพื่อสามารถนำความรู้เหล่านี้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โดยทั่วไปหลักสูตรจะมีลักษณะพื้นฐานดังต่อไปนี้

1. หลักสูตรเป็นผลผลิตของสังคม (social product) ในแต่ละช่วงเวลาและสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ
2. หลักสูตรไม่ใช่เนื้อหาสาระเพียงอย่างเดียว แต่จะรวมถึงองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาด้วย
3. หลักสูตรจะต้องแสดงให้เห็นถึงความมุ่งหมายของการศึกษา และแนวทางที่จะไปถึงความมุ่งหมายนั้น
4. หลักสูตรเป็นสิ่งที่กำหนดไว้ล่วงหน้าและเป็นเพียงแนวทางหรือการชี้แนะเท่านั้น การใช้หลักสูตรต้องปรับให้เหมาะกับนักเรียนและสภาพแวดล้อมทางสังคม

5. หลักสูตรไม่ใช่สิ่งที่จะนำไปใช้ได้ทั่วไป ต้องมีขอบเขตที่ชัดเจน (curriculum area)

2.2 ความหมายของหลักสูตร

นักการศึกษาให้ความหมายของหลักสูตรโดยแบ่งกลุ่มความหมายของหลักสูตรได้เป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มความหมายที่เน้นถึงเนื้อหาสาระที่จะต้องเรียนรู้ 2) กลุ่มความหมายที่เน้นความหมายสำคัญของจุดหมายที่ต้องการให้เกิดกับนักเรียน และ 3) กลุ่มความหมายที่เน้นกระบวนการที่จะพัฒนาผู้เรียน

กาญจนา คุณารักษ์ (2535, หน้า1-4) ได้รวบรวมความหมายหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตร คือ รายวิชาหรือรายการเนื้อหาที่สอนโรงเรียน
2. หลักสูตร คือ ประสบการณ์ที่จัดให้แก่ผู้เรียน
3. หลักสูตร คือ กิจกรรมการเรียนการสอนและวัสดุอุปกรณ์
4. หลักสูตร คือ สิ่งที่โรงเรียน ผู้ปกครอง คาดหมายหรือมุ่งหวังจะให้ผู้เรียนได้รับหรือมีคุณสมบัติในสิ่งนั้นๆ
5. หลักสูตร คือ พาหนะที่จะนำผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายของการศึกษา
6. หลักสูตร คือ สิ่งแวดล้อมต่างๆ ทางการเรียน และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
7. หลักสูตร คือ กระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครู นักเรียน และสิ่งแวดล้อมการเรียน
8. หลักสูตร คือ แผนหรือแนวทาง หรือข้อกำหนดในการจัดการศึกษาของโรงเรียน
9. หลักสูตร คือ เอกสาร หนังสือหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรใดๆ เช่น แผนการสอน คู่มือครู แบบเรียน เป็นต้น
10. หลักสูตร คือ วิชาความรู้สาขาหนึ่งที่ว่าด้วยทฤษฎี หลักการ และแนวปฏิบัติในการพัฒนาหลักสูตร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537, หน้า 12) ได้ให้แนวคิดที่ว่า หลักสูตร คือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่จัดให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วนตามมาตรฐานคุณภาพสากล มาตรฐานความเป็นชาติไทยและมาตรฐานที่ชุมชนท้องถิ่นต้องการ

สงัด อุทรานันท์ (2538, หน้า 6) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อไปนี้

1. หลักสูตร คือ สิ่งที่เกิดขึ้นในลักษณะของรายวิชา ซึ่งประกอบไปด้วยเนื้อหาสาระที่จัดเรียงลำดับความยากง่าย หรือเป็นขั้นตอนอย่างดีแล้ว

2. หลักสูตร ประกอบด้วยประสบการณ์ทางเรียนซึ่งได้วางแผนล่วงหน้าเพื่อมุ่งหวังจะให้เด็กได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในทางที่ต้องการ

3. หลักสูตร เป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นสำหรับให้ประสบการณ์ทางการศึกษาแก่เด็กในโรงเรียน

4. หลักสูตร ประกอบด้วยมวลประสบการณ์ทั้งหมดของผู้เรียน ซึ่งเขาได้ทำตัวรับรู้ และตอบสนองต่อการแนะนำของโรงเรียน

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539, หน้า 9) ให้ความหมายหลักสูตรว่า คือ SOPEA ประกอบด้วย

S คือ Subject matter ได้แก่ เนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอน

O คือ Object ได้แก่ วัตถุประสงค์

P คือ plans ได้แก่ แผนสำหรับจัดโอกาสการเรียนรู้หรือประสบการณ์แก่นักเรียนที่

คาดหวัง

E คือ learner's experience ได้แก่ ประสบการณ์ทั้งปวงของผู้เรียนมาจัดโดยโรงเรียน

A คือ education activities ได้แก่ กิจกรรมทางการศึกษาที่จัดให้กับผู้เรียน

ชมพันธุ์ ภูณชน ณ อยุรยา (2540, หน้า 3-5) ได้อธิบายความหมายของ "หลักสูตร" ว่ามีความแตกต่างกันไปตั้งแต่ความหมายที่แคบสุดจนถึงกว้างสุด แต่จำแนกความคิดเห็นของนักศึกษาที่ได้ให้นิยามความหมายของหลักสูตร ออกเป็น 2 ใหญ่ ๆ ดังนี้

1. หลักสูตร หมายถึง แผนประสบการณ์การเรียน นักการศึกษาที่มีความคิดเห็นว่าการหลักสูตร หมายถึง แผนประสบการณ์การเรียนนั้น มองหลักสูตรในลักษณะที่เป็นเอกสาร หรือโครงการการศึกษาที่สถาบันการศึกษาได้วางแผนไว้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาตามแผนหรือโครงการที่กำหนดไว้ หลักสูตรตามความหมายนี้หมายถึงรวมถึง แผนการเรียนหรือรายวิชาต่างๆ ที่กำหนดให้เรียนรวมทั้งเนื้อหาวิชาของรายวิชาต่างๆ กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล ซึ่งได้กำหนดไว้ในแผน ความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มนี้ไม่รวมถึงการนำหลักสูตรไปใช้หรือการเรียนการ

สอนที่ปฏิบัติจริง แต่ทั้งแผนประสบการณ์การเรียนรู้กับการสอนที่ปฏิบัติจริงมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

2. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่สถาบันการศึกษาจัดให้ซึ่งหมายรวมถึงประสบการณ์การเรียนรู้และการนำหลักสูตรไปใช้ด้วย แนวคิดนี้สอดคล้องกับแนวคิดของทั้งทาบาและ ไทเลอร์ ที่เห็นว่า หลักสูตรประกอบด้วยจุดมุ่งหมายประสบการณ์ทางการศึกษาหรือเนื้อหาการจัดประสบการณ์ทางการศึกษาหรือจัดการเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผล

ธำรง บัวศรี (2542, หน้า 7) กล่าวว่า หลักสูตร คือ แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงจุดมุ่งหมายการจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่างๆ ตามจุดหมายที่ได้กำหนดไว้

มาเรียม นิลพันธุ์ (2543, หน้า 6) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง เอกสารข้อกำหนดเกี่ยวกับมวลประสบการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาไปในแนวทางที่ต้องการ ทั้งนี้ นักการศึกษาและนักพัฒนาหลักสูตรประเทศ ได้ให้ความหมายและคำจำกัดความของหลักสูตรไว้ โดยสรุปดังนี้

คาสเวลและแคมเบล (Caswell and Cambell, 1935, หน้า 66) ได้ให้จำกัดความว่า หลักสูตรเป็นสิ่งที่ประกอบด้วยประสบการณ์ทั้งหมดของเด็ก ภายใต้การแนะนำของครู

ไทเลอร์ (Tyler, 1949, หน้า 79) ได้สรุปว่าหลักสูตรเป็นสิ่งที่เด็กจะต้องเรียนรู้ทั้งหมด โดยมีโรงเรียนเป็นผู้วางแผนและกำกับเพื่อให้บรรลุถึงจุดหมายของการศึกษา

ทาบา (Taba, 1962, หน้า 11) ให้คำสรุปเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างสั้นๆ ว่าหลักสูตรเป็นแผนการเกี่ยวกับการเรียนรู้

กู๊ด (Good, 1973, หน้า 157) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ ดังนี้ คือ

1. หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อสำเร็จหรือรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหนึ่ง

2. หลักสูตร หมายถึง เค้าโครงสร้างทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้สำเร็จการศึกษาและสามารถเข้าศึกษาต่อในทางอาชีพต่อไป

3. หลักสูตร หมายถึง กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถานศึกษา

โอลิวา (Oliva, 1992, หน้า 8-9) ได้ให้นิยามความหมายของหลักสูตรโดยแบ่งเป็นการให้นิยามโดยยึดจุดประสงค์ บริบทหรือสภาพแวดล้อม และวิธีดำเนินการหรือยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. การให้นิยามโดยยึดจุดประสงค์ (Purpose) หลักสูตรจึงมีภาระหน้าที่ที่จะทำให้ผู้เรียนควรจะเป็นอย่างไร หรือมีลักษณะอย่างไร หลักสูตรในแนวคิดนี้จึงมีความหมายในลักษณะที่เป็นวิธีการที่นำไปสู่ความสำเร็จตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายนั้นๆ เช่น หลักสูตร คือ การถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรม หลักสูตร คือ การพัฒนาทักษะการคิดผู้เรียน เป็นต้น

2. การให้นิยามโดยยึดบริบทหรือสภาพแวดล้อม (Contexts) นิยามของหลักสูตร ในลักษณะนี้จึงเป็นการอธิบายถึงลักษณะทั่วไปของหลักสูตรซึ่งแล้วแต่ว่าเนื้อหาสาระของหลักสูตรนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร เช่น หลักสูตรที่ยึดเนื้อหาวิชา หรือหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง หรือหลักสูตรที่เน้นการปฏิรูปสังคม เป็นต้น

3. การให้นิยามโดยยึดวิธีดำเนินการหรือยุทธศาสตร์ (Strategies) เป็นการนิยามในเชิงวิธีดำเนินการที่เป็นกระบวนการ ยุทธศาสตร์หรือเทคนิควิธีการในการจัดการเรียนการสอน เช่น หลักสูตร คือ กระบวนการแก้ปัญหา หลักสูตร คือ การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม การทำงานกลุ่ม หลักสูตร คือ การเรียนรู้เป็นรายบุคคล หลักสูตร คือ โครงการหรือแผนการจัดการเรียนการสอน เป็นต้น

โอลิวา ได้สรุปความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร คือ แผนงานหรือโครงการที่จัดประสบการณ์ทั้งหมดให้แก่ผู้เรียน ภายใต้การดำเนินงานของโรงเรียน และในทางปฏิบัติหลักสูตรประกอบด้วยจำนวนของแผนการต่างๆ ที่เขียนเป็นลายลักษณ์อักษร และมีขอบเขตกว้างหลายหลาย เป็นแนวทางของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ต้องการ ดังนั้น หลักสูตรอาจเป็นหน่วย (Unit) เป็นรายวิชา (course) หรือเป็นรายวิชาย่อยต่างๆ (sequence of courses) แผนงานหรือโครงการทางการศึกษาดังกล่าวนี้ อาจจัดขึ้นได้ทั้งในและนอกชั้นเรียนหรือโรงเรียนก็ได้

จากที่กล่าวมาแล้วสามารถสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึงมวลประสบการณ์ความรู้ต่างๆ ที่จัดให้ผู้เรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ซึ่งมีลักษณะเป็นกิจกรรม โครงการหรือแผน เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้พัฒนาและมีคุณลักษณะตามความมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้

ความสำคัญของหลักสูตร

หลักสูตรมีความสำคัญต่อการกำหนดมาตรฐานและคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้เพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนในแต่ละวัยแต่ละระดับการศึกษาได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพทัดเทียมกันหรือไม่ อย่างไร ซึ่งจะมีผลกระทบต่อผู้เรียนว่าควรเรียนรู้สาระการเรียนรู้อะไร มีเนื้อหาสาระมากน้อยเพียงใด จากการศึกษาเอกสารพบว่า มีผู้ที่กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้โดยสรุป ดังนี้

พงษ์ศักดิ์ ภูกาบขาว (2540, หน้า 18-19) กล่าวถึงความสำคัญของหลักสูตรไว้ดังนี้

1. หลักสูตรย่อมเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของครู

2. หลักสูตรย่อมเป็นแนวทางในการส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการของเด็กตามจุดมุ่งหมายของการศึกษา

3. หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางในการจัดประสบการณ์ว่าเด็กควรได้รับสิ่งใดบ้างที่เป็นประโยชน์แก่เด็กโดยตรงและแก่สังคม

4. หลักสูตรย่อมกำหนดว่า เนื้อหาวิชาอะไรบ้างที่จะช่วยให้เด็กมีชีวิตอยู่ในสังคมอย่างราบรื่น เป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและบำเพ็ญประโยชน์แก่สังคม

5. หลักสูตรย่อมกำหนดวิธีการดำเนินชีวิตของเด็กให้เป็นไปด้วยความราบรื่นและผาสุก

6. หลักสูตรย่อมกำหนดแนวทางความรู้ ความสามารถ ความประพฤติ ทักษะและเจตคติในอันที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม และบำเพ็ญประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศ

จากที่กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า หลักสูตรเป็นสิ่งสำคัญในการจัดการศึกษา 3 ระดับ คือ

1. ระดับประเทศ เป็นการชี้ให้เห็นถึงแนวทางการจัดการศึกษาโดยภาพและเป็นตัวบ่งชี้ให้เห็นแนวโน้มสังคมกับการจัดการศึกษาในอนาคต

2. ระดับสถานศึกษา ซึ่งนับได้ว่าหลักสูตรเป็นหัวใจและจุดเด่นของการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษานั้นๆ

3. ระดับห้องเรียนซึ่งมีความสำคัญต่อการนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อจัดการเรียนรู้ที่เกิดกับผู้เรียนโดยตรง โดยมีรายละเอียดและเอกสารประกอบที่กำหนดแนวทางว่าจะสอนใคร เรื่องใด เพื่ออะไร

2.3 องค์ประกอบของหลักสูตร

องค์ประกอบของหลักสูตร นับว่าเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ความหมายของหลักสูตรสมบูรณ์และสามารถใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอน การประเมินผล และการปรับปรุงการเรียนการสอนหรือการพัฒนาหลักสูตรได้

องค์ประกอบของหลักสูตร โดยทั่วไปมี 4 องค์ประกอบ

1. ความมุ่งหมาย (objectives) คือ เป็นเสมือนการกำหนดทิศทางของการจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในลักษณะต่างๆ ที่พึงประสงค์อันก่อให้เกิดประโยชน์ในสังคมนั้นการกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรต้องคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานของสังคมเพื่อประโยชน์ ในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียน และต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับนโยบายการจัดการศึกษาของชาติด้วย กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ กำหนดองค์ประกอบของหลักสูตรส่วนนี้ เป็น 2 ลักษณะ คือ "หลักการของหลักสูตร" หมายถึง แนวทางหรือทิศทางในการจัดการศึกษาซึ่งผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายในการจัดการศึกษาระดับนั้นๆ จะได้ยึดถือ

เป็นแนวปฏิบัติ “จุดหมายของหลักสูตร” หมายถึง พฤติกรรมต่าง ๆ หรือคุณสมบัติต่างๆ ที่ต้องการให้เกิดขึ้นแก่ผู้เรียน เมื่อผ่านกระบวนการต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ในหลักสูตรนั้นแล้ว

2. เนื้อหาวิชา (Content) เป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้ชัดเจน โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาไปสู่ความมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระที่ได้กำหนดไว้ต้องสมบูรณ์ ต้องผนวกความรู้ ประสบการณ์ ค่านิยม แนวคิด และทัศนคติเข้าด้วยกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาทั้งในด้านความรู้ ความทัศนคติ และพฤติกรรมต่างๆ อันพึงประสงค์

3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation) เป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่ง เพราะเป็นกิจกรรมที่จะแปลงหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติกิจกรรมนั้นมีหลายลักษณะ แต่กิจกรรมที่สำคัญที่สุด คือ กิจกรรมการเรียนการสอน หรือ อาจกล่าวได้ว่า “การสอนเป็นหัวใจของการนำหลักสูตรไปใช้” ดังนั้น ครูผู้สอนจึงเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้จัดการเรียนรู้ การกำหนดวิธีการที่จะนำผู้เรียนไปสู่ความมุ่งหมายของหลักสูตร ประกอบด้วย

3.1 วิธีการจัดการเรียนรู้ การกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้หลักสูตรจะเน้นแบบยึดครูเป็นสำคัญหรือยึดผู้เรียนเป็นสำคัญนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับปรัชญาการศึกษา หรือแนวความคิด ความเชื่อในการจัดการศึกษาที่พึงประสงค์ และขึ้นอยู่กับจุดหมายของหลักสูตรนั้นเป็นสำคัญ สำหรับวิธีการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรในปัจจุบันเน้นแบบยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หรือนั้น “การสอนคนมากกว่าการสอนหนังสือ” โดยมีแนวทางการจัดการเรียนรู้ เช่น กระบวนการเรียนหรือวิธีการเรียน สำคัญพอๆ กับเนื้อหาวิชาให้ผู้เรียนเป็นผู้แสดงและครูเป็นผู้กำกับการแสดงชี้แนะแนวทาง ผู้เรียนค้นหาความรู้ สรุป และ ตัดสินใจเอง สอนปฏิบัติควบคู่ไปกับทฤษฎี เป็นต้น

3.2 วัสดุประกอบหลักสูตร หมายถึง วัสดุ เอกสาร รวมทั้งสื่อการเรียนการสอนต่างๆ เพื่อช่วยให้ครูใช้หลักสูตรได้โดยง่าย สะดวก และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

3.2.1 วัสดุประกอบหลักสูตรสำหรับครู เช่น แผนการจัดการเรียนรู้ คู่มือครู คู่มือการใช้หลักสูตร คู่มือการประเมินผล คู่มือการแนะแนว คู่มือการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น

3.2.2 วัสดุประกอบหลักสูตรสำหรับนักเรียน เช่น หนังสือเรียน หนังสือแบบฝึกหัด บัตรงาน หนังสืออ่านเพิ่มเติม แบบคัดลายมือ เป็นต้น

4. การประเมินผล (evaluation) เป็นองค์ประกอบที่ชี้ให้เห็นว่าการนำหลักสูตร แปลงไปสู่การปฏิบัติ นั้น บรรลุจุดมุ่งหมายหรือไม่ หลักสูตรเกิดสัมฤทธิ์ผลมากน้อยเพียงใด ข้อมูลจากการประเมินผลนี้จะ เป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป

อ้าง บัวศรี (2538, หน้า 7-8) ที่กล่าวเน้นว่า หลักสูตรประกอบด้วย 1) จุดมุ่งหมายของหลักสูตร 2) จุดประสงค์ของการเรียนการสอน 3) เนื้อหาสาระและประสบการณ์ 4) วัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอน 5) ประเมินผล

จากแนวคิดต่างๆ ที่กล่าวมาทั้งหมด สรุปได้ว่าองค์ประกอบสำคัญของหลักสูตร คือ

1. จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นผลส่วนรวมที่ต้องการให้เกิดแก่ผู้เรียนหลังจากเรียนจบหลักสูตรไปแล้ว

2. โครงสร้างเนื้อหาสาระ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ทักษะและความสามารถที่ต้องการให้มีรวมทั้งประสบการณ์ที่ต้องการให้ได้

3. อัตราเวลาเรียน เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ครบกระบวนการและมีประสิทธิภาพ

4. กิจกรรมการเรียนการสอนและสื่อ ทั้งนี้เพื่อให้แนวทางในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

5. การวัดและการประเมินผล เพื่อให้มีการตรวจสอบคุณภาพและเพิ่มประสิทธิภาพของหลักสูตรก่อนและหลังการนำไปใช้

องค์ประกอบหลักสูตรเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง และส่งผลถึงลักษณะ โครงสร้าง รูปแบบของหลักสูตรว่าจะเป็นอย่างใด โดยมีองค์ประกอบที่สำคัญของ หลักสูตร คือ ความมุ่งหมาย (objectives) เนื้อหาวิชา (Content) การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum implementation) การประเมินผล (evaluation)

2.4 โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างของหลักสูตร หมายถึง การกำหนดรูปแบบของการจัดเนื้อหาสาระ การกำหนดขอบเขตหรือจำนวนความมากน้อยของสาระ รวมทั้งเวลาเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของหลักสูตร

2.5 รูปแบบหลักสูตร

หลักสูตรแต่ละรูปแบบจะแตกต่างกันในประเด็นสำคัญ ดังต่อไปนี้ คือแนวความคิดหรือปรัชญาในการจัดการศึกษาแตกต่างกันจุดเน้นของความมุ่งหมายแตกต่างกัน เป็นต้น จากหลักเกณฑ์ความแตกต่างของหลักสูตรดังกล่าวข้างต้น อาจจำแนกรูปแบบของหลักสูตรได้ 8 รูปแบบ ดังนี้

1. หลักสูตรแบบเนื้อหาวิชาหรือแบบรายวิชา เป็นหลักสูตรแบบดั้งเดิมหรือหลักสูตรเก่าที่เน้นการถ่ายทอดเนื้อหาวิชาเป็นหลัก ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เนื้อหาความรู้ต่างๆจัดไว้เพื่อถ่ายทอดอย่างมีระเบียบตามที่ผู้รู้ในแต่ละวิชาได้กำหนดไว้

2. หลักสูตรแบบสัมพันธ์วิชา เป็นหลักสูตรที่มีพื้นฐานมาจากหลักสูตรแบบรายวิชา เนื่องจากเมื่อนำหลักสูตรรายวิชาไปใช้การเรียนรู้ของผู้เรียนในแต่ละวิชาแตกแยกกันมากขึ้น ผู้เรียนนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้น้อย เพื่อแก้ปัญหา จึงนำเนื้อหาวิชาต่างๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึง และมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันจัดไว้ด้วยกัน

3. หลักสูตรแบบหมวดวิชา หรือสหสัมพันธ์ หลักสูตรลักษณะแบบนี้จัดมุ่งหมายจะผสมผสานเนื้อหาวิชาที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน หรือสาขาเดียวกัน ให้มีความสัมพันธ์ระหว่างวิชา มากขึ้น ในลักษณะหมวดวิชา เช่น หมวดวิชาสังคมศึกษา ประกอบด้วยวิชาภูมิศาสตร์ ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศิลปกรรม เป็นต้น

4. หลักสูตรกิจกรรมและประสบการณ์ หลักสูตรลักษณะแบบนี้ต้องการแก้ไขข้อบกพร่องของหลักสูตรแบบรายวิชา ที่ไม่คำนึงถึงความต้องการและความสนใจของผู้เรียน หลักสูตรนี้จึงยึดเอา กิจกรรม ความสนใจและประสบการณ์แวดล้อมมาเป็นแนวทางในการจัดลำดับประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้ในชีวิตจริง โดยยึดปรัชญาพัฒนาการเป็นแนวทาง ด้านการวัดผลให้ความสำคัญกับการพัฒนาผู้เรียนมากกว่าปริมาณความรู้ความจำ โดยมีข้อดี คือสนองความต้องการ และความสนใจของผู้เรียนเป็นการเรียนอย่างมีความหมาย เป็นต้น

5. หลักสูตรเพื่อชีวิตและสังคม หลักสูตรนี้ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดปรัชญาพัฒนาการ นิยมของจอห์น ดิวอี้ ซึ่งเชื่อว่าการเรียนรู้เกิดจากประสบการณ์ และประสบการณ์จะทำให้ พฤติกรรมเปลี่ยนแปลง หลักสูตรนี้จะยึดเอาสังคมและชีวิตของเด็กเป็นหลัก เช่น การมีส่วนร่วมใน วัฒนธรรมประเพณีของสังคมที่แวดล้อมอยู่โดยพยายามให้เนื้อหาสัมพันธ์กับชีวิตเพื่อให้ ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง เป็นต้น

6. หลักสูตรแกนกลาง หลักสูตรแบบนี้มีลักษณะผสมผสานเนื้อหาวิชาเพื่อที่จะตอบสนอง ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีความสัมพันธ์กับประสบการณ์ชีวิต ของผู้เรียนของผู้เรียน หลักสูตรประกอบด้วยสิ่งที่ผู้เรียนต้องเรียนเป็นความรู้หนึ่ง และส่วนที่ใช้เลือก ส่วนหนึ่ง หลักสำคัญอยู่ที่การจัดการเวลาเรียน และการจัดเนื้อหาให้สอดคล้องกับความต้องการ ของผู้เรียนและขณะเดียวกันเน้นการเรียนรู้ทางการอย่างมีระบบ โดยมีข้อดี คือ มีการ ผสมผสานทางการเรียนรู้และเนื้อหาวิชา มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตและความสนใจของผู้เรียน สนองความสนใจและความถนัดของแต่ละบุคคล เปิดโอกาสให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ เพิ่มเติมด้วยตนเอง

7. หลักสูตรแบบเอกัตภาพ หลักสูตรแบบนี้จัดเนื้อหาสาระของหลักสูตรไปตามความ เหมาะสมและความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคล การจัดหลักสูตรแบบนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของ

ครูผู้สอนที่จะวิเคราะห์ความต้องการ ระดับสติปัญญา และความสามารถของผู้เรียนได้อย่างถูกต้อง จัดการเรียนการสอนอยู่ในรูปของการจัดชุดการเรียนให้ผู้เรียนได้ศึกษาและพัฒนาความสามารถของตนไปตามลำดับ มี ข้อดีคือ ผู้เรียนสามารถได้เรียนได้ด้วยตนเอง โดยมีครูคอยให้คำแนะนำปรึกษา ผู้เรียนยืดแนวการสอนที่จัดทำไว้ โดยไม่ต้องพบผู้สอนเป็นประจำ ผู้เรียนที่มีความสามารถสูงสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มความสามารถ แต่มีข้อจำกัดที่ว่าความสัมพันธ์ในการรวมกลุ่มมีน้อย ผู้เรียนที่ขาดความรับผิดชอบและไม่มีความซื่อสัตย์อาจจะไม่ได้ผลเต็มที่ การแก้ปัญหาต่างๆ กระทำได้น้อยและควรจะมาจากการคิดเห็นของกลุ่มมากกว่าคนเดียว

8. หลักสูตรบูรณาการ เป็นการผสมผสานเนื้อหาเข้าด้วยกัน ไม่แยกเป็นรายวิชาโดยพยายามรวมประสบการณ์ต่างๆ ให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยจะคัดเลือกตัดตอนมาจากหลายๆ สาขา แล้วมาจัดเป็นกลุ่มหมวดหมู่เพื่อให้นักเรียนได้ประสบการณ์ที่ต่อเนื่อง มีคุณค่าต่อการดำเนินชีวิตและพัฒนาตนเอง การบูรณาการเนื้อหาวิชาต่าง ๆ จะเน้นที่ตัวเด็กและปัญหาสังคมเป็นสำคัญ การจัดการเรียนสอน มุ่งให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตรง และนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการ การวัดผลจะเน้นพัฒนาการทุกด้าน โดยเฉพาะด้านความสามารถในการแก้ปัญหา มีข้อดี คือ ช่วยให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ต่อเนื่อง มีประโยชน์โดยตรงต่อการดำรงชีวิตเป็นหลักสูตรที่มีการผสมผสานกันอย่างดี

จากที่กล่าวมาแล้วจะเห็นได้ว่า การกำหนดรูปแบบของหลักสูตรเป็นการพิจารณาเลือก และจัดเนื้อหาวิชาของวิชาของหลักสูตรให้สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร โดยหลักสูตรแต่ละรูปแบบจะมีจุดมุ่งหมายโครงสร้างหลักสูตรที่แตกต่างกันออกไป เนื่องจากการสร้างหลักสูตรแต่ละครั้ง ต่างยุคต่างสมัย จึงต้องคำนึงถึงพื้นฐานที่ต่างกันด้วย

2.6 ลักษณะของหลักสูตรที่ดี

หลักสูตรที่ดีย่อมส่งผลดีต่อการบริหารหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน กล่าวคือ หลักสูตรที่ดีจะเป็นแนวทางให้ผู้บริหารโรงเรียนนำไปปฏิบัติได้ดี มีประสิทธิภาพทางด้านครูสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้เกิดผลดีต่อผู้เรียน หลักสูตรที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ คือ

1. หลักสูตรควรมีความคล่องตัว และสามารถปรับปรุงและยืดหยุ่นให้เหมาะสมกับสภาพการณ์ต่างๆ ที่เปลี่ยนแปลงได้เป็นอย่างดี
2. หลักสูตรควรเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้การเรียนการสอนได้บรรลุตามความมุ่งหมายที่กำหนดไว้
3. หลักสูตรควรได้รับการจัดทำหรือพัฒนาจากคณะบุคคลหลายฝ่าย
4. หลักสูตรจะต้องจัดได้ตรงตามความมุ่งหมายของการศึกษาแห่งชาติ

5. หลักสูตรควรมีกิจกรรมกระบวนการและเนื้อหาสาระของเรื่องที่สอนบริบูรณ์เพียงพอที่จะช่วยให้ผู้เรียนคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนในทุกๆ ด้าน
6. หลักสูตรควรบอกแนวทาง ด้านสื่อการสอน การใช้สื่อ การวัดและประเมินผลไว้อย่างชัดเจน
7. หลักสูตรควรมีลักษณะที่สนองความต้องการและความสนใจ ทั้งของนักเรียนและสังคม
8. หลักสูตรควรส่งเสริมความเจริญงอกงามในตัวผู้เรียนทุกด้าน รวมทั้งส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
9. หลักสูตรควรมีแนะแนวทางกระบวนการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เพิ่มพูนความรู้ ทักษะ และเจตคติได้ด้วยตนเอง จากสื่อต่างๆ ที่อยู่รอบตัว
10. หลักสูตรควรจัดทำมาจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐานด้านต่างๆ อย่างรอบคอบ
11. เป็นหลักสูตรที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เนื้อหาและกิจกรรมต้องเหมาะสมกับธรรมชาติ
12. เนื้อหาและประสบการณ์ต้องสอดคล้องกับสภาพการดำรงชีวิตของผู้เรียน ประสบการณ์ต้องเป็นสิ่งที่ใกล้ตัว และสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

2.7 กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

ทาบ (Taba, 1962 หน้า 12) ได้กล่าวถึง กระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนตามความเชื่อที่ว่าผู้เรียนมีพื้นฐานแตกต่างกัน โดยกำหนดกระบวนการพัฒนาหลักสูตรไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้

1. วินิจฉัยความต้องการ: สำรวจสภาพปัญหา ความต้องการ และความจำเป็นต่างๆ ของสังคม และผู้เรียน
2. กำหนดจุดมุ่งหมาย: หลังจากได้วินิจฉัยความต้องการของสังคมและผู้เรียนแล้วจะกำหนดจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้ชัดเจน
3. คัดเลือกเนื้อหาสาระ: จุดมุ่งหมายที่กำหนด แล้วจะช่วยในการเลือกเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย วย ความสามารถของผู้เรียน โดยเนื้อหาต้องมีความเชื่อถือได้ และสำคัญต่อการเรียนรู้
4. จัดเนื้อหาสาระ: เนื้อหาสาระที่เลือกได้ ยังต้องจัดโดยคำนึงถึงความต่อเนื่อง และความยากง่ายของเนื้อหา ภูมิภาค ความสามารถ และความสนใจของผู้เรียน
5. คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้: ครูผู้สอนหรือผู้ที่เกี่ยวข้องจะต้องคัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหาวิชา และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

6. จัดประสบการณ์การเรียนรู้: ประสบการณ์การเรียนรู้ควรจัดโดยคำนึงถึงเนื้อหาสาระและความต่อเนื่อง

7. กำหนดสิ่งที่จะประเมินและวิธีการประเมินผล: ตัดสินใจว่าจะต้องประเมินอะไรเพื่อตรวจสอบผลว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ และกำหนดด้วยว่าจะใช้วิธีประเมินผลอย่างไร ใช้เครื่องมืออะไร

สจ๊วต อุทรานันท์ (2532, หน้า 36 - 43) มีความเห็นว่าการพัฒนาหลักสูตรมีความครอบคลุมถึงการร่างหลักสูตรขึ้นมาใหม่ และการปรับปรุงหลักสูตรที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นด้วย การใช้หลักสูตรและการประเมินหลักสูตรนั้น เป็นกระบวนการอันหนึ่งของการพัฒนาหลักสูตร โดยได้จัดลำดับขั้นตอนของการพัฒนาหลักสูตรไว้ดังนี้ คือ

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน
2. การกำหนดจุดมุ่งหมาย
3. การคัดเลือกและจัดเนื้อหาสาระ
4. การกำหนดมาตรการวัดและการประเมินผล
5. การนำหลักสูตรไปใช้
6. การประเมินผลการใช้หลักสูตร
7. การปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร

กระบวนการพัฒนาหลักสูตรทั้ง 6 ขั้นตอนดังกล่าว มีสาระสำคัญโดยสรุปดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน คือ ข้อมูลทางด้านความต้องการ ความจำเป็นและปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและการปกครอง ตลอดจนนโยบายทางการศึกษาของรัฐ ข้อมูลทางด้านจิตวิทยา ปรัชญาการศึกษา ความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนวิเคราะห์หลักสูตรเดิม เพื่อพิจารณาข้อบกพร่องที่ควรปรับปรุงแก้ไข

2. การกำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร คณะกรรมการดำเนินงานจะต้องร่วมกันพิจารณากำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน โดยจุดมุ่งหมายของหลักสูตรจะระบุคุณสมบัติของผู้ที่จบหลักสูตรนั้นๆ มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้ง 3 ด้าน คือ พุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย โดยกำหนดทั้งจุดมุ่งหมายทั่วไป และจุดมุ่งหมายเฉพาะ แต่ละรายวิชา ซึ่งจะเน้นการปฏิบัติมากขึ้น โดยคำนึงถึงพัฒนาการทางร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนปลูกฝังนิสัยที่ดีงาม เพื่อให้เป็นพลเมืองดี

3. การกำหนดเนื้อหาและประสบการณ์การเรียนรู้ หลังจากได้กำหนดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรแล้ว ก็ถึงขั้นการเลือกสาระความรู้ต่างๆ ที่จะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นไปตาม

จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ เพื่อความสมบูรณ์ให้ได้วิชาความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสม กระบวนการขั้นนี้ จึงครอบคลุมถึงการคัดเลือกเนื้อหาวิชาแล้วพิจารณาจัดลำดับเนื้อหาเหล่านั้นว่า เนื้อหาสาระใดควรเป็นพื้นฐานของเนื้อหาใดบ้าง ควรให้เรียนอะไรก่อนอะไรหลัง แล้วแก้ไขเนื้อหาที่ถูกต้องสมบูรณ์ทั้งแง่สาระและการจัดลำดับที่เหมาะสม ตามหลักจิตวิทยาการเรียนรู้

4. การนำหลักสูตรไปใช้ เป็นขั้นของการแปลงหลักสูตรไปสู่การสอน ซึ่งเป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญ และเกี่ยวข้องกับครูผู้สอน หลักสูตรจะประสบผลสำเร็จ มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนจะต้องศึกษาทำความเข้าใจ และมีความชำนาญในการใช้หลักสูตร ซึ่งครอบคลุมถึงการเตรียมการสอน การจัดการเรียนการสอน การจัดสภาพแวดล้อมต่างๆ ภายในโรงเรียนเพื่อเสริมหลักสูตร การนิเทศการศึกษา และการบริหารการบริการหลักสูตร ฯลฯ นอกจากนี้ในขั้นนี้ยังครอบคลุมถึงการนำหลักสูตรไปทดลองใช้ก่อนนำไปเผยแพร่ด้วย

5. การประเมินผลหลักสูตร เป็นการประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตรว่าเมื่อได้นำหลักสูตรไปใช้แล้วนั้น ผู้ที่จบหลักสูตรนั้นๆ ไปแล้ว มีคุณสมบัติ มีความรู้ความสามารถตามที่หลักสูตรกำหนดไว้หรือไม่ นอกจากนี้ การประเมินหลักสูตรจะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณค่าสูงขึ้น อันเป็นผลในการนำหลักสูตรไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ การประเมินหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมระบบหลักสูตรทั้งหมด และควรประเมินให้ต่อเนื่องกัน ดังนั้นการประเมินหลักสูตร จึงประกอบด้วย การประเมินสิ่งต่อไปนี้ คือ

5.1 การประเมินเอกสาร หลักสูตร เป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร ว่ามีความเหมาะสมดี และถูกต้องตามหลักการพัฒนาหลักสูตรเพียงใด หากมีสิ่งใดบกพร่องก็จะดำเนินการปรับปรุงแก้ไขก่อนจะได้นำไปประกาศใช้ในโอกาสต่อไป

5.2 การประเมินการใช้หลักสูตร เป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้ดี ในสถานการณ์จริงเพียงใด มีส่วนไหนที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตร โดยมากหากพบข้อบกพร่องในระหว่างการใช้หลักสูตรก็มักได้รับการแก้ไขโดยทันที เพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3 การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร โดยทั่วไปจะดำเนินการหลังจากได้มีผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรไปแล้ว การประเมินหลักสูตร ในลักษณะนี้มักจะทำการติดตามความก้าวหน้าของผู้สำเร็จการศึกษาว่าสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานเพียงใด

5.4 การประเมินระบบหลักสูตร เป็นการประเมินหลักสูตรในลักษณะที่มีความสมบูรณ์และสลับซับซ้อนมาก กล่าวคือ การประเมินระบบหลักสูตรจะมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่น ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้วย เช่น ทรัพยากรที่ต้องใช้ ความสัมพันธ์ของระบบ

หลักสูตร กับระบบบริหาร โรงเรียน ระบบการจัดการเรียนการสอน และระบบการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นต้น

6. การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงหลักสูตร เป็นขั้นตอนที่เกิดขึ้นหลังจากได้ผ่านกระบวนการประเมินผลหลักสูตรแล้ว ซึ่งเมื่อมีการใช้หลักสูตรไประยะหนึ่งอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงทางสภาวะแวดล้อมและสังคม จนทำให้หลักสูตรขาดความเหมาะสม จำเป็นต้องมีการปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสภาวะแวดล้อมที่เปลี่ยนไป

จากขั้นตอนดังกล่าวจะเห็นได้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรนั้นจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการดำเนินการมากขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงใหม่ว่ามีการเปลี่ยนแปลงมากน้อยเพียงใด ซึ่งส่วนใหญ่แล้วการพัฒนาหลักสูตรจะต้องใช้เวลาเป็นปีขึ้นไป ในการเตรียมการ และการดำเนินงานจำเป็นต้องใช้กำลังคน และงบประมาณมากพอสมควร เพื่อจะได้หลักสูตรที่ดีมีประสิทธิภาพ อันจะส่งผลในการพัฒนาเยาวชนของชาติต่อไป

3. ค่ายภาษาอังกฤษ

3.1 ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้ให้ความหมายของการจัดค่ายภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

เจลิยวศรี พิบูลชล (2535, หน้า 30) ได้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ โดยสรุปไว้ว่าค่ายฝึกภาษา หมายถึง ค่ายที่มีบรรยากาศที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมทางภาษา โดยครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (พูด) น้อยที่สุด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด และใช้อุปกรณ์ในการทำกิจกรรมทางภาษาน้อยที่สุด หรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลย ทั้งนี้เพื่อความสะดวกเนื่องจากเป็นการเรียนนอกสถานที่

ศิริยา คณิทรานนท์ (2541, หน้า 10) ได้ให้ความหมายของค่ายภาษาอังกฤษว่าค่ายภาษาอังกฤษ หมายถึง ค่ายที่มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษ และการใช้ชีวิตร่วมกันเป็นกลุ่ม ในการฝึกภาษานอกห้องเรียน โดยมีผู้ผ่านการอบรมหรือผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ดำเนินกิจกรรมและคอยให้ความช่วยเหลือขณะร่วมกิจกรรม ทั้งนี้เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาสื่อสารของผู้เรียนโดยกิจกรรมจะเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในบรรยากาศที่สนุกสนานนอกห้องเรียน

นอกจากนี้ รัตนาภรณ์ โพธิ์ทอง (2544, หน้า 19) ได้สรุปไว้ว่า ค่ายภาษาอังกฤษ หมายถึงค่ายที่มีการจัดกิจกรรมต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกและมีประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้กิจกรรมทางภาษาและเกมต่างๆ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนานนอกห้องเรียน

ดังนั้น สรุปความหมายของค่ายภาษาอังกฤษ ได้ว่า ค่ายภาษาอังกฤษ คือ ค่ายที่เน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา โดยผ่านการทำกิจกรรมทางภาษาที่สนุกสนานและผ่อนคลายนอกห้องเรียน โดยมีครูหรือผู้เชี่ยวชาญให้ความช่วยเหลือในขณะที่ทำกิจกรรม

3.2 จุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษไว้ดังนี้

เจลิยวศรี พิบูลชล (2535, หน้า 30) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษไว้มี 3 ประการ คือ

1. เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีโอกาสในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และในขณะเดียวกันก็เป็นการเปลี่ยนแปลงบรรยากาศการเรียนการสอนเป็นนอกห้องเรียน
2. เพื่อเพิ่มความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) กล่าวคือ ในขณะที่ผู้เรียนสนุกในการทำกิจกรรมทางภาษา ผู้เรียนได้ใช้ภาษาไปในเวลาเดียวกัน การใช้ภาษาในระหว่างการทำกิจกรรมนี้ เป็นการเรียนภาษาโดยผู้เรียนไม่รู้ตัว ซึ่งนับเป็นการเพิ่มความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา

3. เพื่อความสนุกสนานในรูปแบบการเรียนที่แตกต่างจากการเรียนการสอนในห้องเรียน

รัตนภรณ์ โพธิทอง (2544, หน้า 20) ได้เสนอจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์จริง
2. เพื่อให้ผู้เรียนมีความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา
3. เพื่อสร้างความสนุกสนานพร้อมกับการเรียนภาษาโดยใช้กิจกรรมหรือเกมทางภาษาให้แก่ผู้เรียน
4. เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทำงานและอยู่ร่วมกับผู้อื่น
5. เพื่อให้ผู้เรียนได้เปลี่ยนบรรยากาศในการเรียนรู้ จากการเรียนในห้องเรียน เป็นการเรียนนอกห้องเรียน

สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายในการจัดค่ายภาษาอังกฤษ คือ เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงนอกห้องเรียน โดยผ่านการทำกิจกรรมที่สนุกสนาน ช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วโดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้ฝึกใช้ชีวิตและทำงานร่วมกับผู้อื่นด้วย

3.3 ประเภทของค่ายภาษาอังกฤษ

ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540, หน้า 16) ได้แบ่งประเภทของค่ายออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ค่ายกลางวัน (Day Camp) หมายถึง ค่ายที่อยู่เฉพาะในเวลากลางวัน เหมาะสำหรับ
 ชาวค่ายที่ไม่สะดวกในการพักแรมค้างคืน โดยชาวค่ายจะมาร่วมกิจกรรมในตอนเช้าและแยกย้าย
 กลับบ้านเมื่อตกเย็น

2. ค่ายค้างคืน (Overnight Camp) หมายถึง ค่ายพักแรมที่อยู่ค้างคืน อาจเป็นคืนเดียว
 หรือหลายคืนก็ได้

3.4 ลักษณะของกิจกรรมในค่ายภาษาอังกฤษ

ได้มีผู้นำเสนอลักษณะของกิจกรรมที่จะใช้ในค่ายภาษาอังกฤษไว้อย่างหลากหลาย ดังนี้
 เฉลียวศรี พิบูลชล (2535, หน้า 30) ได้แนะนำลักษณะของกิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาไว้
 ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมที่ยากต่อการจัดในห้องเรียน เช่น กิจกรรมที่ต้องใช้สถานที่หรือต้องใช้
 เสียงซึ่งหากจัดในเวลาเรียนปกติ อาจรบกวนต่อห้องข้างเคียง
 2. เป็นกิจกรรมที่เน้นการฝึกความคล่องในการใช้ภาษา โดยเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึก
 ใช้ภาษา (Use) อย่างอิสระโดยอาศัยรูปประโยค หรือคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว ซึ่งนับเป็นการเสริมแรง
 (Reinforcement) หรือการทบทวน(Revision)ในสิ่งที่เรียนมา
 3. เป็นกิจกรรมที่ครูมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม (พูด) น้อยที่สุด และเปิดโอกาสให้
 นักเรียนได้ใช้ภาษามากที่สุด
 4. เป็นกิจกรรมที่ใช้อุปกรณ์น้อยที่สุดหรือไม่ต้องใช้อุปกรณ์เลย เพื่อความสะดวก
 เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่มีการเรียนนอกสถานที่
 5. เป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน หรือกล่าวได้ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ซ่อนในรูปของ
 กิจกรรมที่สนุกสนาน เช่น เกม
 6. เป็นกิจกรรมที่พยายามใช้ประโยชน์จากสถานที่ให้ได้มากที่สุด
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ (2540, หน้า 26-28) กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมในค่าย
 ภาษาอังกฤษไว้ดังต่อไปนี้

1. เป็นกิจกรรมทั้งในร่ม และกลางแจ้ง และเป็นกิจกรรมทั้งประเภทเดี่ยวและกลุ่มที่ทุกคน
 สามารถเข้าร่วมได้
2. เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนมีโอกาสปฏิสัมพันธ์ และทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มฝึกการเป็นผู้นำ
 และผู้ตาม
3. มีการจัดเวลาในการเล่น การทำงาน และการพักผ่อนที่เหมาะสม ได้สัดส่วนพอเหมาะ

4. เป็นกิจกรรมที่เนื้อหาของการศึกษา ได้ปลูกฝังพฤติกรรมและบุคลิกภาพการเล่นที่สมดุลกัน

5. เป็นกิจกรรมที่คำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยของผู้เรียน ไม่ควรเป็นกิจกรรมที่หนักเกินไป ควรให้ผู้เรียนมีโอกาสพักผ่อน

6. กิจกรรมต้องเหมาะสมกับเพศ วัย ความต้องการ และความสนใจของผู้เรียน

7. กิจกรรมที่เน้นความประหยัด และสามารถนำทรัพยากรที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้

8. กิจกรรมควรเกิดจากการร่วมมือ วางแผน และจัดเตรียมของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

ศิริยา คณิวรานนท์ (2541, หน้า 22-23) ได้แบ่งกิจกรรมในคำยภาษาอังกฤษออกเป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ ดังนี้

1. แบ่งตามลักษณะของกิจกรรม สามารถแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

1.1 กิจกรรมด้านวิชาการ เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะคือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมุ่งฝึกความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาในรูปกิจกรรมที่หลากหลาย

1.2 กิจกรรมด้านนันทนาการ เช่น การออกกำลังกาย การร้องเพลงที่มีท่าทางประกอบการชมวีดิทัศน์ การเล่นเกมบอกรูป และการประกวดต่างๆ

2. แบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม สามารถแบ่งเป็น 7 ประเภทคือ

2.1 กิจกรรมเพื่อสร้างความคุ้นเคย (Ice-breaking Activity) เป็นกิจกรรมที่จัดในช่วงต้นๆ ของกิจกรรมในวันแรก เพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากต่างห้องเรียนสร้างความคุ้นเคยกัน และช่วยให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย ก่อนที่จะทำกิจกรรมอื่นๆ ต่อไป

2.2 กิจกรรมเพื่อฝึกทบทวนคำศัพท์ (Word Games) เป็นกิจกรรมฝึกคำศัพท์ โดยคิดและพูดคำศัพท์ หรือประโยคที่มีคำศัพท์ และสร้างคำศัพท์โดยเรียงบัตร์ตัวอักษรตามคำที่กำหนดให้ เป็นกิจกรรมทบทวนคำศัพท์ที่ผู้เรียนรู้อาแล้ว

2.3 กิจกรรมเพื่อฝึกโครงสร้างภาษา (Structure Games) เป็นกิจกรรมที่ฝึกสร้างประโยคหรือพูดประโยคที่ถูกต้อง เช่น ให้ผู้เรียนแต่งประโยคได้ถูกต้องตาม Tense ที่กำหนดให้

2.4 กิจกรรมการใช้ทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ใช้ทักษะฟัง พูด อ่าน และเขียนในเวลาเดียวกัน

2.5 กิจกรรมที่ใช้สถานที่กลางแจ้ง (Out of Classroom Activities) เป็นกิจกรรมที่ใช้ประโยชน์จากสถานที่ร่วมในการจัดกิจกรรมที่ต้องการเนื้อที่กว้างๆ ซึ่งไม่สามารถจัดในห้องเรียนหรืออาคารได้

2.6 กิจกรรมสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (Communication Games) เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะเป็นการหาข้อมูลเพิ่มเติมหรือมีการแก้ปัญหาร่วมกัน โดยที่คนใดคนหนึ่งรู้ข้อมูลบางอย่างในขณะที่คนอื่น ๆ ไม่รู้และต้องการสื่อสารโดยการสนทนากันเพื่อให้ได้ข้อมูลนั้น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน

2.7 กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ (Role-play) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้แสดงออกทั้งกิริยาท่าทางในการแสดงตามบทบาท และการแสดงทางการพูด ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการสอนทักษะการฟัง-พูดภาษา อีกทั้งยังให้ผู้เรียนได้คิดเพื่อหาคำตอบ ได้ตอบในการพูดคุยสนทนา ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงในการนำภาษาที่เรียนไปใช้ในชีวิตจริง มาเลย์ และดัฟฟ์ (Maley & Duff, 2002), หน้า 32) ได้แบ่งกิจกรรมทางภาษาออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย
2. กิจกรรมฝึกการสังเกต
3. กิจกรรมแปลความ
4. กิจกรรมสร้างสรรค์และประดิษฐ์
5. กิจกรรมคำศัพท์
6. กิจกรรมแก้ไขปัญหา
7. กิจกรรมบทกวีและเพลง

จะเห็นได้ว่า กิจกรรมที่เลือกใช้ในคำยภาษาอังกฤษนั้นมีหลายประเภท สามารถแบ่งได้ตามลักษณะของกิจกรรม เช่น กิจกรรมด้านวิชาการ หรือกิจกรรมด้านนันทนาการ และแบ่งตามรูปแบบของกิจกรรม เช่น กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย กิจกรรมเกี่ยวกับคำศัพท์ หรือกิจกรรมบทบาทสมมติ เป็นต้น โดยรูปแบบของกิจกรรมที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้ผสมผสานแนวกิจกรรมของ มาเลย์ และดัฟฟ์ (Maley & Duff, 2002) รวมทั้งได้คัดเลือกกิจกรรมโดยดัดแปลงจากกิจกรรมที่ประสบความสำเร็จในคำยภาษาอังกฤษของรัตนภรณ์ โพธิ์ทอง และศรียา คนิวรานนท์

4. แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.1 ความหมายการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียนจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตาม

กระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่อ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

สมิตรา อังวัฒนากุล (2535, หน้า 19) กล่าวถึงวิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้มีพื้นฐานจากแนวคิด ภาษาคือ เครื่องมือในการสื่อสาร และเป้าหมายของการสอนภาษาคือพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร

Dell Hymes (อ้างถึงใน สมิตรา อังวัฒนากุล, 2535, หน้า 19) ได้ให้ความหมายวิธีสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคม โดยเป็นความสามารถที่จะรู้ว่า เมื่อไรควรจะพูด และควรจะพูดอะไร กับใคร เมื่อไร และในลักษณะอย่างไร

ลิตเติลวูด (Littlewood, 1983) กล่าวไว้ว่า แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการสอนที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้น แต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะ โดยสัมพันธ์ความสามารถทางไวยากรณ์เข้ากับยุทธศาสตร์การสื่อสารด้วยวิธีการที่ถูกต้องและเหมาะสมกับกาลเทศะ ในชีวิตจริง ผู้เรียนต้องสัมผัสกับการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆ มากมาย ดังนั้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรสอนให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน และนำภาษานั้นไปใช้ได้ คำกล่าวนี้สอดคล้องกับความเห็นของ วิดโดว์สัน (Widdowson, 1979) ที่ว่าความสามารถในการเรียบเรียงประโยคมิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสาร การสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้ประโยคได้หลายชนิดในโอกาสต่างๆ กัน เช่น การอธิบาย การแนะนำ การถาม-ตอบ การร้อง การออกคำสั่ง เป็นต้น ความรู้ในการแต่งประโยคเป็นสิ่งที่เราเรียกว่า ความรู้ความเข้าใจภาษาเท่านั้น ซึ่งอาจจะเป็นประโยชน์อยู่บ้าง แต่ถ้าจะทำให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ก็ต้องสามารถนำความรู้ในการใช้ประโยคไปใช้ให้เป็นปกติวิสัยได้ตามโอกาสต่างๆ ของการสื่อสาร

4.2 วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร

วิธีการสอนแบบนี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดที่ว่า ภาษา คือเครื่องมือในการสื่อสารและเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการสื่อสาร โดยนำภาษาไปใช้ได้ สถานการณ์จริง ซึ่งไฮเบล (Hybel, 1995, หน้า 6) และสมยศ มั่นแย้ม (2543, หน้า 26) ได้ให้ความหมายของความสามารถในการสื่อสารสอดคล้องกันว่า เป็นความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องเหมาะสมเมื่อมีการแลกเปลี่ยนติดต่อขอข้อมูลกับบุคคลอื่นๆ ในสังคม โดยสามารถรู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะพูด และควรจะพูดอะไรกับใคร ที่ไหนและในลักษณะอย่างไร

ความหมายของคำว่า ความสามารถในการสื่อสารนี้เอง ทำให้วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารมีบทบาทมากต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน (กรมวิชาการ, 2544ก, หน้า 19)

วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) เป็นแนวการสอนที่เน้นการใช้ภาษา (Use) มากกว่ากฎเกณฑ์ทางภาษา (Usage) (Richards; Rodgers; & Stephen, 2001, Littlewood, หน้า 1995) ประกอบกับวิลเลียมส์ (Williams, 1995, หน้า 12-13) กล่าวว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่สอนด้วยวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเป็นผู้ประสบความสำเร็จในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารมากกว่าผู้เรียนที่เรียนในชั้นเรียนที่มุ่งเน้นการสอนโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และลักษณะเด่นของวิธีการสอนแบบนี้ คือ ครูต้องยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเน้นการให้ผู้เรียนคิดค้นและลงมือปฏิบัติจริงจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารครูต้องรู้และเข้าใจวิธีสอนภาษาอย่างมีขั้นตอนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในความรู้ที่ได้รับก่อนการนำความรู้ไปปฏิบัติจริง (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 109)

4.3 ขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

เบิร์น (Byrne, 1990, หน้า 9) ลิตเติลวูด (Littlewood, 1995, หน้า 45-49) และฮาร์เมอร์ (Harmer, 2001, หน้า 45-49) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับขั้นตอนในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยแบ่งการสอนออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language Item) ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย และวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์ภาษาโดยดำเนินการ ดังนี้

ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียน โดยอาจใช้รูปภาพและใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องหรืออ่านบทสนทนาหรือเรื่องราวให้นักเรียนฟัง เนื้อหาที่ใช้ควรมีคำศัพท์หรือรูปแบบของภาษาที่ต้องการสอน และควรสอดแทรกคำศัพท์ที่ผู้เรียนเคยเรียนมาบ้างแล้ว เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องราวที่ครูเล่าง่ายขึ้น

กระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) เป็นการตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านระดับใดด้วยการตั้งคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบคำถามได้ ผู้สอนไม่ควรเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก แต่ถ้ามีผู้เรียนตอบได้เป็นจำนวนน้อยให้ผู้สอนพิจารณาว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาภาษาหรือไม่ ในการสอนหรืออธิบายเนื้อหาดังกล่าว ผู้สอนต้องอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจอย่างชัดเจนว่า เนื้อหาภาษามีรูปแบบวิธีการใช้และมีความหมายอย่างไร

2. ขั้นการฝึก (Practice / Controlled Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่โดยผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึก การฝึกแบบควบคุมนี้เป็นการฝึกผู้เรียนทั้งชั้น ฝึกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย และฝึกทีละคน การฝึกแบบนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ จึงควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อย

3. ขั้นปฏิบัติ (Production / Less-controlled Practice) เป็นการฝึกใช้ภาษาที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำไปใช้จริงนอกชั้นเรียน โดยผู้สอนเป็นผู้แนะแนวทางวิธีฝึกซึ่งอยู่ในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่างๆ เช่น การมีปฏิสัมพันธ์ การมีส่วนร่วม การพัฒนากระบวนการคิด โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรมให้ เช่น การอธิบายวิธีทำกิจกรรมจัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเอง ผู้เรียนสามารถใช้ภาษา นอกเหนือจากรูปแบบที่กำหนดไว้ได้ ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสนำความรู้ทางภาษามาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างเต็มที่ในขั้นนี้

ครูผู้สอนจำเป็นต้องเข้าใจขั้นตอนในการดำเนินการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นอย่างดีเพื่อนำมาปรับใช้ในการสอนในทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยเริ่มจากการสร้างพื้นฐานให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในภาษาที่จะสื่อสารในชั้นนำเสนอเนื้อหา สร้างความมั่นใจให้ผู้เรียนมีความกล้าในการสื่อสารในขั้นการฝึกและขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เมื่อผู้เรียนพร้อมที่จะสื่อสารอย่างมีความหมาย ครูผู้สอนต้องเปลี่ยนบทบาทโดยให้ผู้เรียนทำหน้าที่เป็นผู้นำในการใช้ภาษา ด้วยการทำกิจกรรมต่างๆ ที่ครูผู้สอนจัดขึ้น ดังนั้น ครูผู้สอนจึงควรมีความรู้ในเรื่องกิจกรรมทางภาษาที่หลากหลาย เพื่อสร้างแรงจูงใจในการทำกิจกรรมให้ผู้เรียนมีความต้องการใช้ภาษาในการสื่อความหมายในสถานการณ์ต่างๆ อย่างถูกต้องและเรียนอย่างสนุกสนาน

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนจัดขึ้น เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารนั้นสำคัญมาก ฟรีแมน (Freeman, 2000, หน้า 15) กล่าวว่า ความสำเร็จในการทำกิจกรรมจะวัดจากการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยครูกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาเพื่อหาข้อมูลที่ตนยังขาดอยู่ในการแก้ปัญหา นักวิชาการอื่นๆ ได้ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังต่อไปนี้

สจัต อุทรานันท์ (2532, หน้า 65) ได้กล่าวว่า การเลือกวิธีสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นผู้สอนจะต้องเลือกให้เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน โดยคำนึงถึงวิธีสอนที่เห็นว่าจะสามารถทำให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจและมีเจตคติที่ดีได้มากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2544, หน้า 86) ว่าลักษณะของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาเป็นวัยที่ชอบศึกษา

คิดว่า อยากรู้ อยากเห็น ดังนั้น วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในระดับนี้ต้องใช้วิธีเรียนปนเล่น เพื่อให้เด็กไม่เบื่อหน่ายการเรียน มองเห็นการใช้ภาษาเป็นเรื่องสนุกสนาน ทำทาย และได้ฝึกการใช้ทักษะภาษาโดยไม่รู้ตัว และเป็นการสร้างเจตคติที่ดีให้ผู้เรียน กิจกรรมที่ได้รับความนิยมในการสอนภาษา อังกฤษในระดับมัธยมศึกษาได้แก่ การใช้เพลง เกมภาษา บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง การสัมภาษณ์ และทำโครงการ เป็นต้น

ซาวิยอง (Savignon, 1997, หน้า 32) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนภาษามุ่งให้ผู้เรียนมีความต้องการสื่อสารด้วยบรรยากาศที่สนุกสนาน ซึ่งผู้สอนต้องมีความรู้เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการสอนภาษาที่หลากหลายที่มีลักษณะเป็นกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ส่วนฮาร์เมอร์ (Harmer, 2001, หน้า 6) ได้สรุปลักษณะกิจกรรมเพื่อการสื่อสารว่า กิจกรรมที่จัดขึ้นต้องเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจ กระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เรียนมาได้อย่างหลากหลาย อีกทั้งผู้สอนต้องเลือกกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่สอนและวัยของผู้เรียน

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน ต้องการเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ดังนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้จักเลือกใช้วิธีสอนและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัย ความสนใจและความสามารถของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาและเกิดการพัฒนารเรียนภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่เพียงแต่การจัดการเรียนรู้เท่านั้นที่จะส่งผลต่อความสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน สื่อการเรียนการสอนก็เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งเช่นกันที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจการเรียนภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น

4.4 การวัดและประเมินผล

ความหมายและจุดมุ่งหมายของการวัดและประเมินผลภาษาต่างประเทศ

การวัดและประเมินผลภาษาต่างประเทศ เป็นกระบวนการที่มีความสัมพันธ์กับ กิจกรรมการเรียนการสอนมาก เพราะเป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตลอดจนความพยายามส่งเสริมการเรียนการสอนให้บรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตรประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใด นักการศึกษาได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลไว้ ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนากุล (2540, หน้า 151) ได้ให้ความหมายของการวัดผลและประเมินผลว่าเป็นการรวบรวมข้อมูลของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการวัดและนำข้อมูลที่ได้รับมาประเมินผลระดับการเรียนของผู้เรียนและการสอนของครู เพื่อจะได้ทำการปรับปรุงต่อไป

นอกจากนี้ วิรัช วรรณรัตน์ (2546, หน้า 4) กล่าวว่า การวัดผล หมายถึงกระบวนการในการกำหนดตัวเลข สัญลักษณ์ที่มีความหมายแทนคุณภาพ หรือคุณลักษณะของสิ่งที่จะวัดโดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพอย่างมีกฎเกณฑ์ตามคุณสมบัติหรือลักษณะของสิ่งนั้นๆ

จากความหมายการวัดและประเมินผลข้างต้น สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผลเป็นการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยใช้เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพและนำข้อมูลที่ได้มาประเมินผลการเรียนของนักเรียนและการสอนของครู การวัดและประเมินการเรียนการสอนเป็นศาสตร์หนึ่งที่มีความละเอียดซับซ้อนและต้องพิจารณาอย่างรอบคอบ ครูผู้สอนจำเป็นต้องรู้เทคนิควิธีการวัดประเมินผลที่หลากหลายเพื่อให้ผลการประเมินที่ออกมาที่มีความน่าเชื่อถือ

ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2544, หน้า 58-59) ได้เสนอเทคนิควิธีการวัดและประเมินผลที่ครูควรนำมาใช้ ดังนี้

1. การสังเกต เป็นวิธีการที่ดีมากวิธีหนึ่งในการเก็บข้อมูลพฤติกรรม ในการใช้ความคิดและการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะด้านอารมณ์ ความรู้สึกและลักษณะนิสัยของผู้เรียน ผู้สอนสามารถทำได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ วิธีการสังเกตที่ดีควรทำแบบที่วางแผนไว้และแบบที่ไม่ได้วางแผนไว้เพื่อให้ได้ทั้งพฤติกรรมของผู้เรียนที่กำหนดไว้ล่วงหน้าก่อนการสังเกต และพฤติกรรมที่น่าสนใจที่ผู้สอนไม่ได้กำหนดไว้ก่อนล่วงหน้า ทั้งนี้ ผู้สอนควรมีการสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกหลายครั้ง ในหลายสถานการณ์ และอาจใช้เครื่องมือประกอบการสังเกต ได้แก่ แบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประมาณค่า แบบบันทึก ระเบียบสะสม เป็นต้น
2. การสัมภาษณ์ เป็นวิธีหนึ่งที่ใช้เก็บข้อมูลตามพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และครูสามารถใช้การสัมภาษณ์ประกอบการสังเกต ครูที่เลือกวิธีนี้ควรมีข้อมูลเกี่ยวกับภูมิหลังของผู้เรียนเพื่อเตรียมคำถามล่วงหน้า รวมทั้งควรใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายและสุภาพ เพื่อจะได้ทราบสาเหตุของพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก
3. การตรวจผลงาน เป็นการวัดและประเมินผลที่สามารถนำไปใช้ในการช่วยเหลือผู้เรียนและปรับปรุงการสอนของครูได้ทันที ดังนั้นผู้สอนจึงควรตรวจผลงานตลอดเวลา เช่น การตรวจแบบฝึกหัด การตรวจสอบผลงานภาคปฏิบัติ การตรวจสอบการจัดทำโครงการ โครงการ และแฟ้มสะสมงาน ซึ่งในการตรวจสอบผลงานตามการประเมินแนวใหม่ ครูควรมีการยืดหยุ่นโดยไม่จำเป็นต้องตรวจผลงานทุกชิ้น ผู้เรียนสามารถเลือกชิ้นงานที่ผู้เรียนชอบมาให้ครูตรวจ เพื่อครูจะได้ทราบถึงความคิดที่ผู้เรียนแสดงออกในชิ้นงาน การกำหนดผลการประเมินไม่ควรบอกเป็นคะแนนอย่างเดียว แต่ควรบอกความหมายของคะแนนนั้นด้วย ซึ่งเรียกว่า ฐปรีค (Scoring Rubrics)
4. การรายงานตนเอง (Reflection) เป็นการให้ผู้เรียนเขียนบรรยายสั้นๆ หรือตอบแบบสอบถามที่ครูสร้างขึ้น เพื่อสะท้อนการเรียนของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความเข้าใจ วิธีคิด วิธีทำ ความพอใจในผลงาน และความต้องการพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น

เทคนิควิธีการวัดและประเมินผลดังกล่าว เป็นสิ่งที่ครูจำเป็นต้องรู้ และนำไปปฏิบัติอย่างจริงจัง เพื่อให้การวัดและประเมินผลสามารถวัดความรู้ ความคิดที่มีอยู่ในตัวของผู้เรียนแต่ละคนได้จริง ซึ่งได้แก่ การสังเกต การสัมภาษณ์ การตรวจผลงาน และการรายงานตนเอง

การวัดและการประเมินผลตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จะวัดและประเมินความรู้ ความสามารถของนักเรียนที่ต่างไปจากเดิม ซึ่งเป็นการวัดความรู้ทางไวยากรณ์เป็นจุดย่อยๆ (discrete point) เป็นการวัดความรู้ ความสามารถในการนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม คล่องแคล่ว ในลักษณะภาพรวม (global หรือ integrated test) ข้อสอบจะไม่ถามความรู้ทางไวยากรณ์เป็นข้อย่อย แต่จะเป็นการให้นักเรียนเลือกใช้ประโยคต่างๆ ให้สอดคล้องกับข้อความบทสนทนา ตลอดจนบริบทที่กำหนดให้ การที่นักเรียนจะตอบได้โดยการพูดหรือการเขียนให้ถูกต้องนั้น นักเรียนจะต้องมีความรู้ด้านไวยากรณ์ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับ-ส่งสาร สถานการณ์ เป็นต้น จึงจะตอบได้ถูก อย่างไรก็ตามการให้คะแนน จะพิจารณาถึงความสมบูรณ์ของความหมายที่ส่งมากับประโยคนั้นๆ ก่อนพิจารณาถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ และหากเป็นการพูดจะพิจารณาความคล่องแคล่วในการโต้ตอบด้วย (อัชฌวา วงศ์โสธร, 2544, หน้า 183)

4.5 เกณฑ์การประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

การตรวจให้คะแนนทักษะการสื่อสาร มีจุดเน้นที่การใช้ภาษา ด้านการฟัง-พูด เพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่ใช้จริงอยู่ในสังคม โดยวิธีการประเมิน เป็นการประเมินตามสภาพจริง ผู้เรียนได้แสดงออกถึงทักษะการสื่อสารด้วยการปฏิบัติ (Performance) กล่าวคือ เป็นทั้งผู้รับสาร หรือผู้ฟัง และผู้ส่งสาร หรือผู้พูด ซึ่งเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารนี้ นักการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้พัฒนาเกณฑ์การให้คะแนน ดังต่อไปนี้

คล๊าก (Clack, 1979) ได้กำหนดระบบการให้คะแนนการวัดความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีชื่อย่อว่า J.L.D. แบ่งประเด็นในการวัดออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ และความคล่องแคล่วโดยจัดระดับคุณภาพเป็น 4 ระดับ ดังต่อไปนี้

1. การออกเสียง (pronunciation)

ระดับที่ 1 ยังพูดไม่ได้และได้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ออกเสียงผิดบ่อยครั้ง พูดแล้วฟังเข้าใจยาก

ระดับที่ 3 ออกเสียงผิดเป็นครั้งคราว

ระดับที่ 4 ออกเสียงถูกต้อง พูดได้

2. คำศัพท์ (Vocabulary)

ระดับที่ 1 ใช้คำศัพท์ผิดและโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 ใช้คำศัพท์ผิดๆ แต่ใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ได้

ระดับที่ 3 สื่อความหมายได้เป็นส่วนใหญ่ เลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม

ระดับที่ 4 ใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์

3. ไวยากรณ์ (Grammar)

ระดับที่ 1 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ผิด ไม่สามารถสื่อสารได้

ระดับที่ 2 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์เบื้องต้นผิด แต่ใช้วลีได้ถูกต้องบ้าง

ระดับที่ 3 ใช้โครงสร้างไวยากรณ์ได้อย่างถูกต้อง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

ระดับที่ 4 ไม่มีข้อผิดพลาด ทั้งในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์

4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)

ระดับที่ 1 พูดแล้วหยุดคิดนาน พูดไม่จบประโยคโต้ตอบการสนทนาไม่ได้

ระดับที่ 2 พูดต่อจากที่พูดไม่ได้ แต่พยายามพูดต่อไปโดยการเริ่มใหม่

ระดับที่ 3 การสนทนาราบรื่นเป็นธรรมชาติ แต่ยั้งติดตะกุกตะกัก

ระดับที่ 4 บทสนทนาราบรื่นเป็นธรรมชาติ มีความต่อเนื่องของการสนทนา

หยุดได้ถูกจังหวะเช่นเดียวกับเจ้าของภาษา

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.1 งานวิจัยในประเทศ

สุนีตา โฆษิตชัยวัฒน์ (2556) ได้พัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษความรู้ด้านกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษและทักษะสังคมสำหรับนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผลการวิจัยพบว่า หลักสูตรที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 81.12/80.90 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้ ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังอบรมสูงกว่าก่อนอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศุภราภรณ์ เลาหวิโรจน์ (2551) ได้พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรื่อง พิธีกรรมแซงชะนาม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านโพนจาน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต 2 ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบการหลักสูตรอยู่ในระดับสูงมาก มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/78.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนตามหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรื่อง พิธีกรรมแห่งชาติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุริยา ดันทอง (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษเพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโพธิ์ทอง (ขวัญโรจน์ราษฎร์รังสฤษดิ์) พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนให้สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงมาก

ศิริพันธ์ โรจนุตมะ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งเป็นค่ายภาษาอังกฤษแบบกลางวัน พบว่ากิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษทุกประเภทมีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษสามารถสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมืออีกด้วย

ศิริยา คณิวรานนท์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย

5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Wither (Wither, 2000 , อ้างอิงในกุลรัตน ทอดินด, จรัญ ชาวป้อม แลอุทัย กลิ่นทุ้ง) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่นและการศึกษาที่อาศัยสถานที่ พบว่าประเด็นปัญหาที่เป็นเรื่องที่ชัดเจนที่สุดในระหว่างกระบวนการพัฒนาหลักสูตร ประกอบด้วย เวลา การแพร่กระจาย ไปสู่โรงเรียน โครงสร้าง การทำให้หลักสูตรเป็นระเบียบแบบแผนและทำให้เนื้อหาได้มาตรฐาน

เดบรีเชย์ (Dabrisay, 1982) ได้ศึกษาการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนในมหาวิทยาลัยออกตาวา โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม คือกลุ่มทดลองได้รับการฝึกทักษะการรับรู้ ในระดับความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse level) เป็นสถานการณ์ใช้ ภาษาในสถานการณ์จริงและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธี การฝึกฝน กระสวนประโยค (Pattern drill) ด้วยการตั้งคำถามพร้อมทั้งมีคำตอบให้เลือกเกี่ยวกับความเข้าใจ ในเรื่องี่อ่านแล้วทดสอบโดยใช้สถานการณ์จริง ซึ่งมี 3 แบบ คือให้นักเรียนสัมภาษณ์เจ้าของ

ภาษาให้ได้มากที่สุดภายในเวลา 4 นาที ให้บรรยายลักษณะของผู้แสดงในขณะที่ยืนดูการแสดง และให้พูดในหัวข้อที่กำหนดภายในเวลา 3 นาที ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ฝึกทักษะการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร ได้คะแนนสูงกว่านักเรียนที่ฝึกโดยไม่ใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารอย่างมีนัยสำคัญทางทางสถิติ

บทที่ 3

วิธีดำเนินงานวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก เป็นการศึกษาในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ด้านแหล่งข้อมูล

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยกำหนดคุณสมบัติดังนี้

1. เป็นอาจารย์ผู้สอนในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีประสบการณ์ด้านการสอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่าน

2. เป็นครูผู้สอนตำแหน่งชำนาญการพิเศษ ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 1 ท่าน

ด้านเนื้อหา

1. ผลการสร้างหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สรุปว่าได้หลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรดังนี้

1.1 หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

1.2 เอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยคู่มือการจัดกิจกรรมค่าย

ด้านตัวแปร

1. ความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

2. ความเหมาะสมของแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

3. ความเหมาะสมของแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

2. เอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

วิธีการสร้างหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขั้นที่ 1 ศึกษาข้อมูลเอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร ได้แก่ ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับหลักสูตร ประกอบด้วย ลักษณะพื้นฐานของหลักสูตร ความหมายของหลักสูตร องค์ประกอบของหลักสูตร รูปแบบของหลักสูตร กระบวนการพัฒนาหลักสูตร

2. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับแนวทางในการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

ขั้นที่ 2 สร้างหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

1. สร้างหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยมีองค์ประกอบดังนี้ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล

2. นำเอกสารหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย และแบบประเมินเสนออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านพิจารณาให้ค่าความเหมาะสมของหลักสูตร โดยใช้แบบประเมินหลักสูตร

3. สร้างเอกสารประกอบหลักสูตร ได้แก่ คู่มือการจัดกิจกรรมค่าย ประกอบด้วย 3 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 คำชี้แจงสำหรับครูผู้สอน

ส่วนที่ 2 ประเภทและชื่อกิจกรรม จำนวน 5 ประเภท ใช้เวลาจัดค่าย 3 วัน เป็นจำนวนทั้งหมด 18 ชั่วโมง และแผนการจัดกิจกรรมค่ายจำนวน 20 กิจกรรม ซึ่งแต่ละแผนประกอบด้วยชื่อกิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม สื่อและวัสดุอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล

ส่วนที่ 3 แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

4. นำเอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบให้คำแนะนำ แล้วนำแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านพิจารณาให้ค่าความเหมาะสมของเอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยใช้แบบประเมินเอกสารประกอบหลักสูตร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. นำแบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านมา

วิเคราะห์ความสมบูรณ์ของหลักสูตร โดยใช้เกณฑ์ประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคอร์ท (Likert) โดยมีการให้คะแนนดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมมาก
3 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	ระดับความเหมาะสมน้อยที่สุด

2. นำผลการประเมินมาหาค่าเฉลี่ย (Mean) และหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ตามวิธีการของเบสท์ (Best) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าเฉลี่ย (Mean) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 102)

สูตร
$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2. การหาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร(บุญชม ศรีสะอาด 2545, หน้า 106)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนของคะแนนทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มที่ศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ด้านเนื้อหา

การจัดกิจกรรมครั้งนี้เน้นใช้เนื้อหาทางภาษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ที่เน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการถ่ายโอน แลกเปลี่ยน และนำเสนอข้อมูลข่าวสาร เข้าใจคำสั่งและบทสนทนาสั้นๆ ง่ายๆ รวมถึงการใช้ภาษาต่างๆ

ด้านตัวแปร

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. การออกแบบ แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการวิจัยที่ใช้ในการทดลองในครั้งนี้ เป็นแบบการวิจัยกลุ่มเดียววัดหลังการทดลอง (The One Group Posttest Only Design or One Shot Case Study) มีลักษณะทดลอง ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2540, หน้า 60)

ตาราง 1 แสดงแบบแผนการทดลองแบบการวิจัยกลุ่มเดียว

TREATMENT	POST-TEST
ดำเนินกิจกรรม ค่ายเสริมประสบการณ์	ทดสอบหลังเรียน
X	O

เมื่อ X แทน การสอนโดยใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

O แทน การทดสอบหลังการเรียนโดยใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

2. การดำเนินการทดลอง

นำหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน

2.1 ดำเนินการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายนำไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง กิจกรรมจำนวน 5 ประเภท ประกอบด้วยแผนการจัดกิจกรรมค่าย จำนวน 20 แผนการเรียนรู้ ทำการทดลองจัดกิจกรรมค่าย เป็นระยะเวลา 3 วัน รวม 18 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

2.2 วัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ด้วยแบบทดสอบ โดยมีเกณฑ์การประเมินดังนี้

4	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพดีมาก
3	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพดี
2	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพพอใช้
1	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพปรับปรุง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

วิธีดำเนินการสร้างเครื่องมือ

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีวิธีดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ เกณฑ์ในการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ การใช้รูปแบบการประเมินรูบริก (Rubric Score) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้าง

2. วิเคราะห์องค์ประกอบหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสาร สรุปเป็น 5 ประเด็น คือ ความสามารถในการใช้คำศัพท์ ความถูกต้องของไวยากรณ์ ความสามารถในการออกเสียง ความคล่องแคล่ว ความตรงของเนื้อหา

3. กำหนดเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนเป็นรายบุคคล ระหว่างเรียนด้วยหลักสูตร โดยใช้เกณฑ์ (Rubric Score) ดังนี้ (สมศักดิ์ ภูวิภาดาวรรณ, 2544, หน้า 140)

4	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพดีมาก
3	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพดี
2	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพพอใช้
1	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพปรับปรุง

4. สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย ตอนที่ 1 เป็นการตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว แบบสัมภาษณ์รายบุคคล 10 คะแนน และตอนที่ 2 เป็นการสนทนาพูดโต้ตอบระหว่าง A กับ B แลกเปลี่ยนข้อมูลกันตามสถานการณ์ที่กำหนดให้

20 คะแนน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เข้าร่วมกิจกรรม

5. นำแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยพิจารณาให้ค่าดัชนีสอดคล้อง (IOC) เพื่อคัดแยกและปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม ซึ่งพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง มีค่าตั้งแต่ .50 ขึ้นไป

6. นำแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านลาดคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลกเขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ในขั้นของการทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ได้ทำการวิเคราะห์ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ใช้เกณฑ์การประเมินดังนี้

4	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพดีมาก
3	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพดี
2	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพพอใช้
1	คะแนน	หมายถึง	ระดับคุณภาพปรับปรุง

2. นำผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนมาหาค่าเฉลี่ย (\bar{X})

และค่าร้อยละ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาความสอดคล้องของแบบประเมิน ใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 117)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	คือ	ค่าความสอดคล้องของแบบประเมิน
	$\sum R$	คือ	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

+1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความสอดคล้อง

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหาของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความสอดคล้อง

-1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรไม่มีความสอดคล้อง

เกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC แต่ละรายข้อต้องมากกว่า หรือ เท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ คือ ต้องมีค่าตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไป

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 101)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
 N แทน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2.2 ร้อยละ (Percentage) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 101)

$$P = F \times \frac{100}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ
 F แทน ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
 N แทน จำนวนความถี่ทั้งหมด

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มทดลองได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน
ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ ความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตร
ค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรค่ายเสริม
ประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

วิธีการดำเนินการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตร
ค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ตอนปลาย มีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
2. ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและตัวอย่างแบบประเมินความพึงพอใจ
ของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนการสอนของหลักสูตร
3. กำหนดเกณฑ์การประเมินแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการ
สอนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีการของลิเคิร์ท
(Likert) โดยกำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้

5	คะแนน หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมากที่สุด
4	คะแนน หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับมาก
3	คะแนน หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับปานกลาง
2	คะแนน หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับน้อย
1	คะแนน หมายถึง	ความพึงพอใจต่อการเรียนในระดับน้อยที่สุด

4. นำแบบประเมิน แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของผู้เรียน ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

5. นำแบบประเมิน แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนของนักเรียน มาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6. จัดพิมพ์แบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

7. นำแบบประเมินความพึงพอใจไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ครูแจกแบบประเมินความพึงพอใจให้แก่ผู้เรียน หลังจากการทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยการสอนครบทั้ง 5 หน่วย เพื่อให้ผู้เรียนทำแบบประเมิน

2. นำแบบประเมินที่ผู้เรียนทำแล้ว มาตรวจนำคะแนนเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีวิธีการวิเคราะห์ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยกำหนดค่าออกเป็น 5 ระดับ ตามวิธีการของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้

5	คะแนนหมายถึง	ความพึงพอใจระดับมากที่สุด
4	คะแนนหมายถึง	ความพึงพอใจระดับมาก
3	คะแนนหมายถึง	ความพึงพอใจระดับปานกลาง
2	คะแนนหมายถึง	ความพึงพอใจระดับน้อย
1	คะแนนหมายถึง	ความพึงพอใจระดับน้อยที่สุด

2. นำผลการประเมินมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ โดยใช้เกณฑ์การแปลความหมาย ตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 103)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50	หมายถึง	มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการหาความสอดคล้อง (IOC) สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538, หน้า 117)
ใช้สูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	คือ	ค่าความสอดคล้องของแบบประเมิน
	$\sum R$	คือ	ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	คือ	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความสอดคล้อง
- 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าเนื้อหาของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรมีความสอดคล้อง
- 1 เมื่อแน่ใจว่าเนื้อหาของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรไม่มีความสอดคล้อง

เกณฑ์ในการพิจารณาค่า IOC แต่ละรายข้อต้องมากกว่า หรือ เท่ากับ 0.5

2. สถิติพื้นฐาน

2.1 สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย (Mean)

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

2.2 สถิติที่ใช้วิเคราะห์หาส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

(บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 106)

$$S.D. = \left(\frac{\sqrt{\sum (X - \bar{X})^2}}{n-1} \right)$$

เมื่อ	S.D	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	\bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนของคะแนนทั้งหมด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก เป็นการศึกษาในลักษณะของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสร้างหลักสูตร ทำให้ได้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีองค์ประกอบ หลักการและเหตุผล จุดประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร แนวทางการจัดกิจกรรม สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมชุมนุมภาษาอังกฤษได้ โดยมีผลการพิจารณาความเหมาะสมของคุณภาพหลักสูตรดีมากโดยผู้เชี่ยวชาญดังนี้

ตาราง 2 แสดงผลการพิจารณาความเหมาะสมขององค์ประกอบหลักสูตรค่ายเสริม
ประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาตอนปลาย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
1. หลักการและเหตุผล			
1.1 บอกลักษณะปัญหาที่เป็นพื้นฐานของหลักสูตรได้ ครอบคลุม	3.67	0.58	มาก
1.2 สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้อตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	3.67	0.58	มาก
2. จุดมุ่งหมาย			
2.1 สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของหลักสูตร	4.00	0.00	มาก
2.2 แสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดในตัวผู้เรียนอย่างชัดเจน	4.67	0.58	มากที่สุด
3. แนวทางการจัดการเรียนรู้อ			
3.1 สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการ สอนตามหลักสูตร	4.33	0.58	มาก
3.2 คำนึงถึงความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
3.3 เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และการ นำไปใช้	4.00	0.00	มาก
3.4 เน้นพัฒนาความสามารถด้านทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	4.67	0.58	มากที่สุด
4. สื่อและอุปกรณ์			
4.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อ	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	4.33	0.58	มาก
4.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4.33	0.58	มาก

ตาราง 2 (ต่อ)

รายการ	\bar{X}	S.D	ระดับ ความ เหมาะสม
5. การวัดและประเมินผล			
5.1 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	3.67	0.58	มาก
5.2 สอดคล้องกับแนวการวัดผลตามหลักสูตร การศึกษา 2551	4.33	0.58	มาก
5.3 วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย	4.00	0.00	มาก
5.4 เป็นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4.40	0.49	มาก
เฉลี่ย	4.20	0.27	มาก

จากตาราง พบว่า ความเหมาะสมในองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.27) โดยเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด จำนวน 3 ข้อ ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) คือ ความเหมาะสมในองค์ประกอบด้านจุดมุ่งหมายแสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดในตัวผู้เรียนอย่างชัดเจน สื่อและอุปกรณ์สอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ และแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เน้นพัฒนาความสามารถด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ส่วนที่ 2 ผลการสร้างเอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ คู่มือการจัดการกิจกรรมค่าย แผนกิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งการเรียนรู้ และการวัดผลประเมินผล ที่มีคุณภาพสามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้ โดยมีผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ดังนี้

ตาราง 3 แสดงผลการประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของเอกสารประกอบหลักสูตรหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความเหมาะสม
ส่วนที่ 1 คำชี้แจง			
คู่มือการใช้หลักสูตร			
1.1 คำชี้แจงในการใช้หลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.00	0.00	มาก
1.2 เสนอแนะแนวทางและวิธีการดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ได้เข้าใจง่าย	3.67	0.58	มาก
ส่วนที่ 2 แผนการจัดการกิจกรรม			
2.1 ประเภทและชื่อกิจกรรม	4.40	0.49	มาก
2.2 กำหนดการจัดกิจกรรม	4.33	0.58	มาก
2.3 สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน	4.00	0.00	มาก
2.4 การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	4.60	0.49	มากที่สุด
2.5 กระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.30	0.46	มาก
ส่วนที่ 3 แบบทดสอบ	4.45	0.58	มาก
สื่อและแหล่งการเรียนรู้	4.60	0.49	มาก
การวัดและประเมินผล	4.20	0.50	มาก
เฉลี่ย	4.27	0.13	มาก

จากตาราง พบว่า ความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆของเอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.13) จำนวน 9 ข้อ และอยู่ในระดับมากที่สุดจำนวน 1 ข้อ ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.49)

ขั้นตอนที่ 2 ผลการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

จากการนำหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โรงเรียนบ้านลาดคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3 จำนวน 20 คน เพื่อเปรียบเทียบผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย กับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 ผู้วิจัย ได้นำเสนอดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษในการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย กับเกณฑ์ร้อยละ 70

การทดสอบ	n	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	% of Mean	t	Sig(1-tailed)
หลังเรียน	20	30	22.25	2.05	74.17	2.73*	0.0067

*p < .05

จากตาราง พบว่า คะแนนเฉลี่ยผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย หลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 22.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.17 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสอบหลังเรียนของนักเรียน พบว่าคะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

เมื่อผู้วิจัยได้ดำเนินการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ทั้งหมดแล้ว ได้ประเมินความพึง

พอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยได้นำเสนอดังตาราง 5

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1. กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.15	0.49	มาก
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีกระบวนการที่หลากหลาย และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4.20	0.52	มาก
3. เนื้อหาในกิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียน	4.25	0.55	มาก
4. กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	4.45	0.51	มาก
5. นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการร่วมกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	4.25	0.64	มาก
6. นักเรียนสนุกกับการร่วมกิจกรรม	4.75	0.44	มากที่สุด
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งในการร่วมกิจกรรมได้	4.50	0.51	มากที่สุด
8. เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมเหมาะสม	4.40	0.60	มาก
9. นักเรียนมีความสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น	4.10	0.55	มาก
10. นักเรียนสามารถใช้เป็นแนวทางในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้	4.00	0.65	มาก
รวม	4.31	0.24	มาก

จากตาราง พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

โดยภาพรวมในทุกข้อมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.31, S.D. = 0.24$) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อพบว่า อยู่ใน
ระดับมากที่สุด จำนวน 2 ข้อ อยู่ในระดับมากจำนวน 8 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยความพึงพอใจสูงสุด 3
อันดับแรก คือ นักเรียนสนุกกับการร่วมกิจกรรม ($\bar{x} = 4.75, S.D. = 0.44$) นักเรียนสามารถปฏิบัติ
ตามคำสั่งในการร่วมกิจกรรมได้ ($\bar{x} = 4.50, S.D. = 0.51$) และกิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้
นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ($\bar{x} = 4.45, S.D. = 0.51$)

บทที่ 5

บทสรุป

การพัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีขั้นตอนการวิจัย และสรุปผลการวิจัยดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
2. เพื่อใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

วิธีการดำเนินการวิจัย

- ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
- ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
- ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ขั้นตอนที่ 1 ผลการสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วยหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ซึ่งมีแผนการจัดกิจกรรมค่าย จำนวน 20 แผน ซึ่งแต่ละแผนประกอบด้วย ชื่อกิจกรรม จุดประสงค์การเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรม สื่อและวัสดุอุปกรณ์ การวัดและประเมินผล ใช้

เวลาจัดค่าย 3 วัน เป็นจำนวนทั้งหมด 18 ชั่วโมง เนื้อหาในการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ประกอบด้วย กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice – breaking Activity) กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity) กิจกรรมสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (Communication Activity) กิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity) กิจกรรมเติมเต็ม(Fillers) ร่วมกับการกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ใช้กิจกรรมที่ผู้สอนได้วิเคราะห์มาจากหลักการจัดกิจกรรมตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาความต้องการของผู้เรียน ในการจัดทำหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร และพิจารณาตรวจสอบความสอดคล้องของแบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบรูปรีด แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 2 การใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วย หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร แนวทางการจัดกิจกรรม สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล

2. เอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ได้แก่ แผนการจัดกิจกรรมค่าย ซึ่งประกอบด้วย จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดประเมินผล

3. แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และเกณฑ์การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ การเรียนโดยใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนบ้านลาดคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพิษณุโลก เขต 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 20 คน ทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำข้อมูลมาหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานแล้วเทียบเกณฑ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ตัวแปรที่ศึกษา

ความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนการสอนหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ขั้นตอนที่ 1 การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ในการสร้างหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ที่ศึกษาเพื่อระดับความเหมาะสม ก่อนนำไปใช้ในการทดลอง

ขั้นตอนที่ 2 การทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ในการทดลองใช้หลักสูตร ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาในการทดลอง 3 วัน วันละ 6 ชั่วโมง รวม 18 ชั่วโมง ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ผู้วิจัยได้ทำการประเมินทักษะการสื่อสารเมื่อเสร็จสิ้น

กิจกรรมด้วยแบบทดสอบความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งหมด 2 ตอน โดยตอนที่ 1 เป็นการสัมภาษณ์รายบุคคล และตอนที่ 2 เป็นการจับคู่ถามตอบตามสถานการณ์ แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์ คิดร้อยละ และค่าเฉลี่ย เพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

หลังการทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยการจัดกิจกรรมครบทั้ง 20 แผน แล้วประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตร วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อระบุระดับความพึงพอใจ

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้

1. หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โดยมีหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.13)
2. ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษหลังการเรียนรู้ด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 22.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.31$, S.D. = 0.24)

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญที่ค้นพบมาอภิปราย โดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ การสร้างและหาคุณภาพหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสาร

ภาษาอังกฤษเบื้องต้น การทดลองใช้และศึกษาผลการใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น และศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น จากผลการวิจัยครั้งนี้ นำผลมาอภิปรายตามจุดมุ่งหมายของการวิจัย ดังนี้

1. ผลการสร้างและหาคุณภาพหลักสูตร และเอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น ผลปรากฏว่าหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ได้รับการพิจารณาความเหมาะสมด้านองค์ประกอบต่างๆ จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พบว่า โดยรวมหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$, S.D. = 0.27) พิจารณาแต่ละข้อพบว่า ความเหมาะสมด้านแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับสูงที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.67$, S.D. = 0.58) และเอกสารประกอบหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.27$, S.D. = 0.13) เมื่อพิจารณาแต่ละข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดในด้านการจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา อยู่ในระดับ ซึ่งมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x} = 4.60$, S.D. = 0.49)

หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น มีองค์ประกอบดังนี้ หลักการและเหตุผล จุดมุ่งหมาย โครงสร้างหลักสูตร แนวทางการจัดการเรียนรู้ สื่อและแหล่งเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล ผู้วิจัยได้สร้างหลักสูตรขึ้น โดยผ่านกระบวนการและขั้นตอนในการจัดทำ อย่างเป็นระบบตามวิธีเขียน โดยศึกษาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และการจัดกิจกรรมค่าย เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างหลักสูตร โดยเฉพาะการวัดและประเมินผล ที่มีเกณฑ์การผ่านประเมินชัดเจน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล รูปแบบการวัดและประเมินผลหลักสูตรอย่างละเอียด และได้กำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบรูปรีด 5 ระดับ แต่ละข้อคำนึงถึงการประเมินตามสภาพจริง เน้นทักษะการสื่อสารที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน โดยใช้เกณฑ์การผ่านร้อยละ 70 ซึ่งเป็นเกณฑ์ที่เหมาะสมกับการนำไปใช้วัดและประเมินผลในทักษะสื่อสารและกิจกรรมค่าย อีกทั้งหลักสูตร ยังได้ผ่านการตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา การประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน ส่งผลให้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีคุณภาพตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

2. ผลการทดลองใช้หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จำนวน 20 คนมีผลดังนี้

ผลการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งผลการประเมินได้มาจาก ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบนักเรียนหลังการเข้าร่วมกิจกรรมค่ายที่จัดขึ้นเป็นเวลา 3 วัน โดยมีแบบประเมินทั้งหมด 2 ตอน คะแนนเต็มทั้งหมด 30 คะแนน ตอนที่ 1 เป็นการตอบคำถามรายบุคคล 10 ข้อ และตอนที่ 2 เป็นการจับคู่สนทนาได้ตอบตามสถานการณ์ที่กำหนดแล้วนำคะแนนการทดสอบ มาวิเคราะห์ หาค่าเฉลี่ยแล้ว พบว่า คะแนนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 22.25 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 74.17 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีเนื้อหา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ให้ผู้เรียนได้ฝึกและมีประสบการณ์ทางภาษา โดยใช้กิจกรรมและเกมต่างๆ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนาน สอดคล้องกับงานวิจัยของศิริยา คณิวรานนท์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ พบว่า กิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษช่วยพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียน รวมทั้งสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนอีกด้วย

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนที่มีต่อการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในค่ายได้ฝึกและส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ทางภาษา โดยผ่านกิจกรรมและเกมต่างๆ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนาน กิจกรรมมีความยืดหยุ่น เหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ วิลกิน (Wilkins, 1972, หน้า 170) ที่กล่าวว่า สิ่งสำคัญในการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมายคือ การให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษาที่เรียน โดยมุ่งให้นักเรียนสามารถสื่อสารได้ในสถานการณ์ที่เป็นจริง

จากการศึกษางานวิจัยข้างต้น สรุปได้ดังนี้ กิจกรรมต่างๆ ตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ทางภาษา มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น และกล้าแสดงออก ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมอย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอในการทำวิจัย

1. ในการปฏิบัติกิจกรรม ครูควรอธิบายให้นักเรียนเข้าใจวิธีการอย่างชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ อย่างมีประสิทธิภาพ
2. ครูควรใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรม เพื่อสร้างความคุ้นเคยในการฟัง และพูด ภาษาอังกฤษ ทำให้นักเรียนกล้าที่จะพูดเป็นภาษาอังกฤษ และมีความคล่องแคล่วในการใช้ ภาษาได้ตอบกับครูและเพื่อนในชั้นเรียนมากขึ้น
3. ในระหว่างการทำกิจกรรม ครูผู้สอนควรใช้การเสริมแรง ยกย่องชมเชย ให้รางวัลกับ นักเรียนที่ทำภารกิจสำเร็จ และให้กำลังใจแก่นักเรียนที่ทำไม่ได้ ให้นักเรียนรู้สึกมีกำลังใจไม่ท้อแท้ ในการเรียนรู้ต่อไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การคัดเลือกกิจกรรมต้องคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียน และเป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาส ให้นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ภาษาได้มากที่สุด
2. การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติและเรียนรู้ด้วยตนเอง ควรให้ พื้นฐานต่างๆ เช่น ด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ โครงสร้างประโยค ให้กับนักเรียนก่อน เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตรงตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้
3. ควรมีการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร โดยบูรณาการร่วมกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

บรรณานุกรม

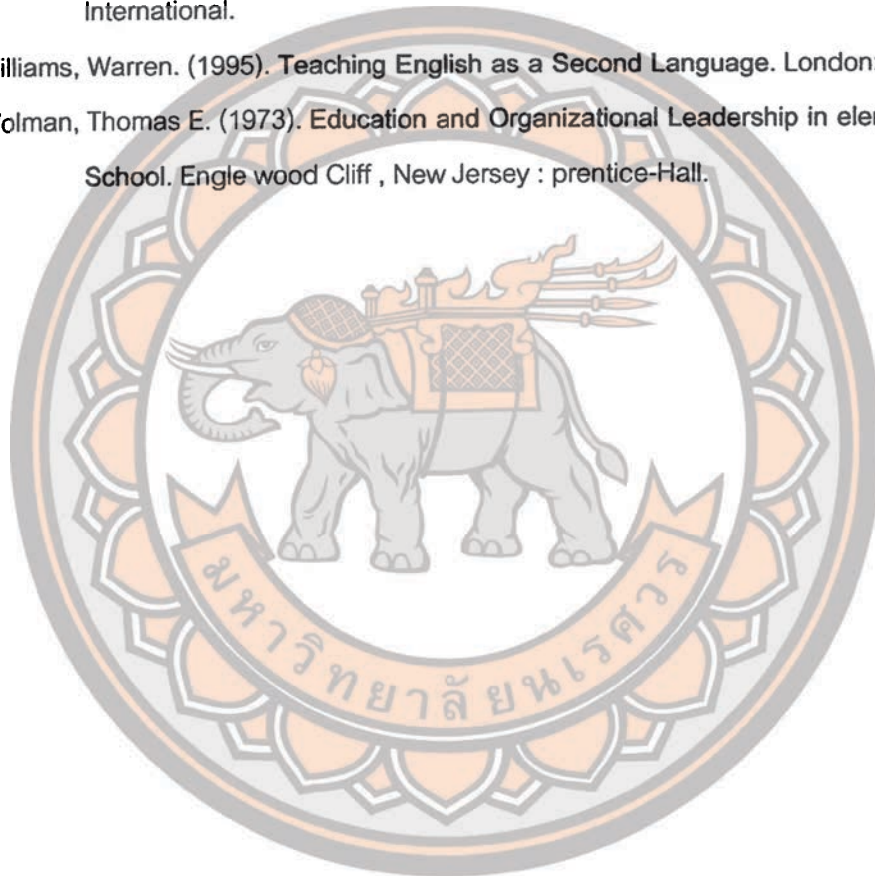
มหาวิทยาลัยพระเชตุвр

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**
(พิมพ์ครั้งที่ 3) กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ : (2552). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลางกลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช
2551.** กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2527). **หลักสูตรและการสอน.** นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กุลนาถ ศิริโกไสยกานนท์ และคณะ. (2547). **ศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครองต่อ ทักษะ
ชีวิตที่นักเรียนได้รับจากการศึกษาในโรงเรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อการสอน
(English Program) ในกรุงเทพมหานคร. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง. การศึกษา
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนเรศวร.**
- กุสุมา ลำนุ้ย.(2539).**การสร้างเจตคติในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ. วารสารศึกษาศาสตร์.
จิตพิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร: หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร
: ภาควิชาบริหารการศึกษา. คณะครุศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- เจลิยวศรี พิบูลชล.(2535). **เอกสารประกอบการสอนวิชาการสร้างกิจกรรมเสริมหลักสูตร.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- ธำรง บัวศรี. (2542). **ทฤษฎีหลักสูตร : การออกแบบและการพัฒนา. พิมพ์ครั้งที่ 4.
กรุงเทพมหานคร : ครูสภา.**
- ประพันธ์ศิริ สุเสารัจ. (2540). **เอกสารการจัดค่ายแคมป์อัจฉริยะ. กรุงเทพฯ: ภาควิชา
เทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- พงษ์ศักดิ์ ภูกาบขาว. (2540). **การพัฒนาหลักสูตรหลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ: อลินเพลส
ศศิลักษณ์ เกตุจรุง. (2543). การใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารพัฒนาความสามารถในการพูด
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่2. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอน
ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ.**

- ศิริพันธ์ โรจนุตมะ. (2541). คำยภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือของนักเรียน. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริยา คนิวานนท์. (2541). คำยภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ศิริยา ตระกูลสุ. (2541). การศึกษาแนวทางการจัดคำยภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา. สารนิพนธ์ ศศ.ม. (การสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ศิริวรรณ มากชู. (2551). เอกสารประกอบการสอนวิชาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาและการสอน. พิษณุโลก. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ศิริรัตน์ เจริญจันทร์. (2538). การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์.
- สงัด อุทรานันท์. (2538). หลักสูตรและการสอน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนะกุล. (2537). วิธีสอนภาษาอังกฤษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณี วิริยะจิตรา. (2532). การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์
- Good, C.V. (1973). Dictionary of Education. 3rd ed. New York : Mc Graw – Hill.
- Miller, Bonnie L. (1972). Reading and Writing : Is there a connection ?. Education resources information Centre.
- Mose, Nancy C. (1985). Satisfaction in the White Collar Job Michigan: University of Michigan.
- Oliva, Peter F. (1992). Developing The Curriculum. 3rd ed. New York : Harper Collins Publishers.
- Taba, Hilda. (1962). Curriculum Development : Theory and Practice. New York : Harcour , Brace And World Nic.

- Taba, Hilda. (1974). **Curriculum Development : Theory and Practice**. 4th ed.
- Tyler, Ralph W. (1950). **Basic Principles of curriculum and Instruction**. Chicago :
University of Chicago Press.
- Tyler, Ralph W. (1960). **Basic Principles of curriculum and Instruction**. Chicago :
University of Chicago Press.
- Weir, Cyril J. (1990). **Communicative Language Testing**. Great Britain: Prentice Hall
International.
- Williams, Warren. (1995). **Teaching English as a Second Language**. London: Longman.
- Wolman, Thomas E. (1973). **Education and Organizational Leadership in elementary
School**. Engle wood Cliff , New Jersey : prentice-Hall.

ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ สว่างเมฆ

อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา
และวิทยาศาสตร์การออกกำลังกาย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
จังหวัดพิษณุโลก

อาจารย์สิริกานณ์ ทองมาก

อาจารย์ประจำภาควิชาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
จังหวัดพิษณุโลก

นางเมธิกา ศรีโพธิ์ทอง

ครูตำแหน่งชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านห้วยเหี้ย อำเภอนครไทย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
พิษณุโลก เขต 3

ภาคผนวก ข หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โรงเรียนบ้านลาดค้อ อำเภอนครไทย จังหวัดพิษณุโลก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

คำนำ

หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เป็นหลักสูตรที่ผู้จัดทำสร้างขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อเป็นการส่งเสริมความสามารถทางด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ทางภาษา กิจกรรมที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน อีกทั้งเป็นกิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเสริมสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้จัดทำหวังว่า หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายนี้ จะเป็นประโยชน์กับผู้เรียนและผู้สนใจในเรื่องดังกล่าวต่อไป

นางสาวสุดาวรัตน์ ทิมศรี

หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

หลักการและเหตุผล

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติมพุทธศักราช 2545 มาตรา 24 (3) จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนเรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่าน และเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง และจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษา พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามโครงสร้างหลักสูตรทั้ง 8 กลุ่มสาระและเป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่น ทั้งด้านสาระการเรียนรู้ และยังสามารถกำหนดเวลาเรียน หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษา และหลักเกณฑ์การจบหลักสูตร (หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศได้กำหนดสาระสำคัญไว้ 4 สาระได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ภาษาและวัฒนธรรม ภาษาด้วยความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และภาษาด้วยความสัมพันธ์ชุมชน และโลก โดยมุ่งหวังให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความรู้ความคิดไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

กระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นของภาษาอังกฤษ จึงได้กำหนดแผนพัฒนาการศึกษา โดยกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งนักเรียนทุกคนต้องได้เรียนรู้ โดยกำหนดให้ผู้เรียนที่ผ่านการศึกษาระดับการศึกษาพื้นฐานจะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดสื่อสารได้ เพื่อพัฒนาคุณภาพของเยาวชนให้มีความพร้อมด้านภาษาอังกฤษเพื่อก้าวสู่อาเซียนและเวที โลกได้อย่างสง่างาม

จากอดีตที่ผ่านมาพบว่าประเทศไทยยังมีปัญหาเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบกับเด็กไทยขาดโอกาสที่เอื้ออำนวยต่อการใช้ภาษาอังกฤษ จึงทำให้ขาดความมั่นใจในการพูดภาษาอังกฤษเพราะไม่มีประสบการณ์ รวมถึงพื้นฐานอุปนิสัยของคนไทยที่ไม่ชอบการฝึกฝน เพราะกลัวว่าจะพูดผิด (อริสรา ธนาปกิจ, 2555) ยิ่งไปกว่านั้น ข้อมูลจากแหล่งต่างๆ พบว่านักเรียนไทยจำนวนมากที่เรียนภาษาอังกฤษมาหลายปี แต่ไม่สามารถพูดภาษาอังกฤษเพื่อการ

สื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งความรู้ ความสามารถทางภาษาอังกฤษของเยาวชนยังอยู่ในระดับที่ต้องได้รับการปรับปรุง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มีนโยบายปฏิรูปหลักสูตรและกระบวนการสอนเร่งพัฒนาครู โดยให้จัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียนและประชาคมโลก และเล็งเห็นความสำคัญของทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งกำหนดให้ทุกโรงเรียนจัดค่ายภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมทุกปี เพื่อเพิ่มโอกาสในการฝึกพูดภาษาอังกฤษให้กับนักเรียนไทย

เนื่องจากค่ายภาษาอังกฤษจะช่วยเสริมสร้างประสบการณ์ และความรู้เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสนำภาษาจริง ผู้เรียนได้เรียนรู้และใช้ภาษาในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนาน (อาริน ละเอียด และสุรียยา สุไลมาน, 2551) การใช้เกม เพลง และกิจกรรมเพื่อนันทนาการต่างๆ จะช่วยให้เกิดการเรียนรู้และใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ (Lochana & Deb, 2006) ค่ายภาษาอังกฤษจึงเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมกิจกรรมค่ายได้ใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ต่างๆอย่างมั่นใจ เป็นการสร้างสถานการณ์ให้การสื่อสารเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย และเสริมสร้างประสบการณ์ทางภาษาให้แก่ผู้เรียนโดยตรง

ผู้วิจัย จึงได้พัฒนาหลักสูตรหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้ นักเรียนได้พัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ และเรียนรู้ทักษะทางภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ในบรรยากาศที่ผ่อนคลาย และสนุกสนาน

จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ
2. เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

**โครงสร้างหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย**

เวลา 18 ชั่วโมง

หน่วยที่ 1	Ice Breaking Activity	จำนวน 2	ชั่วโมง
1.1 Throw the ball			
1.2 Blind Man			
1.3 Fizz			
1.4 Numbers			
1.5 Flying Swat			
หน่วยที่ 2	Listen and Do Activity	จำนวน 4	ชั่วโมง
2.1 Simon says			
2.2 Body to Body			
2.3 Clock Race			
2.4 Who Does the Wind Blow?			
2.5 Anaconda			
หน่วยที่ 3	Communication Activity	จำนวน 5	ชั่วโมง
3.1 Inside - Outside Circle			
3.2 Magic Ball			
3.3 My Favourite Sport			
3.4 My Job			
3.5 Going Shopping			
หน่วยที่ 4	Integrated Activity	จำนวน 5	ชั่วโมง
4.1 Complete the Drawing			
4.2 My Favourite Menu			
4.3 My Family			
4.4 My Favourite Animals			
4.5 My Daily Routine			

หน่วยที่ 5 Fillers

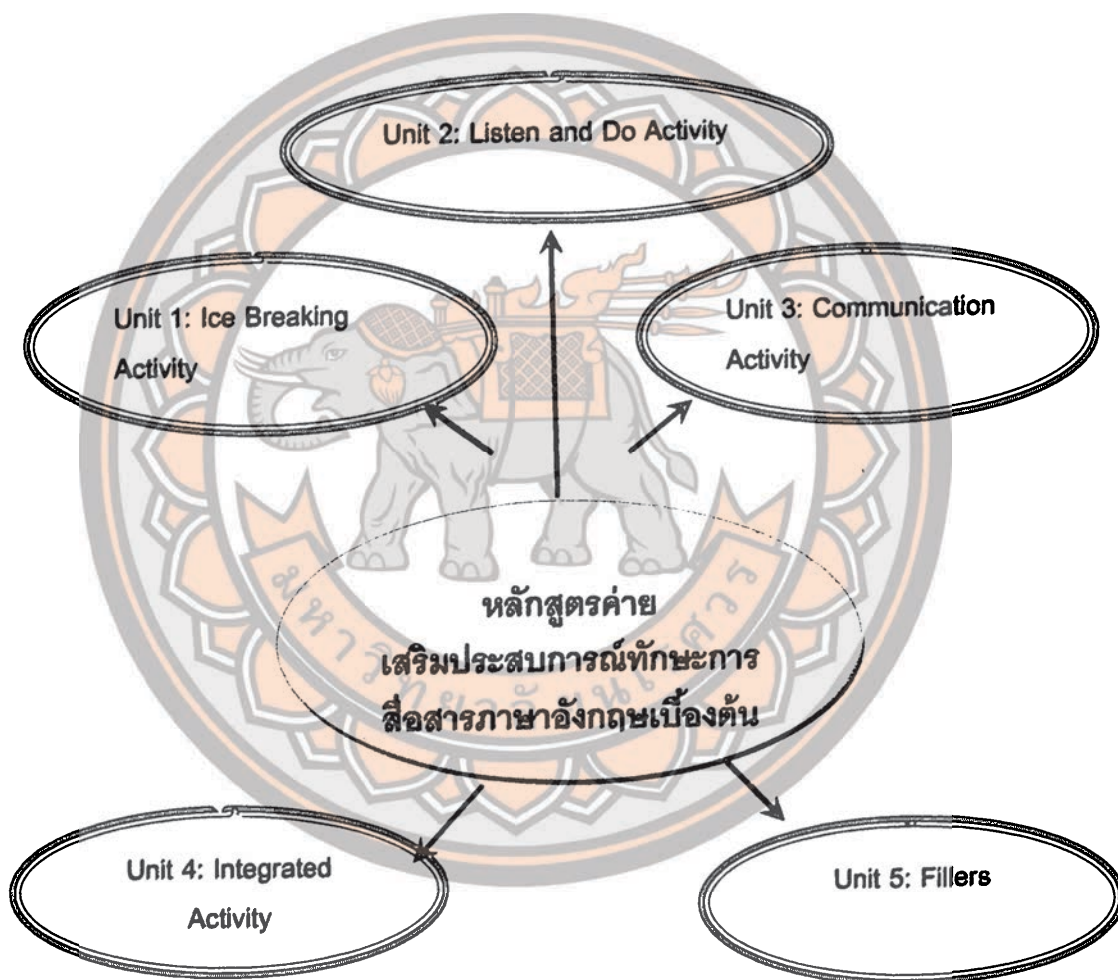
จำนวน 2 ชั่วโมง

5.1 การร้องเพลง (Songs)

5.2 การแสดงท่าทางประกอบเพลง

ผังมโนทัศน์ (Concept Map)

หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ภาพ 1 ผังมโนทัศน์ (Concept Map) หลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ในค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย เพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร จึงกำหนดให้มีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ดังนี้

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ โดยเน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมค่าย

2. ให้ผู้เรียนทุกคนดำเนินกิจกรรมโดยการฝึกความสามารถด้านทักษะภาษาอังกฤษด้วยตนเอง และฝึกกับผู้อื่น โดยครูผู้สอนคอยให้คำแนะนำ และอำนวยความสะดวก

3. จัดกิจกรรมการเรียนรู้และเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. บัตรคำศัพท์
2. บัตรภาพ
3. ใบงาน
4. เพลง
5. Dictionary

การวัดและประเมินผล

- การทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ
-

เครื่องมือที่ใช้ในการวัดประเมินผล

- แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ
- แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ภาคผนวก ค เอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายเสริมประสบการณ์
ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

นางสาวสุดารัตน์ ทิมศรี

นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
มหาวิทยาลัยนเรศวร

คำนำ

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเล่มนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดกิจกรรมทั้งหมด 18 ชั่วโมง แบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 5 ประเภท กิจกรรมย่อย 20 กิจกรรม

ผู้จัดทำ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายเล่มนี้ จะเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมที่มีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด

สุดารัตน์ ทิมศรี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำชี้แจง	4
กำหนดการจัดกิจกรรม	6
หน่วยที่ 1 Ice Breaking Activity	12
1.1 Throw the ball	12
1.2 Blind Man	13
1.3 Fizz	14
1.4 Numbers	15
1.5 Flying Swat	16
หน่วยที่ 2 Listen and Do Activity	17
2.1 Simon says	17
2.2 Body to Body	18
2.3 Clock Race	19
2.4 Who Does the Wind Blow?	20
2.5 Anaconda	21
หน่วยที่ 3 Communication Activity	22
3.1 Inside - Outside Circle	22
3.2 Magic Ball	23
3.3 My Favourite Sport	24
3.4 My Job	25
3.5 Going Shopping	26
หน่วยที่ 4 Integrated Activity	27
4.1 Complete the Drawing	28
4.2 My Favourite Menu	29
4.3 My Family	30
4.4 My Favourite Animals	31
4.5 My Daily Routine	32
หน่วยที่ 5 Fillers	33

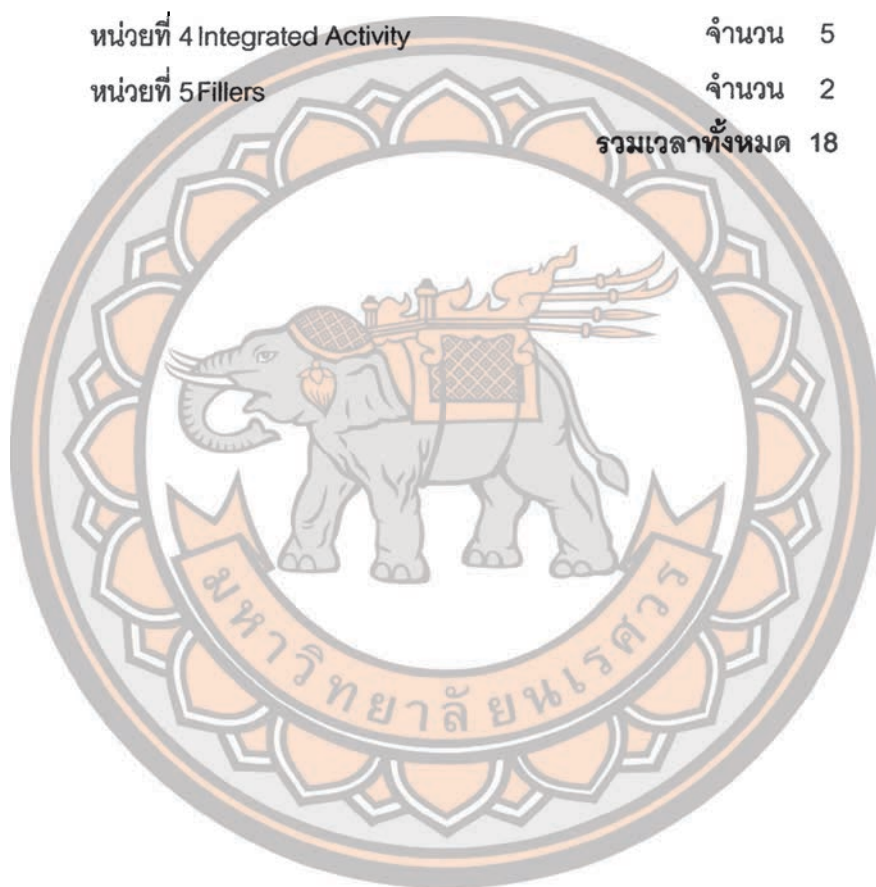
คำชี้แจง

1. ก่อนการใช้เอกสารประกอบหลักสูตร ครูผู้สอนควรศึกษา ทำความเข้าใจกับหลักสูตร ค่ายส่งเสริมประสบการณ์สื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย อย่างละเอียด
2. ศึกษาเอกสารประกอบหลักสูตร แผนการจัดกิจกรรม และลำดับขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยละเอียด
3. เตรียมสื่อ อุปกรณ์ ตลอดจนแหล่งเรียนรู้ ประกอบการจัดกิจกรรมให้พร้อม

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายส่งเสริมประสบการณ์สื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย 3 วัน จำนวน 18 ชั่วโมง และแผนการจัดกิจกรรมค่าย จำนวน
20 กิจกรรม แบ่งเป็น 5 หน่วย ดังนี้

หน่วยที่ 1 Ice Breaking Activity	จำนวน	2	ชั่วโมง
หน่วยที่ 2 Listen and Do Activity	จำนวน	4	ชั่วโมง
หน่วยที่ 3 Communication Activity	จำนวน	5	ชั่วโมง
หน่วยที่ 4 Integrated Activity	จำนวน	5	ชั่วโมง
หน่วยที่ 5 Fillers	จำนวน	2	ชั่วโมง
รวมเวลาทั้งหมด			18 ชั่วโมง

กำหนดการจัดกิจกรรม
ค่ายส่งเสริมประสบการณ์สื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

Day I

08.00 - 08.30	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมกิจกรรม
08.30 - 09.30	พิธีเปิดกิจกรรมค่าย/ ทดสอบทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น (ก่อนเข้าร่วมกิจกรรม)
09.30 - 10.30	กิจกรรม Ice - breaking เพลง Hello, กิจกรรม Throw the Ball
10.30 - 11.30	เพลง Make a big circle กิจกรรม Inside - Outside Circle
11.30 - 12.00	กิจกรรม Blind Man
12.00 - 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 - 13.30	เพลง How are you? กิจกรรม Fizz
13.30 - 14.00	กิจกรรม Simon Says
14.00 - 15.00	กิจกรรม Numbers กิจกรรม My Family
15.00 - 15.30	เพลง I'm glad to meet you. สรุปกิจกรรม/นัดหมาย

Day II

08.30 - 09.30	เพลง Welcome to English Camp. เพลง I'm very happy. กิจกรรม Magic Ball
09.30 - 10.30	กิจกรรม Body to Body กิจกรรม My Job
10.30 - 11.30	เพลง When do you get up? กิจกรรม Clock Race กิจกรรม My Daily Routine
11.30 - 12.00	เพลง Make a big circle กิจกรรม Anaconda
12.00 - 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 - 13.30	เพลง I'm very happy. กิจกรรม Flying Swat
13.30 - 14.30	เพลง Ice cream กิจกรรม My Favourite Menu กิจกรรม Complete the Drawing
15.00 - 15.30	สรุปกิจกรรม/นัดหมาย

Day III

08.30 - 09.30	เพลง Good morning เพลง I'm very happy.
09.30 - 11.00	กิจกรรม Going Shopping กิจกรรม Who Does the Wind Blow?
11.00 - 12.00	กิจกรรม My Favourite Animals เพลง I'm a cat, Meow-meow
12.00 - 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน
13.00 - 13.30	เพลง Make a big circle กิจกรรม Flying Swat
13.30 - 14.30	กิจกรรม My Favourite Sport เพลง What can you do?
14.30 - 15.30	สรุปกิจกรรม/ทดสอบทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเบื้องต้น (หลังการเข้าร่วมกิจกรรม)

หมายเหตุ กำหนดการสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษ

คู่มือการจัดกิจกรรมค่ายภาษาอังกฤษนี้ ประกอบด้วยเนื้อหาดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1: ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม

ตอนที่ 2: ตารางการจัดกิจกรรม

ตอนที่ 3: ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม

ตอนที่ 1: ประเภทและรายชื่อของกิจกรรม

กิจกรรมที่ใช้ในค่ายภาษาอังกฤษครั้งนี้แบ่งออกเป็น 5 ประเภท รวม 20 กิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice – breaking Activity) เป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนที่มาจากต่างห้องเรียนได้ทำความรู้จักคุ้นเคยกัน นอกจากนี้จะช่วยสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลาย ลดความประหม่าเขินอาย และตื่นเต้นของผู้เรียน ลักษณะของกิจกรรมจะเป็นกิจกรรมที่ไม่ต้องใช้ภาษา แต่ใช้ท่าทางแทน หรือใช้ภาษาในระดับพื้นฐานเท่านั้น เช่น การทักทาย หรือแนะนำตนเอง เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมสำหรับการทำกิจกรรมที่ต้องใช้ภาษาในระดับที่ยากขึ้นต่อไป

2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนฝึกฟังและปฏิบัติตามคำสั่งง่ายๆ โดยใช้เกมที่สนุกสนานและเน้นการเคลื่อนไหว เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนได้รู้จักฟังคำสั่ง คำอธิบาย และกติกาต่างๆ ในการทำกิจกรรม

3. กิจกรรมสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (Communication Activity) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้หาข้อมูลเพิ่มเติมหรือมีการแก้ปัญหาร่วมกัน เป็นกิจกรรมที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายซึ่งกันและกัน

4. กิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity) เป็นกิจกรรมที่ฝึกให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะการฟัง- พูดร่วมกับทักษะการอ่านหรือการเขียนในสถานการณ์จริง หลังจากที่ได้ฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง รวมทั้งฝึกการสนทนาในระดับพื้นฐานแล้ว

5. กิจกรรมเติมเต็ม(Fillers) เป็นเพลงเพื่อสร้างบรรยากาศสนุกสนานและผ่อนคลายให้กับผู้เรียน หลังจากการทำกิจกรรมอื่นๆ

ตอนที่ 2: ตารางการจัดกิจกรรม

ตารางการจัดกิจกรรม
ค่ายส่งเสริมประสบการณ์สื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
โรงเรียนบ้านลาดคือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3

เวลา	เนื้อหา/กิจกรรม	หมายเหตุ
Day I		
08.00 - 08.30	ลงทะเบียนผู้เข้าร่วมกิจกรรม	
08.30 - 09.30	พิธีเปิดกิจกรรมค่ายฯ/ ทดสอบทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้นก่อนเรียน	
09.30 - 10.30	กิจกรรม Ice - breaking เพลง Hello, กิจกรรม Throw the Ball	
10.30 - 11.30	เพลง Make a big circle กิจกรรม Inside - Outside Circle	
11.30 - 12.00	กิจกรรม Blind Man	
12.00 - 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน	
13.00 - 13.30	เพลง How are you? กิจกรรม Fizz	
13.30 - 14.00	กิจกรรม Simon Says	
14.00 - 15.00	กิจกรรม Numbers กิจกรรม My Family	
15.00 - 15.30	เพลง I'm glad to meet you. สรุปกิจกรรม/นัดหมาย	

เวลา	เนื้อหา/กิจกรรม	หมายเหตุ
Day II		
08.30 - 09.30	เพลง Welcome to English Camp. เพลง I'm very happy. กิจกรรม Magic Ball	
09.30 - 10.30	กิจกรรม Body to Body กิจกรรม My Job	
10.30 - 11.30	เพลง When do you get up? กิจกรรม Clock Race กิจกรรม My Daily Routine	
11.30 - 12.00	เพลง Make a big circle กิจกรรม Anaconda	
12.00 - 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน	
13.00 - 13.30	เพลง I'm very happy. กิจกรรม Flying Swat	
13.30 - 14.30	เพลง Ice cream กิจกรรม My Favourite Menu กิจกรรม Complete the Drawing	
15.00 - 15.30	สรุปกิจกรรม/นัดหมาย	

เวลา	เนื้อหา/กิจกรรม	หมายเหตุ
Day III		
08.30 - 09.30	เพลง Good morning เพลง I'm very happy.	
09.30 - 11.00	กิจกรรม Going Shopping กิจกรรม Who Does the Wind Blow?	
11.00 - 12.00	กิจกรรม My Favourite Animals เพลง I'm a cat, Meow-meow	
12.00 - 13.00	พักรับประทานอาหารกลางวัน	
13.00 - 13.30	เพลง Make a big circle กิจกรรม Flying Swat	
13.30 - 14.30	กิจกรรม My Favourite Sport เพลง What can you do?	
14.30 - 15.30	สรุปกิจกรรม/ทดสอบทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ เบื้องต้นหลังการเข้าร่วมกิจกรรม	

หมายเหตุ ตารางกิจกรรมสามารถยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

ตอนที่ 3: ขั้นตอนและวิธีดำเนินกิจกรรม

1. กิจกรรมสร้างความคุ้นเคย (Ice – breaking Activity)

1.1 Throw the Ball

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการทักทาย แนะนำตัวและถามชื่อคนอื่นเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ลูกบอล 1 ลูก ที่มีขนาดเล็กและเบา

วิธีดำเนินกิจกรรม :

- ให้นักเรียนเดินไปรอบๆ ห้องและกล่าวแนะนำตัวกับเพื่อนใหม่ โดยใช้คำว่า

"Hello! I am...(student's name).... What's your name?" นักเรียนต้องพยายามแนะนำตัวกับทุกคนและพยายามจดจำชื่อเพื่อนใหม่ให้ได้โดยออกคำสั่งว่า "Walk around the room and try to

introduce yourself by saying "Hello! I'm" to the camp members as many as you can. Also you need to remember your new friends' names."

2. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่โดยออกคำสั่งว่า "Sit in a big circle"

3. วิทยากรเริ่มโยนลูกบอลไปยังนักเรียนคนแรกพร้อมกับกล่าวว่า "Hello! (student's name)..."

4. นักเรียนที่ได้รับลูกบอลจะต้องโยนบอลต่อไปยังนักเรียนคนอื่นๆ พร้อมกับกล่าวทักทาย "Hello!(student's name)..." โดยวิทยากรออกคำสั่งว่า "You have to throw the ball to your new friend. While throwing it, you need to say "Hello" and shout out your friend's name."

5. นักเรียนทุกคนจะต้องมีโอกาสรับและโยนบอลแต่จะต้องไม่ซ้ำกับนักเรียนที่เล่นแล้ว โดยออกคำสั่งว่า "Everybody will get and throw the ball only once."

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

1.2 Blind Man

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการสอบถามข้อมูลส่วนตัว (ชื่อ) เป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ผ้าปิดตา 1 ผืน

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนยืนล้อมเป็นวงกลม
2. ให้นักเรียนอาสาสมัครคนแรกปิดตา แล้วยืนตรงกลางวงกลม
3. ให้นักเรียนที่เหลือทั้งหมดเดินร้องเพลงไปรอบๆ วงกลม จนกว่านักเรียนคนที่ปิดตาจะบอกให้หยุด โดยพูดสั่งว่า "Stop Please." เมื่อได้ยินคำสั่งให้หยุด นักเรียนทุกคนต้องหยุดนิ่งไม่ขยับตัว

4. นักเรียนคนที่ปิดตา จะเลือกแตะตัวนักเรียนคนใดคนหนึ่งวงกลม แล้วพยายามทายให้ถูกว่าเป็นใคร โดยถามว่า "Are you ...(friend's name)....?" ถ้าใช่เพื่อนจะตอบว่า "Yes, I am." แต่ถ้าไม่ใช่ เพื่อนจะตอบว่า "No, I'm not."

5. ถ้าทายถูก นักเรียนคนที่ถูกแต่ละตัวจะต้องเป็นคนปิดตาคนต่อไป แต่ถ้าทายผิดคนปิดตาต้องแต่ละตัวนักเรียนคนอื่นต่อไปอีก

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

1.3 Fizz

วัตถุประสงค์ :

1. เพื่อฝึกการนับเลขเป็นภาษาอังกฤษ
2. เพื่อฝึกความคล่องแคล่วในการคิดเลข

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนนั่งรวมกันเป็นวงกลมขนาดใหญ่ โดยออกคำสั่งว่า "Sit in a big circle."
2. วิทยากรอธิบายว่า นักเรียนทุกคนจะต้องนับเลขวนกันไปเรื่อยๆ จาก 1 – 50 โดยห้ามนับเลขที่วิทยากรบอกหรือเลขที่หารด้วยเลขนั้นได้ลงตัว เช่น วิทยากรบอกว่า "Five" โดยนักเรียนคนแรกที่วิทยากรชี้เป็นผู้เริ่มนับเลข 1 และนักเรียนคนต่อไปในวงจะนับเลข 2, 3, 4 ไปเรื่อยๆ จนถึงคนที่จะนับหมายเลข 5 ซึ่งห้ามพูดว่า "Five" แต่จะต้องปรบมือและพูดว่า "Fizz" แทน พอคนต่อไปก็จะนับ Six, Seven, Eight, Nine, พอคนที่จะนับ 10 ห้ามพูดว่า "Ten" แต่จะต้องปรบมือและพูดว่า "Fizz" แทน เช่นกัน เกมจะหยุดลงเมื่อมีนักเรียนทำผิด โดยออกคำสั่งว่า "Every student has to count out the numbers from 1 to 50. I'll call out a number such as 5. The student who is pointed by me will count number 1. The next students will count number 2, 3, 4 and the student who has to count "Five" has to clap his/her hands and say "Fizz" instead. Then the next students will count 6,7,8,9, and the student who has to count "Ten" has to clap their hands and say "Fizz" instead.

3. เกมจะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ โดยวิทยากรจะเปลี่ยนหมายเลขทุกครั้งที่เราเริ่มเกมใหม่

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

1.4 Numbers

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการฟังและการออกเสียงตัวเลขเป็นภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ : บอร์ด, ปากกาไวท์บอร์ด กลุ่มละสี่

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรชวนให้นักเรียนนับเลข 1 – 100 เป็นภาษาอังกฤษ โดยฝึกออกเสียง
2. ให้นักเรียนช่วยกันเขียนเลข 1 – 100 บนกระดานจนครบ
3. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่มเท่าๆกัน
4. วิทยากรอธิบายกติกาว่า ให้แต่ละกลุ่มตั้งแถวตอนลึก 1 แถว สมาชิกคนหน้า

ให้ถูกต้อง

สุดถือปากกาไว้ ฟังวิทยากรออกเสียงคำศัพท์ตัวเลข 2 ครั้ง เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด จึงค่อยวิ่งไปหาตัวเลขนั้นๆ ใช้ปากกาวงรอบตัวเลข แล้ววิ่งกลับมาต่อท้ายแถวกลุ่มตัวเอง

5. เปลี่ยนให้สมาชิกคนอื่นได้ถือปากกา ดำเนินกิจกรรมไปเรื่อยๆ เมื่อจบเกม วิทยากรและนักเรียนตรวจสอบว่า ปากกาสีไหนที่วงตัวเลขมากที่สุด กลุ่มนั้นเป็นผู้ชนะ

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

1.5 Flying Swat

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกทักษะการฟังและทบทวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ :

1. บัตรคำศัพท์
2. ไม้ตียาง ทีมละ 1 อัน
3. นกหวีด

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรทบทวนคำศัพท์ที่เรียนมาแล้ว ให้นักเรียนได้อ่านออกเสียง ความหมายให้ถูกต้อง
2. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีม ทำกิจกรรม Flying Swat แข่งกันหาคำศัพท์ ซึ่ง วิทยากรจะติดคำศัพท์ไว้บนบอร์ด แล้วให้นักเรียนฟังคำศัพท์ให้ดีๆ เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีด ตัวแทนของกลุ่มที่ถือไม้ตีสอง จะวิ่งไปตบคำศัพท์ กลุ่มไหนที่ตบก่อนและสามารถออกเสียงได้ ถูกต้อง จะได้ 2 คะแนน
3. เมื่อดำเนินไปจนจบกิจกรรม ทีมใดทำคะแนนได้มากกว่า จะเป็นผู้ชนะใน เกมนี้

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
 2. บันทึกลงในแบบสังเกต
2. กิจกรรมฝึกการฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง (Listen and Do Activity)
- 2.1 Simon Says
- วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกการฟังภาษาอังกฤษและปฏิบัติตามคำสั่ง
- เวลา : 30 นาที
- การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม
- วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี
- วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่าให้ทำตามคำสั่งที่ได้ยิน ถ้าคำสั่งนั้นขึ้นต้น ด้วย Simon says แต่ถ้าคำสั่งนั้นๆ ไม่ได้ขึ้นต้นด้วย Simon says นักเรียนก็อยู่เฉยๆ ไม่ต้องทำอะไร เช่น ถ้านักเรียนนั่งอยู่ และวิทยากรสั่งว่า touch you head นักเรียนไม่ต้องทำอะไร แต่ถ้าวิทยากร สั่งว่า Simons say touch your head. นักเรียนทุกคนต้องนำมือมาจับที่ศีรษะตนเอง ถ้าใครไม่ทำ จะถูกคัดออก จนเหลือคนสุดท้ายเป็นผู้ชนะ โดยวิทยากรออกคำสั่งว่า You need to do what Simon says if Simon doesn't say you do nothing. For example, if I say "Simon says touch your head." then you need to touch your head with your hand. If I say "Stand up", you do nothing.

2. วิทยากรออกคำสั่งให้นักเรียนทั้งหมดทำตาม เพื่อเป็นการสาธิตและให้นักเรียนคุ้นเคยกับกติกาของกิจกรรม จากนั้นแบ่งกลุ่มย่อยออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน และให้นักเรียนออกคำสั่งแทนวิทยากร

3. กิจกรรมนี้เหมาะกับการใช้เพื่อทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับกริยา กีฬา หรือ อื่นๆ เช่น touch your head (and other parts of the body), sit down, swim, play tennis, turn left, put your hands in the air and shake them, clap your hands in the air, etc.

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

2.2 Body to Body

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมรวม

วัสดุอุปกรณ์ : โปสเตอร์เขียนอธิบายคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับส่วนต่างๆ ของร่างกาย โดยใช้โปสเตอร์ที่เตรียมไว้
2. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมใหญ่ แบ่งเป็นวงในและวงนอก และให้จับคู่กันระหว่างคนวงในและวงนอกโดยการหันหน้าเข้าหากัน โดยออกคำสั่งว่า "Stand in 2 circles, inner and outer circles." The students in the inner circle must turn to face your pair in the outer circle."
3. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนกำลังฝึกการจดจำคำศัพท์เกี่ยวกับร่างกาย โดยวิทยากรจะเป็นคนออกคำสั่งโดยใช้อวัยวะ 2 อย่าง และนักเรียนที่คู่กันจะต้องนำอวัยวะทั้ง 2 มาสัมผัสกัน โดยกล่าวว่า "You are going to play a game with your pair by using parts of your body. When I speak out 2 parts of the body, you and your pair must touch each other with the parts of your body as you are told to do." เช่น วิทยากรกล่าวว่า "finger to head" นักเรียนจะต้องใช้นิ้วมือของตนเองมาสัมผัสกับศีรษะของคู่ของตน หรือ "hand to ear" นักเรียนจะต้องนำมือมาสัมผัสกับหูของคู่ของตน
4. เมื่อวิทยากรกล่าวว่า Body to Body นักเรียนจะต้องเปลี่ยนคู่ใหม่ โดยวิ่ง

สลับที่กับคนในวงของตน โดยกล่าวว่า "When I say "Body to Body", everyone has to find new pairs by changing the places in your circle."

5. คู่ใดที่ไม่สามารถทำตามคำสั่งหรือทำช้ากว่าคู่อื่นๆ จะต้องออกมาอยู่กลางวง และเป็นผู้ออกคำสั่ง โดยออกคำสั่งว่า "The pairs that can't do it or do it more slowly than any others have to stand in the circle and give the instructions."

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

2.3 Clock Race

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนเข้าใจเรื่องการบอกเวลา

เวลา : 45 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ :

1. ตัวเลขขนาดใหญ่ (1-12) เขียนบนกระดาษโปสเตอร์ สำหรับทุกกลุ่ม
2. เข็มนาฬิกา (เข็มสั้นและยาว) ที่ทำจากกระดาษโปสเตอร์ สำหรับทุกกลุ่ม

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มละ 6 - 7 คน
2. ต้องใช้สถานที่กว้างๆ ในการเล่น โดยวิทยากรวางตัวเลขบนพื้นเป็นรูป

นาฬิกาหนึ่งเรือนต่อนักเรียนหนึ่งกลุ่ม โดยให้จัดระยะห่างพอสมควรระหว่างนาฬิกาแต่ละเรือนให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มยืนห่างจากนาฬิกาของตนในระยะที่เท่ากัน

3. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่า นักเรียนจะต้องตะโกนถามวิทยากรพร้อมกันว่า "What time is it?" วิทยากรจะตะโกนบอกเวลา เช่น "It's nine o'clock." นักเรียนสองคนจากแต่ละกลุ่มจะต้องวิ่งถือเข็มนาฬิกา วางบนพื้นและชี้ไปที่ตัวเลข 9 และ 12 เพื่อแสดงเวลาที่วิทยากรบอกกลุ่มใดที่ชี้เวลาได้ถูกต้องและเร็วที่สุด จะได้รับคะแนน โดยออกคำสั่งว่า "Everybody needs to shout out "What time is it?" and I will tell the time such as nine o'clock. Then 2 students from each group must run into the clock with the hands of the clock, put them on the floor pointing them to the correct number. That is nine and twelve. The group which finishes first will get 1 score."

4. ให้นักเรียนตะโกนถามเวลา และวิทยากรตะโกนบอกเวลาใหม่ โดยให้

นักเรียนสองคนซึ่งไม่ใช่คนเดิม จากแต่ละกลุ่มจึงนำเข้มาพิกามาบอกเวลา เกมจะดำเนินต่อไปเรื่อยๆ จนกว่าทีมใดจะได้ 10 คะแนน โดยวิทยากรออกคำสั่งว่า "Then the next two students from each group will play the next round. The group that gets 10 scores first will be the winner."

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

2.4 Who Does the Wind Blow?

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังและทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับเสื้อผ้า และ

ลักษณะรูปร่าง

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมใหญ่ โดยวิทยากรยืนอยู่กลางวง
2. วิทยากรอธิบายให้นักเรียนฟังว่านักเรียนจะต้องตะโกนถามวิทยากรพร้อมกันว่า "Who does the wind blow?" วิทยากรจะตะโกนบอกลักษณะของคนหรือเสื้อผ้าที่สวมใส่ เช่น The wind blows students who wear jeans. โดยนักเรียนที่มีลักษณะหรือสวมใส่เสื้อผ้าตามที่วิทยากรบอกจะต้องวิ่งสลับที่กัน โดยกล่าวว่า "Every student must shout out "Who does the wind blow?" Then I will say something about your appearance or clothes such as "The wind blows students who are wear jeans" So whoever wears jeans has to exchange their places."
3. นักเรียนคนใดที่มีลักษณะหรือสวมใส่เสื้อผ้าตรงตามที่วิทยากรบอกแล้วไม่วิ่งสลับที่กันจะต้องออกมายืนอยู่กลางวง โดยกล่าวว่า "The ones who don't change places have to stand inside the circle."
4. ให้นักเรียนตะโกนถามและวิทยากรตะโกนบอกไปเรื่อยๆ โดยอาจเปลี่ยนจากเสื้อผ้ามาเป็นลักษณะรูปร่าง เช่น "The wind blows students who have long hair."
5. กิจกรรมดำเนินไปเรื่อยๆ จนกว่าจะมีนักเรียนออกมาอยู่กลางวงจำนวน 10 คน โดยออกคำสั่งว่า "The game will continue until there are 10 students in the circle"

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

2.5 Anaconda

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกฟังและปฏิบัติตามคำสั่ง

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรสั่งให้นักเรียนยืนเป็นวงกลมใหญ่ สั่งโดยการร้องเพลง Make a big circle.
2. วิทยากรอธิบายกติกาในการทำกิจกรรมนี้ว่า ให้นักเรียนฟังคำสั่งจากวิทยากร และปฏิบัติตามดังนี้
 - ถ้าวิทยากรพูดว่า "Bride" ให้นักเรียนจับคู่กัน (2 คน) เป็นสะพาน
 - ถ้าวิทยากรพูดว่า "Traffic lights" ให้นักเรียนจับกลุ่ม 3 คน แล้วทำท่าเป็นสัญญาณไฟจราจร
 - ถ้าวิทยากรพูดว่า "Flower" ให้นักเรียนจับกลุ่ม 4 คน เป็นดอกไม้
 - ถ้าวิทยากรพูดว่า "Star" ให้นักเรียนจับกลุ่ม 5 คน เป็นดวงดาว
 - ถ้าวิทยากรพูดว่า "Squid" ให้นักเรียนจับกลุ่ม 8 คน เป็นปลาหมึก
 - ถ้าวิทยากรพูดว่า "Train" ให้นักเรียนจับกลุ่ม 10 คน เป็นรถไฟ
 - ถ้าวิทยากรพูดว่า "Anaconda" ให้นักเรียนทุกคนต่อแถวกันเป็นแถวเดียว โดยมี 1 คนเป็นหัวอนาคอนดา พาทีมวิ่งวนเป็นวงกลม

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

3. กิจกรรมสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูล (Communication Activity)**3.1 Inside - Outside Circle**

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกสนทนาถามตอบเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว

เวลา : 30 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ : ไม่มี

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. วิทยากรนำเสนอรูปประโยคโดยใช้แถบประโยคประกอบ

1) A: What's your name /nickname? B: My name /nickname is.....

: I am.....

2) A: What's your surname? B: My surname is.....

3) A: How old are you? B: I amyears old.

4) A: When is your birthday? B: My birthday is on.....

5) A: How much do you weigh? B: I weigh.....kgs.

6) A: How tall are you? B: I amcms. tall.

2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มยื่นเป็นวงกลมซ้อนกัน 2 วง หันหน้า

สวนทางกัน

3. ให้ร้องเพลง What is your name? ขณะร้องเพลงนักเรียนเดินและปรบมือ

เป็นจังหวะ

4. เมื่อเพลงจบนักเรียนทั้ง 2 วง หันหน้ามาหากัน และผลัดกันถามและตอบ

ตามโครงสร้างประโยคดังนี้ "What's your name/nickname?"

5. นักเรียนร้องเพลงไปเรื่อยๆ พร้อมเดินและปรบมือเป็นจังหวะ เมื่อจบเพลงก็หันหน้าเข้าหากัน แล้วผลัดกันสนทนาถามตอบประโยคต่อไปตามลำดับดังนี้

"How old are you?"

"When is your birthday?"

"How much do you weigh?"

"How tall are you?"

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

3.2 Magic Ball

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกสนทนาเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลส่วนตัวซึ่งกันและกัน

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ :

1. Magic Ball Game
2. เพลง, นกหวีด
3. แถบประโยค

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. ครูนำเสนอแถบประโยค A และ B ดังนี้

1) A: What's your school's name? B: My school's name
is.....

2) A: What class are you in? B: I am in
pratom.....

3) A: What's your telephone number? B: My telephone number
is.....

4) A: What's your favorite subject? B: My favorite subject
is.....

: (What subject do you like?) : I like.....

5) A: What's your address? B: My address
is.....

2. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกถามและตอบ โดยเปลี่ยนกันถามตอบหรือเปลี่ยนเป็น A และ B จนครบทุกประโยค

3. นักเรียนเขียนประโยค คำถาม และคำตอบ ในข้อ 1 โดยใช้ข้อมูลของตนเอง ลงในสมุดหรือกระดาษที่ครูแจกให้

4. นักเรียนเล่นเกม Magic Ball เพื่อทบทวนประโยคที่เรียนมาแล้ว โดยเขียนประโยคต่างๆ ลงในกระดาษแผ่นละ 1 ประโยค แล้วขยำรวมกันซ้อนเป็นชั้นๆ หลายๆ ชั้น ให้เป็นก้อนกลม เหมือนลูกบอล ให้นักเรียนนั่ง หรือยืนเป็นวงกลมปรบมือให้เข้าจังหวะเพลง เริ่มเปิดเพลง

ส่งลูกบอลต่อๆ กันไป เป่านกหวีดหยุดเพลง ลูกบอลอยู่ในมือใคร คนนั้นเปิดกระดาด อ่านประโยคคำถาม แล้วตอบคำถาม แล้วเล่นต่อไปเรื่อยๆ จนหมด (ประโยคที่เรียนมาแล้ว)

- ประกอบด้วย
1. What's your name?
 2. What's your surname?
 3. How old are you?
 4. When is your birthday?
 5. How much do you weigh?
 6. How tall are you?
 7. What's your school's name?
 8. What class are you in?
 9. What's your telephone number?
 10. What's your favorite subject?
 11. What's your address? : (What subject do you like?)

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

3.3 My Favourite Sport

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกสนทนาสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องกีฬา

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ :

1. บัตรคำและบัตรภาพ
2. แถบประโยค
3. กระดาษวาดรูป ดินสอ ยางลบ สีไม้

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรนำเสนอคำศัพท์ใหม่และอธิบายความหมายของคำศัพท์ ด้วยการ ใช้บัตรคำและบัตรภาพประกอบด้วยคำศัพท์ ต่อไปนี้ badminton, baseball, basketball, football, golf, table tennis, volleyball, tennis, running, jogging
2. วิทยากรถือรูปภาพกีฬาชนิดต่างๆ ครั้งละ 1 ภาพ แล้วให้นักเรียนแข่งขันกัน หยิบบัตรคำศัพท์ไปยืนคู่กับครูพร้อมทั้งออกเสียงคำศัพท์นั้น หากไม่ถูกต้องครูช่วยแก้ไข
3. ครูให้นักเรียนอาสาสมัครออกไปหยิบภาพแล้วให้เพื่อนคนอื่นๆ ออกไปหยิบ

บัตรคำพร้อมทั้งออกเสียง ทำเช่นนี้จนครบคำศัพท์ และนักเรียนได้ออกไปเป็นผู้ถือบัตรภาพ บัตรคำจนครบ

4. กิจกรรม Guessing Game วิทยากรทบทวนคำศัพท์ ที่ได้เรียนมาแล้ว จากนั้นให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม แล้วให้ตัวแทนนักเรียน 1 คน เดินไปหาครู แล้วดูคำศัพท์ 1 คำ จากวิทยากร แล้วเดินกลับเข้ามาอยู่ตรงกลางวงกลม แสดงท่าทางตามคำศัพท์ ที่ได้ดูจากวิทยากร

5. นักเรียนที่นั่งอยู่ชว่ยกันบอกว่า เพื่อนแสดงท่าทางบอกกีฬาชนิดใด ใครตอบได้ก่อนเป็นผู้ชนะ และได้ คะแนน 1 คะแนน ดำเนินกิจกรรมไปเรื่อยๆ โดยเปลี่ยนตัวแทนนักเรียน ทำท่าทางทุกรอบ

6. สอนคำศัพท์ใหม่โดยใช้บัตรคำและบัตรภาพ school field, playground, gym, tennis court

7. วิทยากรสอนโครงสร้างประโยค โดยติดแถบประโยคไว้บนกระดาน

A: What's your favourite sport?

B: My favourite sport isfootball.....

I likefootball.....

A: Where do you play....football.....?

B: I play football at aschool field / at the playground/ in the gym

A: Who do you play with?

B: I play with.....my friends.....

8. วิทยากรให้นักเรียนจับคู่ฝึกถาม - ตอบประโยคจากแถบประโยค

9. ให้นักเรียนวาดรูปเกี่ยวกับกีฬาที่ตนเองชอบ พร้อมเขียนบรรยายภาพโดยใช้ประโยคที่ได้เรียนจากกิจกรรมก่อนนี้

10. ให้นักเรียนออกมานำเสนอผลงานของตนเองหน้าชั้นเรียน

3.4 My Job

วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนฝึกสนทนาสื่อสารเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องอาชีพ

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ :

1. บัตรคำและบัตรภาพ

2. เชือกหรือปอฟาง, ที่หนีบผ้า
3. ใบงาน Information Gap
4. ใบงาน Survey

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. ครูนำเสนอคำศัพท์ประกอบบัตรภาพและบัตรคำ ดังนี้
teacher, student, farmer, doctor, dentist, nurse, soldier, policeman,
postman/mailman, vet, chef/cook, fisherman, seller, shopkeeper, driver, waiter
2. วิทยากรใช้เชือกหรือปอฟางซึ่งให้เป็นเส้นตรงหน้าห้องคล้ายราวตากผ้า ใช้ที่หนีบผ้าหนีบไว้ตามจำนวนคำศัพท์
3. แล้วแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีม วิทยากรวางคำศัพท์ข้างหน้าแต่ละทีม ให้ทีมละ 1 ชุด
4. ให้นักเรียนแต่ละทีมเข้าแถวตอนลึก เริ่มกิจกรรมให้นักเรียนคนที่ 1 ของแต่ละทีมยืนตรงจุดที่กำหนดให้
5. วิทยากรออกเสียงคำศัพท์คำละ 2 ครั้ง แล้วพูด "Go"
6. นักเรียนตัวแทนวิ่งไปหยิบบัตรคำที่ครูพูด แล้วนำไปหนีบที่ราว
7. ตัวแทนคนที่หยิบบัตรคำถูกต้องและหนีบเสร็จก่อนได้ 2 คะแนน
8. ดำเนินกิจกรรมต่อไปจนหมดคำศัพท์
9. วิทยากรนำเสนอคำศัพท์ประกอบบัตรภาพและบัตรคำ ดังนี้
school, field/farm, hospital, clinic, army, police station, post office, animal clinic,
restaurant, river/sea/ocean, shop, market, supermarket
10. วิทยากรตั้งคำถาม โดยใช้บัตรภาพและบัตรคำประกอบในการตั้งคำถาม ดังนี้
Teacher: What does he/she do?
Student: He/She is a
- Teacher: Where does he/she work?
Student: He/She works at/in a.....
11. ดำเนินกิจกรรม Information Gap ดังนี้
วิทยากรอธิบายกิจกรรม ให้นักเรียนจับคู่ โดยให้นักเรียนคนหนึ่งได้ใบงาน A แล้วอีกคนได้ใบงาน B โดยนักเรียนทั้งสองต้องไม่เห็นคำตอบของอีกคนหนึ่ง

12. ให้ B ถามขอข้อมูลที่ตนไม่มีจาก A จนเต็มข้อมูลในใบงานของตนได้ครบ โดยใช้คำถามที่วิทยากร ได้นำเสนอไปแล้ว และคำใบ้จากใบงานของตน เช่น (ช่องที่ 1)

B: Who is number one?

A: Number one.

He drives a bus. He takes passengers to other cities or places.

What does he do?

B: He is a bus driver.

13. เปลี่ยนให้ A ถามขอข้อมูลที่ตนไม่มีจาก B จนเต็มข้อมูลในใบงานของตนได้ครบ เช่นกัน วิทยากรสุ่มนักเรียนออกมานำเสนอข้อมูลในใบงานของตนหน้าห้อง

14. ทบทวนคำศัพท์เกี่ยวกับอาชีพที่เรียนมาแล้วอีกครั้ง

15. วิทยากรตั้งคำถามถามนักเรียน ดังนี้

A: What do you want to be in the future?

B: I want to be a

A: Why?

B: Because

(หากนักเรียนตอบไม่ได้ ครูอาจยกตัวอย่างคำตอบโดยใช้ภาพประกอบ)

เช่น Teacher: What do you want to be in the future?

Student: I want to be a nurse.

Teacher: Why?

Student: Because I like helping people.

16. ให้นักเรียนจับคู่ฝึกถามและตอบคำถามตามโครงสร้างที่ใช้ข้างต้น

17. ให้นักเรียนทำกิจกรรม survey โดยวิทยากรแจกใบงานให้นักเรียนแต่ละคน

สำรวจข้อมูลอาชีพในอนาคตจากเพื่อนๆ โดยใช้คำถาม "What's your name?"

"What do you want to be in the future?" และ "Why?"

No.	Name	Jobs	Reasons..... Why?

3.5 Go Shopping

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับการซื้อของ

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มใหญ่

วัสดุอุปกรณ์ :

1. บัตรคำและบัตรภาพ
2. กระดาษ ดินสอ สี

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. วิทยากรและนักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องสินค้าต่างๆ ที่พบในชีวิตประจำวัน
2. ให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ของภาพแต่ละภาพจากประสบการณ์เดิม

โดยมีวิทยากรคอยแนะนำการออกเสียงคำศัพท์ดังนี้ shop, supermarket, minimart, market, bakery, department store, clothes shop, stationery shop a bottle of, a bag of, a jar of, a

kilo of, a piece of, fish sauce, cookies, jam, beef, pork, fish, chicken, milk, coffee, tea, cake, bread, butter, burger, sandwich, rice, cake, soup, potato chip, oil, sugar, instant, coffee, apple juice, soda, cookies, bread, eggs, milk, butter, jacket, cap, pants, shirt, skirt, pencil, pen, pencil case, ruler, eraser, etc.

3. ให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์อีกครั้งโดยใช้เกม Bang bang game ให้นักเรียนเข้าแถว 2 แถวหันหน้าเข้าหากัน วิทยากรชูบัตรคำให้นักเรียนดู นักเรียนแข่งกันอ่านคำแล้วพูด "Bang bang" คนที่พูดถูกและยิงก่อนชนะ คนแพ้ที่ถูกลง ให้ออกจากการแข่งขัน

4. ดำเนินกิจกรรมต่อไปจนได้ ผู้ชนะ

5. ให้นักเรียนฟังบทสนทนา (Listen. Read and say)

Shopkeeper: Good morning. Can I help you?

Customer: Good morning. I have a loaf of bread, a can of cookies, a jar of jam and a carton of milk. How much are they?

Shopkeeper: They're 150 baht.

Customer: Here is 200 baht.

Shopkeeper: Thank you. Here's your change.

6. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มหนึ่งเป็น Shopkeeper อีกกลุ่มหนึ่งเป็น Customer และอ่านตามโดยออกเสียงอย่างถูกต้อง

7. ครูถามเกี่ยวกับสินค้าที่เด็กผู้หญิงซื้อและเงินที่จ่าย

ครู: What does she have?

นักเรียน: A loaf of bread, a can of cookies, a jar of jam and a

carton of milk.

ครู: How much are they?

นักเรียน: 150 baht.

ครู: How much does she pay? เธอจ่ายเงินเท่าไรคะ

นักเรียน: 200 baht.

ครู: How much is her change? ได้เงินทอนเท่าไร

นักเรียน: 50 baht.

ครู: Fifty baht change.

8. นักเรียนจับคู่กันผลัดกันเป็นผู้ซื้อและผู้ขาย ฝึกพูดถามและตอบเกี่ยวกับการ

ซื้อขายสินค้าตามบทสนทนา

9. นักเรียนทำกิจกรรม Draw and write วาดภาพร้านค้า 1 ร้าน มีสินค้าตามใจชอบ แล้วเขียนประโยคอธิบายว่าในร้านมีสินค้าอะไรบ้าง และราคาเท่าไรบ้าง

10. สุ่มนักเรียนออกมานำเสนอผลงาน

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

4. กิจกรรมฝึกทักษะสัมพันธ์ (Integrated Activity)

4.1 Complete the Drawing

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับการบรรยายภาพ

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : กิจกรรมกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ :

1. Worksheet A (ภาพที่สมบูรณ์) และ Worksheet B (ภาพที่ไม่สมบูรณ์)
2. ดินสอ ยางลบ และสีไม้ กลุ่มละ 1 ชุด

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน โดยให้นักเรียน 2 คนเป็นผู้บรรยาย และนักเรียนอีก 2 คนที่เหลือเป็นผู้วาดและระบายสี โดยออกคำสั่งว่า "Get into groups of 4. Two students in each group describe the picture and the rest draws and colors the picture."

2. แจก Worksheet A ซึ่งมีภาพที่สมบูรณ์ ให้กับผู้บรรยาย และแจก Worksheet B ซึ่งมีภาพที่ไม่สมบูรณ์ให้กับผู้วาดและระบายสี โดยห้ามมิให้ผู้วาดและระบายสีมองเห็น Worksheet A แต่ผู้บรรยายสามารถมองเห็น Worksheet B ได้ โดยออกคำสั่งว่า "I'll give worksheet A with a complete picture to the describers and worksheet B with an incomplete picture to the ones who draw. The describers can't let the ones who draw see their worksheets."

3. ผู้บรรยายในแต่ละกลุ่มจะต้องช่วยกันอธิบายภาพใน Worksheet A ของตนให้ผู้วาดและผู้ระบายสี เติมลงไป Worksheet B ให้สมบูรณ์และเหมือนกับ Worksheet A มากที่สุด โดยผู้วาดและระบายสีสามารถถามเกี่ยวกับรูปภาพได้ โดยออกคำสั่งว่า "The describers have to

try to describe the picture in worksheet A to the one who draws. And the one who draws has to complete the picture in their worksheet by drawing and coloring according to the describers."

4. เมื่อหมดเวลา ให้นักเรียนในกลุ่มเปรียบเทียบ Worksheet A และ Worksheet B ว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร โดยออกคำสั่งว่า "Then let's compare worksheet A with worksheet B."

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต
3. Worksheet

4.2 My Favorite Menu

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชื่ออาหาร

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : จับคู่

วัสดุอุปกรณ์ :

1. บัตรภาพอาหารชนิดต่างๆ
2. ใบงานสำรวจอาหารจานโปรด
3. กระดาษ ดินสอ ยางลบ และสีไม้

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรทบทวนคำศัพท์ชื่ออาหารต่างๆ โดยใช้บัตรภาพ ฝึกให้นักเรียนได้ออกเสียงคำศัพท์ให้ถูกต้อง และให้นักเรียนสำรวจความชอบของเพื่อนว่า ชอบอาหารชนิดใด
2. วิทยากรนำเสนอประโยคในการถามคำถามว่า "Do you like(food)....? ถ้านักเรียนคนใดชอบอาหารชนิดนี้ ก็ให้ตอบว่า "Yes, I do." ถ้าไม่ชอบ ก็ให้ตอบ "No, I don't."
3. วิทยากรแจกใบงานให้นักเรียนสำรวจอาหารที่เพื่อนชอบ โดยการจับคู่กันทำกิจกรรม ก่อนเริ่มกิจกรรม ให้นักเรียนเดาว่า คู่ของเราจะชอบอาหารชนิดใดบ้าง
4. เมื่อพร้อมแล้ว นักเรียนเริ่มทำการสำรวจคู่ของตัวเอง โดยใช้ประโยคคำถามว่า "Do you like(food)....? และเพื่อนของนักเรียนก็จะตอบว่า "Yes, I do." หรือ "No, I don't."
6. เมื่อทุกคู่ดำเนินการสำรวจเสร็จสิ้น ให้ทุกคนตรวจสอบคะแนนที่คาดเดาได้

ถูกต้อง จากนั้นช่วยกันสรุปว่า อาหารชนิดใดที่นักเรียนชอบมากที่สุด

7. นักเรียนช่วยกันทำชาร์ตสรุป อาหารที่นักเรียนชอบ พร้อมตกแต่งให้สวยงาม

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต
3. ใบงาน

4.3 My Family

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกทักษะการฟัง การพูด การอ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับครอบครัว

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : แบ่งกลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ :

1. บัตรภาพ/บัตรคำศัพท์
2. นกหวีด
3. ชาร์ต Family Tree

วิธีดำเนินกิจกรรม :

1. วิทยากรนำเสนอคำศัพท์ ใหม่เกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัว โดยใช้บัตรคำ และรูปภาพ ประกอบด้วยคำศัพท์ father, mother, grandfather, grandmother, brother, sister, son, daughter, cousin, son in law, daughter in law, sister in law, husband, aunt, uncle, tall, thin, short, chubby, long, straight, wavy, curly

2. วิทยากรแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม และแจกบัตรคำศัพท์และบัตรภาพ

กลุ่มละ 1 ชุด

3. ให้นักเรียนจับคู่ภาพกับคำศัพท์ โดยฟังสัญญาณนกหวีดจากครู

4. เมื่อหมดเวลา วิทยากรตรวจสอบความถูกต้องและรวดเร็ว กลุ่มไหนถูกต้อง

และรวดเร็วจะเป็นผู้ชนะ

5. ให้นักเรียนในกลุ่มฝึกการออกเสียงคำศัพท์และบอกความหมาย

6. วิทยากรอธิบายความหมายของคำว่า Family Tree หรือต้นไม้ครอบครัว

พร้อมยกตัวอย่างประกอบ

7. ให้นักเรียนวาดภาพ Family Tree ของตนเองให้สวยงาม

8. นักเรียนฝึกพูดแนะนำสมาชิกในครอบครัวของตนเอง เช่น

My father's name is..... He is.....years old.

My mother's name is..... She is.....years old. โดย

วิทยากรให้ความช่วยเหลือ

9. นักเรียนเขียนประโยคแนะนำสมาชิกในครอบครัวโดยวิทยากรช่วยเหลือเรื่อง

คำศัพท์และโครงสร้างประโยค

10. นำเสนอในกลุ่ม แล้วคัดเลือกออกไปนำเสนอหน้าห้อง

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

4.4 My Favourite Animals

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับสัตว์

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : กลุ่มใหญ่/กลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ :

1. บัตรภาพ/บัตรคำศัพท์
2. เชือกหรือปอฟาง
3. ที่หนีบผ้า

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. กิจกรรมการนำเสนอคำศัพท์ใหม่เกี่ยวกับสัตว์ (วิทยากรนำเสนอคำศัพท์ตามความเหมาะสม) ใช้บัตรภาพและบัตรคำในการนำเสนอคำศัพท์ เช่น duck, cow, chicken, buffalo, elephant, snake, tiger, lion, rabbit, horse, zebra, bear, dolphin, giraffe, bee, fly, butterfly, sheep, tail, horn, water, zoo, forest, farm, small, big, colors, meat, plant, carrot, nectar, habitat, food, personality, sound, oink-oink, moo-moo, cheep-cheep, neigh-neigh, baa-baa, meow-meow, etc.

2. กิจกรรมการฝึกฝนคำศัพท์ คือ เกม "Washing Line" โดยดำเนินการดังนี้ วิทยากรใช้เชือกหรือปอฟางซึ่งให้เป็นเส้นตรงหน้าห้องคล้ายราวตากผ้า ใช้ที่หนีบผ้าหนีบได้ตามจำนวนคำศัพท์ แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีม ครูวางคำศัพท์ข้างหน้าแต่ละทีม ให้ทีมละ 1 ชุด

3. ให้นักเรียนแต่ละทีมเข้าแถวตอนลึก เริ่มกิจกรรมให้นักเรียนคนที่ 1 ของแต่ละทีมยืนตรงจุดที่กำหนดให้ ครูออกเสียงคำศัพท์คำละ 2 ครั้ง แล้วพูด "Go"

4. นักเรียนตัวแทนวิ่งไปหยิบบัตรคำตามที่ครูพูดนำไปหยิบที่ราว แล้ววิ่งไปต่อแถวด้านหลังสุด ทีมที่หยิบบัตรคำถูกต้องและหยิบเสร็จก่อนได้ 2 คะแนน

5. ดำเนินกิจกรรมต่อไปจนหมดคำศัพท์ ทีมที่ได้คะแนนมากที่สุดเป็นฝ่ายชนะ ให้นักเรียนบันทึกคำศัพท์ลงในสมุด

6. แบ่งนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ตามความเหมาะสม

7. ครูแจกบัตรคำศัพท์เกี่ยวกับชื่อสัตว์ (name) ที่อยู่อาศัย (habitat) อาหาร (food) รูปร่างลักษณะ (personality) เสียงร้อง (sound) ให้กลุ่มละ 1 ชุด

8. เริ่มกิจกรรมโดยให้ แต่ละกลุ่มวางบัตรคำดังนี้

Names	Habitat	Food	Personality	Sound
tiger	sea	carrot	small	Meow-meow
buffalo	forest	meat	big	Oink-oink
dolphin	farm	plant	ears	Neigh-neigh
rabbit	zoo	nectar	wings	Cheep-cheep
Etc.	Etc.	Etc.	Etc.	Etc.

9. ครูชี้หรือหยิบคำศัพท์ชื่อสัตว์ 1 บัตร ถาม: What animal is it?

น.ร. ตอบ : It's a (tiger).

ถาม : Where does it live?

ตอบ : It lives in a forest.

ถาม : What does it eat?

ตอบ : It eats meat.

ถาม : What does it look like?

ตอบ : It is big. It has 4 legs and yellow fur.

ถาม : How does it say?

ตอบ : It says, "Hok hok".

10. ให้นักเรียนเปลี่ยนกันถาม-ตอบ

11. ครูถาม: What's your favourite animal?

ตอบ : MY favourite animal is

ใช้แนวคำถามจากข้างบนถามให้นักเรียนตอบ แล้วเปลี่ยนให้นักเรียนผลัดกันถาม และตอบ

12. ให้นักเรียนฝึกเขียนและพูดอธิบายสัตว์ที่ตนเองชอบ พร้อมวาด

ภาพประกอบ เช่น

My favourite animal is a rabbit. It lives in a forest. It eats carrots. It is small. It has 2 long ears and a short tail. It has brown and white fur. It says, "Squeeze - squeeze".

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต
3. ผลงานนักเรียน

4.5 My Daily Routine

วัตถุประสงค์ : เพื่อฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน

เวลา : 60 นาที

การจัดกลุ่ม : กลุ่มใหญ่/กลุ่มย่อย

วัสดุอุปกรณ์ :

1. บัตรภาพและบัตรคำ
2. เพลง When do you get up?
3. นกหวีด
4. ไม้ตียุง
5. แถบประโยค
6. ใบกิจกรรม Survey

วิธีดำเนินการกิจกรรม :

1. นำเสนอกิจกรรมการร้องเพลง When do you get up? (ภาคผนวก)
 2. กิจกรรมการนำเสนอคำศัพท์ใหม่ (วิทยาการนำเสนอคำศัพท์ตามความเหมาะสม) โดยใช้บัตรภาพและบัตรคำในการนำเสนอคำศัพท์ ดังนี้ get up, take a bath, get dressed, have breakfast, go to school, study, have lunch, play, go home, do homework, have dinner, Watch T.V., read cartoon, go to bed, o'clock, subjects, lesson, begin, start, etc.

3. แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 ทีม ทำกิจกรรม Flying Swat แข่งกันหาคำศัพท์ ซึ่งวิทยาการจะติดคำศัพท์ไว้บนบอร์ด แล้วให้นักเรียนฟังคำศัพท์ให้ดีๆ เมื่อได้ยินสัญญาณนกหวีดตัวแทนของกลุ่มที่ถือไม้ตีสย จะวิ่งไปตบคำศัพท์ กลุ่มไหนที่ตบก่อนและสามารถออกเสียงได้ถูกต้อง จะได้ 2 คะแนน

4. เมื่อดำเนินไปจนจบกิจกรรม ทีมใดทำคะแนนได้มากกว่า จะเป็นผู้ชนะในเกมนี้

5. ครูทบทวนการอ่านเวลา มาจากภาษาละติน ช่วงก่อนเที่ยงวัน ใช้ am. = ante meridiem หลังเที่ยงวัน pm. = post meridiem

ฝึกการใช้คำถาม

T: What time do you get up?

Ss: I get up at 6 o'clock.

T: What time do you take a bath?

Ss: I take a bath at 6.10.

T: What time do you have breakfast?

Ss: I have breakfast at 7.30.

T: What time do you go to school?

Ss: I go to school at 7.45.

6. นักเรียนจับคู่ฝึกถาม - ตอบตามประโยคที่ได้เรียนมาแล้ว

7. วิทยาการนำแถบประโยคติดบนกระดาน ให้นักเรียนฝึกอ่านประโยคเกี่ยวกับกิจวัตรประจำวัน โดยเรียงลำดับตามเวลา

แถบประโยค ดังนี้

I get up at 6 o'clock.
I brush my teeth and wash my face at 6.05.
I take a bath at 6.10 am.
I get dressed at 6.30.
I have breakfast at 6.50 am.
I go to school at 7.20.
My school starts at 8 o'clock.
The lesson begins at 8.30.
I have lunch at 11.30.
I read science book in the library at 1 o'clock (1 p.m.)
I play football at 3 o'clock. (3 p.m.)
I go back home at 4 o'clock. (4 p.m.)
I do my homework at 5 o'clock.
I have dinner and watch TV. at 7 o'clock.
I go to bed at 9 o'clock.

8. ทำกิจกรรม Line up โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม 4 กลุ่ม วิทยากรนำแถบประโยคที่เตรียมไว้โดยไมใส่ช่วงเวลา จัดไว้ 4 ชุด ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแข่งกันเรียงแถบประโยคให้ถูกต้องและอ่านทบทวน กลุ่มไหนเรียงลำดับได้ถูกต้องและเสร็จก่อน เป็นผู้ชนะ

9. กิจกรรมทบทวนคำศัพท์ ด้วยเพลง What can you do?

10. แจกใบงานให้นักเรียน อ่านทบทวนประโยคพร้อมกัน

11. ทำกิจกรรม Survey ให้นักเรียนเดินสอบถามเพื่อนให้ได้ครบ 10 คำถาม (10 คน) เขียนเวลาลงในช่อง แล้วนำเสนอนำชั้นเรียนคนละ 2 ประโยค เช่น

A gets up at 6 o'clock on Monday.

A gets up at 8 o'clock on Sunday.

วิธีประเมินผล:

1. จากการสังเกต
2. บันทึกลงในแบบสังเกต

5. กิจกรรมเติมเต็ม(Fillers)

5.1 การร้องเพลง (Songs)

5.2 การแสดงท่าทางประกอบเพลง

เพลง Hello

Hello Hello Hello Hello How do you do ?
 I'm glad to be with you and you and you and you.
 La lan la la lan la (***)

เพลง How are you?

How are you? Tell me how are you?
 How are you? Tell me how are you?
 Good, thank you. Fine, thank you. Good, thank you.(**)

เพลง Make a circle

(ทำนอง London bridge is falling down.)

Make a circle

big big big

big big big

Make a circle

big big big

And say hello

จับมือเป็นวงกลมแล้วขยายวงออกตามเพลง

- โบกมือขวา

Make a circle
 small small small
 small small small
 Make a circle
 small small small

จับมือเป็นวงกลมแล้วเดินเข้าเป็นวงเล็ก

And say hello - โบกมือขวา

เพลง Sit down, stand up
 Sit down stand up and we *clap clap clap.*
 Sit down stand up and we *clap clap clap.*
 We clap to the left and we *clap* to the right.
 We turn around and we *clap clap clap.*
 หมายเหตุ เปลี่ยน * เป็น *(walk, jump, kick, shake, nod, chat)*

เพลง I'm a cat, Meow-meow

I'm a *cat, **Meow-meow. I'm a cat, Meow-meow.

I'm a cat, Meow-meow. I'm a cat, Meow-meow- Meow-meow

หมายเหตุ เปลี่ยน * เป็น dog ** Bow- wow

*horse **Neigh- Neigh

*pig **Oink- Oink

เพลง When do you get up?

(ทำนอง London bridge is falling down.)

When do you get up, get up? Get up, get up.

When do you get up, get up? At 6 o'clock.

When do you have breakfast, have breakfast, have breakfast?

When do you have breakfast? At 7 o'clock.

When do you go to school, go to school, go to school?

When do you go to school? At 7.30.

เพลง What can you do?

(ทำนอง สีแดงอยู่ไหนๆ อยู่ที่นี่ๆ)

What can you do? What can you do?

I can play, I can sing and I can read.

What can you do? What can you do?

Brush my teeth, wash my face

and take a bath. I can do. I can do

เพลง Ice cream
(ทำนองเพลงนึ่งหน่อง)

Ice cream - ice cream. I like ice cream.

You like ice cream. You and I like ice cream.

Ice cream - ice cream. I like ice cream.

You like ice cream. You and I like ice cream.

Ice cream - ice cream. I like ice cream.

You like ice cream. You and I like ice cream.

แบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ

ตอนที่ 1

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้ เป็นแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ
ให้นักเรียนตอบคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว เป็นรายบุคคล (10 คะแนน)

1. What is your name?
2. How old are you?
3. What class are you in?
4. What's your favorite subject?
5. What sport do you like?
6. Do you like Hamburger?
7. What drink do you like?
8. Where do you live?
9. What is your hobby?
10. How many people are there in your family?

เกณฑ์การประเมินที่ใช้วัดและประเมินผล

ตอบคำถามได้ถูกต้อง	ได้คะแนน	1	คะแนน
ตอบคำถามไม่ได้	ได้คะแนน	0	คะแนน
คะแนนเต็ม		10	คะแนน

ตอนที่ 2

คำชี้แจง แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบการพูดได้ตอบ แลกเปลี่ยนข้อมูลกันตาม
สถานการณ์ต่างๆ ที่กำหนดให้ (20 คะแนน)

ขั้นตอนในการทดสอบ: ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำชี้แจงต่อไปนี้

1. นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากเพื่อเลือกแบบทดสอบ
2. นักเรียนและคู่สนทนาจะได้รับคำสั่งที่ไม่เหมือนกัน โดยที่นักเรียนมีเวลาในการอ่าน
และทำความเข้าใจกับคำสั่งเป็นเวลา 3 นาที ก่อนเริ่มการสนทนา
3. นักเรียนและคู่สนทนามีเวลาในการสนทนา 10 นาที

A1

สถานการณ์ที่ 1:

ช่วงนี้เป็นช่วงปิดเทอม นักเรียนและเพื่อนไม่ต้องไปโรงเรียน วันนี้เป็นวันแรกที่นักเรียนมา
เรียนพิเศษตอนช่วงปิดเทอม นักเรียนอยากรู้กิจวัตรประจำวันของเพื่อนในระหว่างที่ปิดเทอมไป
ช่วงแรก นักเรียนจึงถามเพื่อนดังต่อไปนี้

คำสั่ง: ปล่อยให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

นักเรียน A:

1. ให้นักเรียนถามเพื่อนของนักเรียนว่า ทำกิจวัตรดังต่อไปนี้เวลาไหนบ้าง
 - 1.1 ตื่นนอน (wake up)
 - 1.2 รดน้ำต้นไม้ (water the plants)
 - 1.3 อ่านหนังสือการ์ตูน (read cartoon books)
 - 1.4 กระโดดเชือก (jump the rope)
 - 1.5 ทานอาหารค่ำ (have dinner)
2. จากนั้น ให้นักเรียนตอบคำถามของเพื่อนดังต่อไปนี้
 - 2.1 แต่งตัวก็มิ่ง (get dressed)
 - 2.2 ทานอาหารกลางวัน (have lunch)
 - 2.3 ดูโทรทัศน์ (watch television)
 - 2.4 อาบน้ำ (take a shower)
 - 2.5 เข้านอน (go to bed)

ขั้นตอนในการทดสอบ: ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำชี้แจงต่อไปนี้

B1

1. นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากเพื่อเลือกแบบทดสอบ
2. นักเรียนและคู่สนทนาจะได้รับคำสั่งที่ไม่เหมือนกัน โดยที่นักเรียนมีเวลาในการอ่านและทำความเข้าใจกับคำสั่งเป็นเวลา 3 นาที ก่อนเริ่มการสนทนา
3. นักเรียนและคู่สนทนามีเวลาในการสนทนา 10 นาที

สถานการณ์ที่ 1:

ช่วงนี้เป็นช่วงปิดเทอม นักเรียนและเพื่อนไม่ต้องไปโรงเรียน วันนี้เป็นวันแรกที่นักเรียนมาเรียนพิเศษตอนช่วงปิดเทอม นักเรียนอยากรู้จักวัตรประจำวันของเพื่อนในระหว่างที่ปิดเทอมไปช่วงแรก นักเรียนจึงถามเพื่อนดังต่อไปนี้

คำสั่ง: อธิบายให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

นักเรียน B:

1. ให้นักเรียนตอบคำถามของเพื่อนของนักเรียนดังต่อไปนี้
 - 1.1 ตื่นนอน (wake up)
 - 1.2 รดน้ำต้นไม้ (water the plants)
 - 1.3 อ่านหนังสือการ์ตูน (read cartoon books)
 - 1.4 กระโดดเชือก (jump the rope)
 - 1.5 ทานอาหารค่ำ (have dinner)
2. จากนั้น ให้นักเรียนถามเพื่อนว่า ทำกิจวัตรดังต่อไปนี้เวลาไหนบ้าง
 - 2.1 แต่งตัวก็โมง (get dressed)
 - 2.2 ทานอาหารกลางวัน (have lunch)
 - 2.3 ดูโทรทัศน์ (watch television)
 - 2.4 อาบน้ำ (take a shower)
 - 2.5 เข้านอน (go to bed)

A2

ขั้นตอนในการทดสอบ: ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำชี้แจงต่อไปนี้

1. นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากเพื่อเลือกแบบทดสอบ
2. นักเรียนและคู่สนทนาจะได้รับคำสั่งที่ไม่เหมือนกัน โดยที่นักเรียนมีเวลาในการอ่านและทำความเข้าใจกับคำสั่งเป็นเวลา 3 นาที ก่อนเริ่มการสนทนา
3. นักเรียนและคู่สนทนามีเวลาในการสนทนา 10 นาที

สถานการณ์ที่ 2:

นักเรียนและเพื่อนไปเข้าค่ายภาษาอังกฤษต่างโรงเรียน นักเรียนไปพบเพื่อนใหม่ อยากทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่จากต่างโรงเรียน จึงเข้าไปทำความรู้จัก และถามเพื่อนดังต่อไปนี้

คำสั่ง: ปล่อยให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

นักเรียน A:

1. ให้นักเรียนถามเพื่อนใหม่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวว่า
 - 1.1 ชื่ออะไร (name)
 - 1.2 อายุเท่าไร (Age)
 - 1.3 เรียนอยู่ชั้นไหน (Grade)
 - 1.4 มาจากโรงเรียนอะไร (School)
 - 1.5 ใครคืออาจารย์ที่ปรึกษา (Homeroom teacher)
2. จากนั้น ให้นักเรียนตอบคำถามของเพื่อนดังต่อไปนี้
 - 2.1 ชื่อจริงอะไร (Name)
 - 2.2 ชื่อเล่นอะไร (Nickname)
 - 2.3 เรียนอยู่ชั้นไหน (Grade)
 - 2.4 มาจากโรงเรียนอะไร (School)
 - 2.5 ใครคือผู้อำนวยการโรงเรียน (School's director)

ขั้นตอนในการทดสอบ: ให้นักเรียนปฏิบัติตามคำชี้แจงต่อไปนี้

B2

1. นักเรียนแต่ละคู่จับฉลากเพื่อเลือกแบบทดสอบ
2. นักเรียนและคู่สนทนาจะได้รับคำสั่งที่ไม่เหมือนกัน โดยที่นักเรียนมีเวลาในการอ่านและทำความเข้าใจกับคำสั่งเป็นเวลา 3 นาที ก่อนเริ่มการสนทนา
3. นักเรียนและคู่สนทนามีเวลาในการสนทนา 10 นาที

สถานการณ์ที่ 2:

นักเรียนและเพื่อนไปเข้าค่ายภาษาอังกฤษต่างโรงเรียน นักเรียนไปพบเพื่อนใหม่ อยากทำความรู้จักกับเพื่อนใหม่จากต่างโรงเรียน จึงเข้าไปทำความรู้จัก และถามเพื่อนดังต่อไปนี้

คำสั่ง: อย่านำให้เพื่อนดูใบงานของนักเรียน

นักเรียน B:

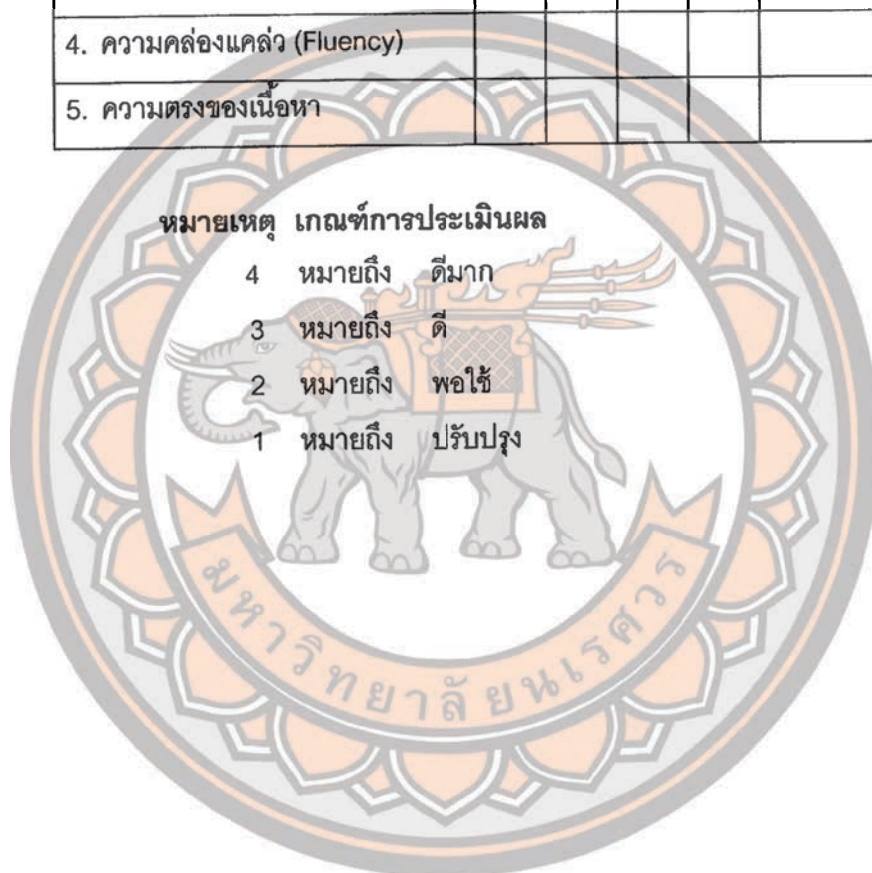
1. ให้นักเรียนตอบคำถามของเพื่อนของนักเรียนดังต่อไปนี้
 - 1.1 ชื่ออะไร (name)
 - 1.2 อายุเท่าไร (Age)
 - 1.3 เรียนอยู่ชั้นไหน (Grade)
 - 1.4 มาจากโรงเรียนอะไร (School)
 - 1.5 ใครคืออาจารย์ที่ปรึกษา (Homeroom teacher)
2. จากนั้น ให้นักเรียนถามเพื่อนใหม่เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวว่า
 - 2.1 ชื่อจริงอะไร (Name)
 - 2.2 ชื่อเล่นอะไร (Nickname)
 - 2.3 เรียนอยู่ชั้นไหน (Grade)
 - 2.4 มาจากโรงเรียนอะไร (School)
 - 2.5 ใครคือผู้อำนวยการโรงเรียน (School's director)

เกณฑ์การประเมินที่ไว้วัดและประเมินผล

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				ประเมินผล
	4	3	2	1	
1. การออกเสียง (Pronunciation)					
2. คำศัพท์ (Vocabulary)					
3. ไวยากรณ์ (Grammar)					
4. ความคล่องแคล่ว (Fluency)					
5. ความตรงของเนื้อหา					

หมายเหตุ เกณฑ์การประเมินผล

- 4 หมายถึง ดีมาก
 3 หมายถึง ดี
 2 หมายถึง พอใช้
 1 หมายถึง ปรับปรุง

เกณฑ์การให้คะแนน

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน			
	4	3	2	1
การออกเสียง	ออกเสียงถูกต้องชัดเจนตามหลักการออกเสียง มีเสียงเน้นหนักในคำ/ประโยคอย่างสมบูรณ์	ออกเสียงถูกต้องตามหลักการออกเสียง เป็นส่วนใหญ่	ออกเสียงถูกต้องเป็นบางส่วน แต่พอเข้าใจ	ออกเสียงไม่ถูกต้อง ทำให้ไม่เข้าใจ
คำศัพท์	ใช้คำศัพท์ ส่วนวน วลี และประโยคได้อย่างเหมาะสมมาก สื่อสารได้เป็นอย่างดี	ใช้คำศัพท์ ส่วนวน วลี และประโยคได้ ค่อนข้างเหมาะสมใช้คำศัพท์ผิดเล็กน้อย สื่อสารได้ค่อนข้างดี	ใช้คำศัพท์ ส่วนวน วลี และประโยคได้น้อย ใช้ผิดบ่อยครั้ง สื่อสารได้คลาดเคลื่อนมาก	ไม่รู้คำศัพท์ และเลือกใช้คำ ส่วนวน วลีหรือประโยคไม่ได้ สื่อสารได้แทบไม่ตรงกับเรื่องที่พูด
ไวยากรณ์	นำกฎเกณฑ์โครงสร้างไวยากรณ์มาใช้ได้ ถูกต้องชัดเจนไม่มีข้อผิดพลาด	นำกฎเกณฑ์โครงสร้างไวยากรณ์มาใช้ค่อนข้างถูกต้อง ผิดบ้างเล็กน้อย แต่เข้าใจ	ใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ผิดบ่อยๆ ขาดความประติดปะต่อ	ไม่สามารถใช้โครงสร้างทางไวยากรณ์ หรือไม่สามารถสื่อสารได้
ความคล่องแคล่ว	พูดได้อย่างเป็นธรรมชาติคล่องแคล่ว สื่อสารได้ชัดเจนราบรื่น	พูดติดขัดบางครั้ง แต่ยังสามารถสื่อสารได้ชัดเจน ค่อนข้างเป็นธรรมชาติ	พูดคล้ายแบบท่องจำ พอสื่อสารได้บ้าง ลังเลบ่อยครั้ง	พูดเป็นแบบท่องจำ ตะกุกตะกัก สื่อสารได้น้อยมากหรือไม่ได้
ความตรงของเนื้อหา	เลือกใช้เนื้อหาได้เหมาะสมทุกครั้ง สื่อสารได้ตรงประเด็น ไม่ผิดพลาด	เลือกใช้เนื้อหาได้ ค่อนข้างเหมาะสม บางครั้ง มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	เลือกใช้เนื้อหาในวงจำกัดมาก สื่อสารได้บ้างเล็กน้อย ไม่ตรงประเด็น มีข้อผิดพลาด	ไม่สามารถเลือกใช้เนื้อหาที่เหมาะสมได้ มีปัญหาในการสื่อสาร ไม่ตรงประเด็น

หมายเหตุ ได้คะแนนร้อยละ 70 ถึงจำแนกเกณฑ์

ข้อ-ตฤณ	คำศัพท์				ไวยากรณ์				การออกเสียง				คลังแสงคำ				ตรงเนื้อหา				รวม	คะแนน			
	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1	4	3	2	1					
1																					15	7	22		
2																						14	6	20	
3																						15	6	21	
4																						17	8	25	
5																						15	7	22	
6																						15	6	21	
7																						14	8	22	
8																						15	8	23	
9																						13	8	21	
10																						19	9	28	
11																						15	7	22	
12																						13	7	20	
13																						15	6	21	
14																						13	8	21	
15																						14	8	22	
16																						14	6	20	
17																						15	7	22	
18																						16	7	23	
19																						17	9	26	
20																						15	8	23	
รวม																						(20)	10	เต็ม (30)	

แบบประเมินผู้ปกครองสถานศึกษา

**ภาคผนวก จ แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร
 ค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย**

คำชี้แจง โปรดพิจารณาว่าองค์ประกอบของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตรค่ายเสริม
 ประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย
 ในแต่ละองค์ประกอบมีความเหมาะสมในระดับใด โดยให้ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับ
 ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด ดังนี้

5	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมมากที่สุด
4	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมมาก
3	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมปานกลาง
2	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมน้อย
1	หมายถึง	หลักสูตรมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

**ตอนที่ 1 แบบประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการ
 สื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย**

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. หลักการและเหตุผล					
1.1 บอกลักษณะปัญหาที่เป็นพื้นฐานของหลักสูตรได้ครอบคลุม					
1.2 สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้อุ้ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551					
2. จุดมุ่งหมาย					
2.1 สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของหลักสูตร					
2.2 แสดงถึงสิ่งที่มีหวังให้เกิดในตัวผู้เรียนอย่างชัดเจน					
3. แนวทางการจัดการเรียนรู้อุ้					
3.1 สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนการสอนตาม หลักสูตร					
3.2 คำนึงถึงความสามารถและพัฒนาการของผู้เรียน					

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
3.3 เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และการนำไปใช้					
3.4 เน้นพัฒนาความสามารถด้านทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ					
4. สื่อและอุปกรณ์					
4.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้					
4.2 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน					
4.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ					
5. การวัดและประเมินผล					
5.1 สอดคล้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้					
5.2 สอดคล้องกับแนวการวัดผลตามหลักสูตรการศึกษา 2551					
5.3 วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องตามจุดมุ่งหมาย					
5.4 เป็นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง					

ตอนที่ 2 เอกสารประกอบหลักสูตร

รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 1 คำชี้แจง					
คู่มือการจัดกิจกรรมค่าย					
ส่วนที่ 2 แผนการจัดกิจกรรม					
ประเภทและชื่อกิจกรรม					
กำหนดการจัดกิจกรรม					
การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน					
การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา					
กระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ					

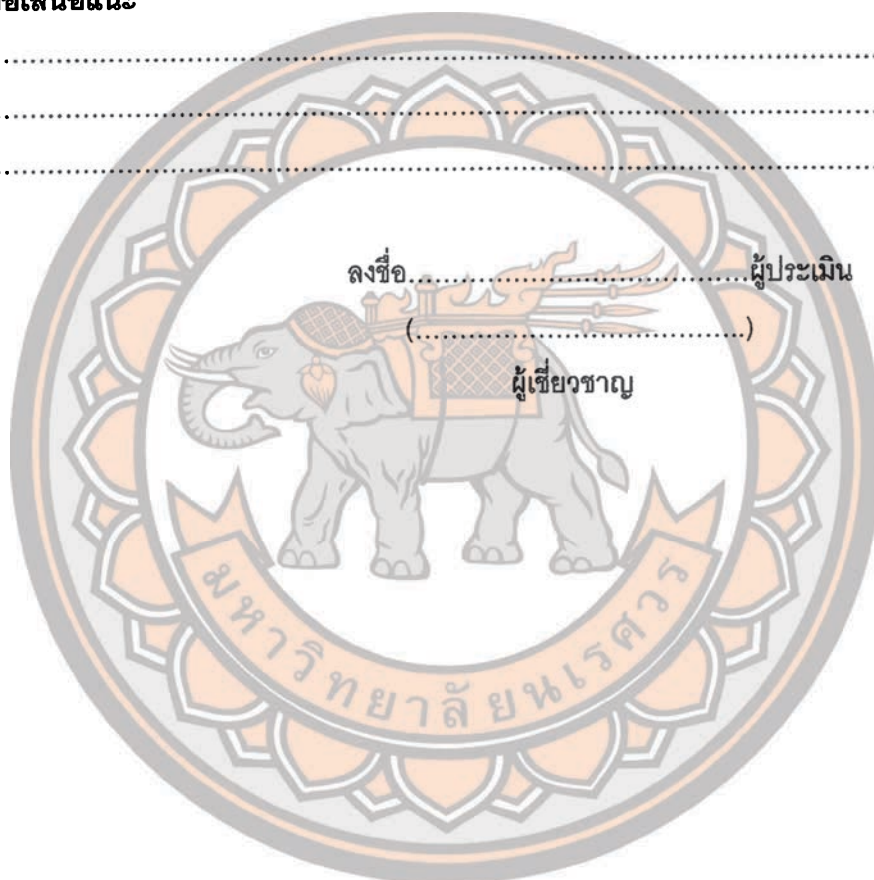
รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
ส่วนที่ 3 แบบทดสอบ					
สื่อและแหล่งการเรียนรู้					
การวัดและประเมินผล					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ ผลการประเมินความเหมาะสมของหลักสูตรและเอกสารประกอบหลักสูตร
 ค่ายเสริม ประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับ
 นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

รายการประเมิน	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ คนที่			\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
	1	2	3			
1. หลักการและเหตุผล						
1.1 บอกสภาพปัญหาที่เป็นพื้นฐานของหลักสูตรได้ ครอบคลุม	4	3	4	3.67	0.58	มาก
1.2 สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียนรู้อตาม หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551	4	4	4	3.67	0.58	มาก
2. จุดมุ่งหมาย						
2.1 สอดคล้องกับการจัดการศึกษาของหลักสูตร	4	4	4	4.00	0.00	มาก
2.2 แสดงถึงสิ่งที่มุ่งหวังให้เกิดในตัวผู้เรียนอย่าง ชัดเจน	5	4	4	4.67	0.58	มากที่สุด
3. แนวทางการจัดการเรียนรู้อ						
3.1 สอดคล้องกับแนวทางการจัดการเรียน การเรียน การสอนตามหลักสูตร	4	4	4	4.33	0.58	มาก
3.2 คำนึงถึงความสามารถและพัฒนาการของ ผู้เรียน	5	4	4	4.33	0.58	มาก
3.3 เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน และการ นำไปใช้	5	4	4	4.00	0.00	มาก
3.4 เน้นพัฒนาความสามารถด้านทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ	4	4	4	4.67	0.58	มากที่สุด
4. สื่อและอุปกรณ์						
4.1 สอดคล้องกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้อ	5	4	4	4.67	0.58	มากที่สุด
4.2 เหมาะสมกับวัยและความสนใจของผู้เรียน	5	5	4	4.33	0.58	มาก
4.3 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อ	4	4	4	4.33	0.58	มาก
5. การวัดและประเมินผล						
5.1 สอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้อ	5	4	4	3.67	0.58	มาก
5.2 สอดคล้องกับแนวการวัดผลตามหลักสูตร การศึกษา 2551	4	4	4	4.20	0.40	มาก

รายการประเมิน	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ คนที่			\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	1	2	3			
5.3 วิธีการวัดและประเมินผลสอดคล้องตาม จุดมุ่งหมาย	5	4	4	4.00	0.00	มาก
5.4 เป็นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง	4	4	4	4.40	0.49	มาก

ตอนที่ 2 เอกสารประกอบหลักสูตร

รายการประเมิน	คะแนนผู้เชี่ยวชาญ คนที่			\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	1	2	3			
ส่วนที่ 1 คำชี้แจง คู่มือการจัดกิจกรรมค่าย	4	4	4	4.00	0.00	มาก
ส่วนที่ 2 แผนการจัดกิจกรรม ประเภทและชื่อกิจกรรม	4	4	4	3.67	0.58	มาก
กำหนดการจัดกิจกรรม	4	4	4	4.40	0.49	มาก
การจัดกิจกรรมสอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน	5	3	5	4.00	0.00	มาก
การจัดกิจกรรมเหมาะสมกับเวลา	4	4	4	4.60	0.49	มากที่สุด
กระบวนการเรียนรู้เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ	4	5	4	4.30	0.46	มาก
ส่วนที่ 3 แบบทดสอบ	4	4	4	4.45	0.58	มาก
สื่อและแหล่งการเรียนรู้	5	4	5	4.60	0.49	มาก
การวัดและประเมินผล	4	4	4	4.20	0.13	มาก

ภาคผนวก ช ตาราง 8 แบบประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง ให้ท่านประเมินโดยพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษเบื้องต้น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายว่ามีความสอดคล้องหรือไม่ แล้วทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ระดับความคิดเห็นมีค่า ดังนี้

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าการประเมินมีความสอดคล้อง
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าการประเมินมีความสอดคล้อง
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าการประเมินไม่มีความสอดคล้อง

รายการประเมิน	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	+1	0	-1
1. กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ			
2. กิจกรรมการเรียนรู้มีกระบวนการที่หลากหลาย และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ			
3. เนื้อหาในกิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียน			
4. กิจกรรมนี้เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ			
5. นักเรียนสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการร่วมกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน			
6. นักเรียนสนุกกับการร่วมกิจกรรม			
7. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามคำสั่งในการร่วมกิจกรรมได้			
8. เวลาที่ใช้ในการทำกิจกรรมเหมาะสม			
9. นักเรียนมีความสนใจเรียนภาษาอังกฤษมากขึ้น			
10. นักเรียนสามารถใช้เป็นแนวทางในการสื่อสารภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันได้			

เขียนชื่อผู้

(.....)

ชื่อ.....

.....
.....
.....

ชื่อ.....

ภาคผนวก ข ผลการประเมินความสอดคล้องของแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน
ที่มีต่อการเรียนตามหลักสูตรค่ายเสริมประสบการณ์ทักษะการสื่อสาร
ภาษาอังกฤษเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

ข้อที่	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	ความหมาย
	1	2	3			
1	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
2	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
3	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
4	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
5	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
6	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
7	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
8	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
9	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง
10	+1	+1	+1	3	1.00	สอดคล้อง

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - ชื่อสกุล สุดารัตน์ ทิมศรี
วัน เดือน ปี เกิด 21 กันยายน 2528
ที่อยู่ปัจจุบัน 16 หมู่ 5 ตำบลบ้านหนองกะท้าว
อำเภอ นครไทย จังหวัด พิษณุโลก 65120
ที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านลาดค้อ
อำเภอ นครไทย จังหวัด พิษณุโลก 65120
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3
ครู คศ.1
ประวัติการศึกษา
พ.ศ. 2552 กศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยนเรศวร

